

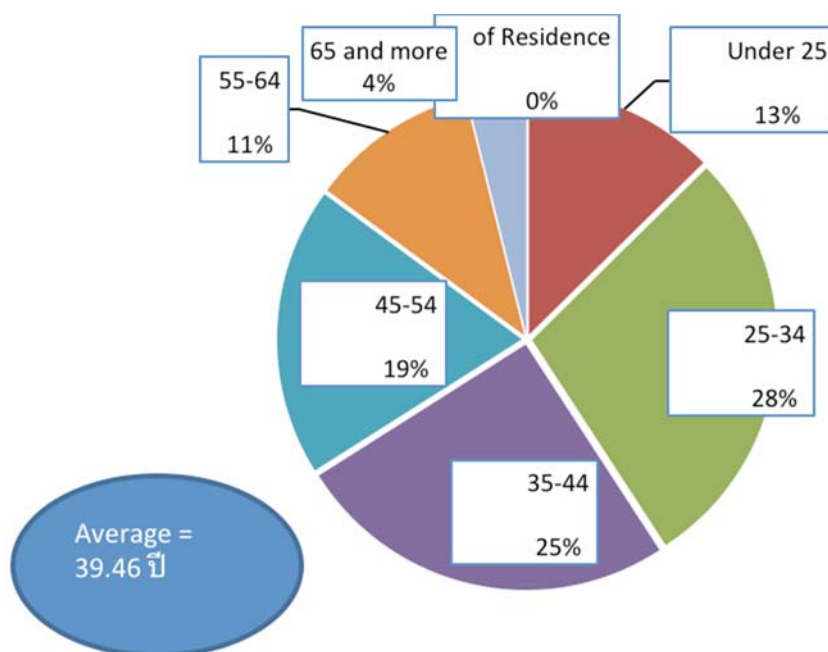
จุดประสงค์	หยุดพักผ่อน (holiday)	ประชุม (Meeting)	วัตถุประสงค์เฉพาะ (Incentive)	ร่วมประชุม สัมมนา (Convention)	แสดงสินค้า (Exhibitions)	อื่น(Others)	รวม (Total)
(คน)	8,992,983	3,042,564	2,851,527	2,395,588	92,228	1,855,580	19,230,470

ที่มา : <http://www.tourism.go.th>

นักท่องเที่ยวมี จุดประสงค์ในการเดินทางมาประเทศไทย เพื่อหยุดพักผ่อน (Holiday) คิดเป็นจำนวน 8.99 ล้านคน หรือร้อยละ 47 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดในปี 2554 รองลงมาได้แก่ มาประชุมสัมมนา (Meeting) ร้อยละ 16 และท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์เฉพาะ(Incentive) ร้อยละ 15 ตามลำดับ

2.4 อายุของนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 3-9 อายุของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนในประเทศไทย ปี 2554

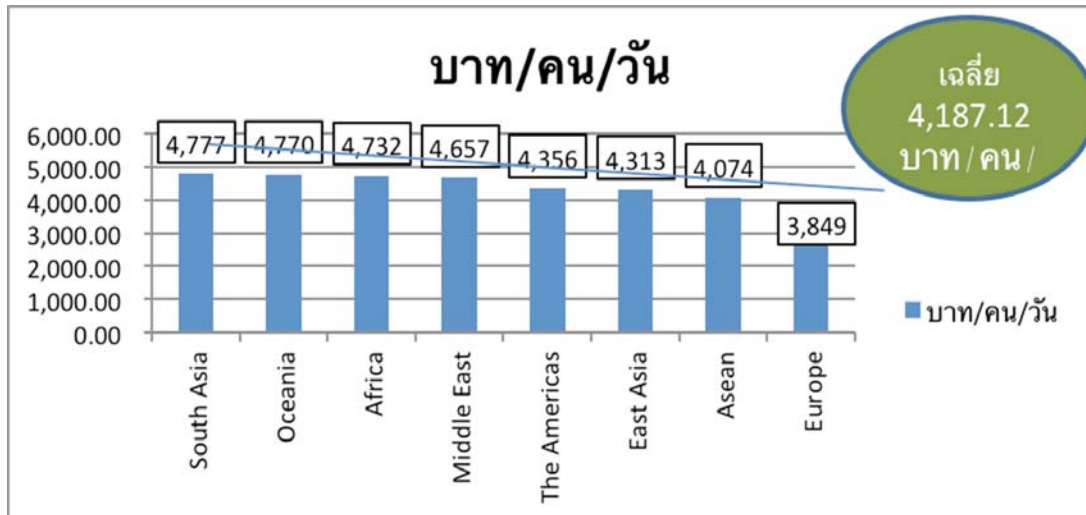
ที่มา : <http://www.tourism.go.th>

นักท่องเที่ยวที่มาเยือนในประเทศไทย ในช่วงอายุ 25-34 ปี มีสัดส่วนมากที่สุด (ร้อยละ 28) รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 35-44 ปี (ร้อยละ 25) 45-54 ปี (ร้อยละ 19) และต่ำกว่า 25 ปี (ร้อยละ 13) ตามลำดับ เฉลี่ยแล้วนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวประเทศไทยมีอายุเฉลี่ย 39-46 ปี

2.5 ด้านรายได้/ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

นอกจากด้านจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาจากจากอาเซียน ยุโรป และเอเชียตะวันออก เป็นกลุ่มต้นๆ ที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากที่สุด เพื่อสะท้อนถึงมูลค่าของการท่องเที่ยวและชี้วัดมูลค่าทางเศรษฐกิจที่แท้จริงที่เกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาจนำเสนอในรูปแบบของรายได้จากการท่องเที่ยว ในปี 2554 ประเทศไทยมีรายได้จากนักท่องเที่ยวทั้งหมด 719,552 ล้านบาท มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3-10 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาท/คน/วัน จำแนกตามทวีปของนักท่องเที่ยว³

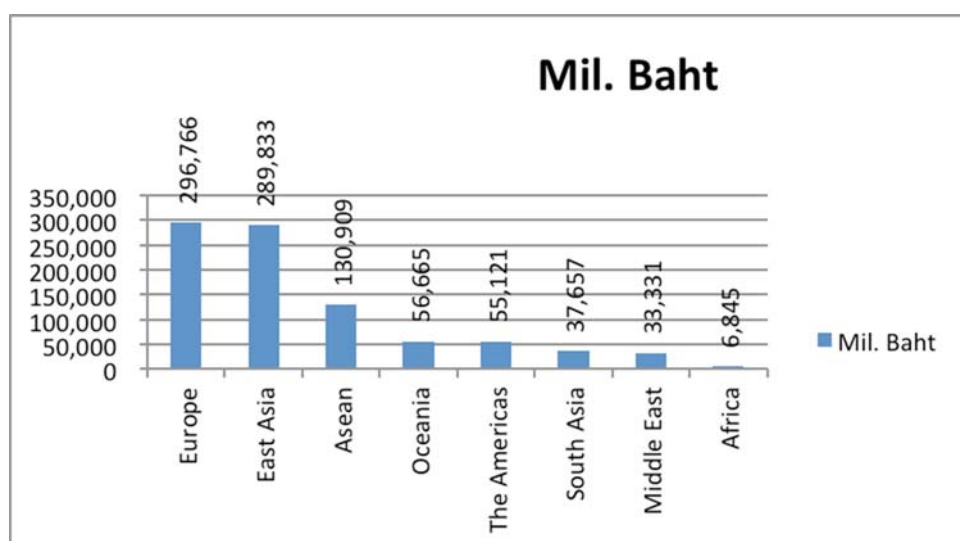
ที่มา : <http://www.tourism.go.th>

³ คดิอัตราแลกเปลี่ยน 1US\$ = 30.49 บาท

จากแผนภาพข้างต้น ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่อคนต่อวัน (บาท) ของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียใต้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ที่ 4,777 บาท/คน รองลงมาเป็นนักท่องเที่ยวชาวโอเชียเนีย และนักท่องเที่ยวชาวแอฟริกา ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคน แทบไม่มีความแตกต่างกันระหว่างนักท่องเที่ยวในแต่ละทวีป ยกเว้นนักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรป ซึ่งมีการใช้จ่ายน้อย อย่างเห็นได้ชัดเนื่องจากพำนักอยู่ค่อนข้างนาน

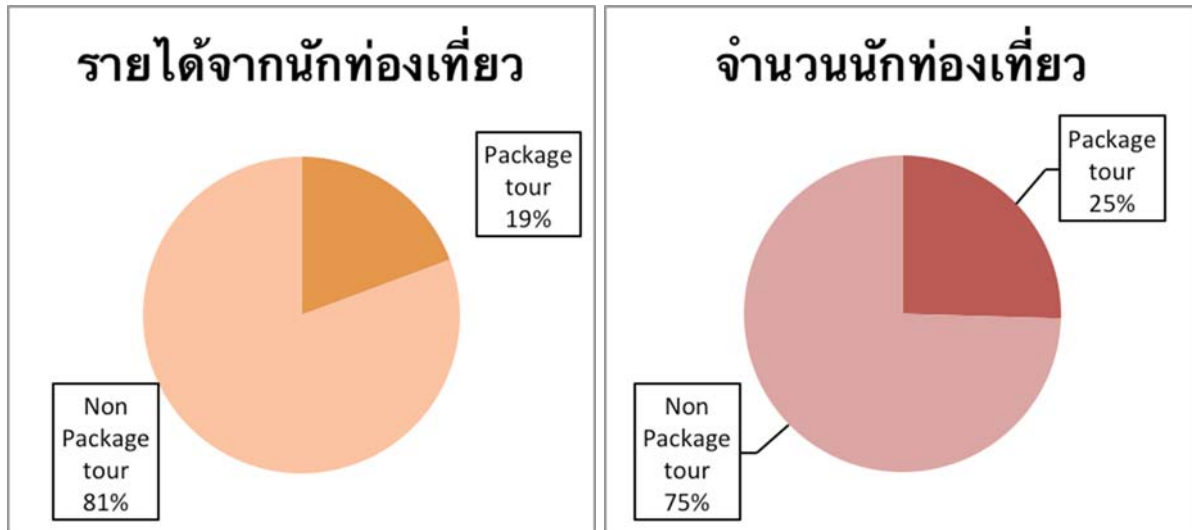
แม้ว่าค่าใช้จ่ายต่อหัวต่อวัน ของนักท่องเที่ยวชาวยุโรปต่ำ แต่เมื่อนำมาเป็นมูลค่าที่ได้รับจากนักท่องเที่ยวทวีปต่างๆ แล้วพบว่า ในปี 2554 ประเทศไทยได้รับรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวยุโรปมากที่สุด คิดเป็นเงินรายได้เบื้องต้นทั้งสิ้น 296,766 ล้านบาท ซึ่งใกล้เคียงกับนักท่องเที่ยวชาวเอเชียตะวันออก ที่ 289,833 ล้านบาท ขณะที่รายได้จากนักท่องเที่ยวจากอาเซียน ตามมาเป็นลำดับ 3 มูลค่า 130,909 ล้านบาท

ภาพที่ 3-11 รายได้ที่ได้รับจากนักท่องเที่ยว จำแนกตามทวีป (หน่วย: ล้านบาท)

ที่มา : <http://www.tourism.go.th>

ภาพที่ 3-12 รายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทการท่องเที่ยว

ที่มา : <http://www.tourism.go.th>

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทย ร้อยละ 75 ไม่ได้มาท่องเที่ยว แบบแพ็คเกจทัวร์ (Package tour) กับบริษัททัวร์ แต่เลือกที่จะมาท่องเที่ยวเอง (Foreign Individual Tourist, FIT) รายได้ที่ได้รับจากนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวแบบไม่ได้จองแพ็คเกจทัวร์แต่จัดการท่องเที่ยวเอง มีแนวโน้มใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่มากกว่า

ตารางที่ 3-7 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาท/คน/วัน จำแนกตามสัญชาติของนักท่องเที่ยว ปี 2554

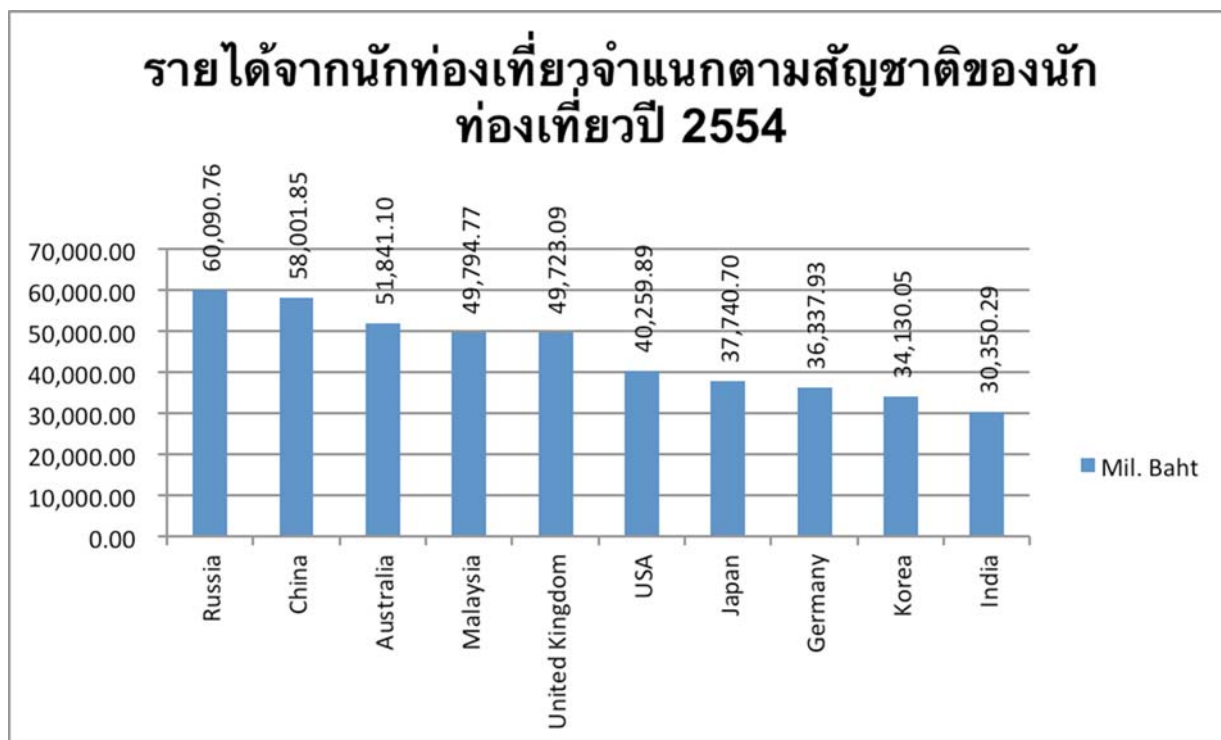
สัญชาติ	เฉลี่ยบาท/คน/วัน	ลำดับ	จำนวนนักท่องเที่ยวปี 2554 (คน)	ลำดับ
U.A.E.	5,342.27	1	108,509	33
Saudi Arabia	5,089.26	2	12,605	51
South Africa	5,003.27	3	66,968	40
India	4,932.55	4	916,787	6
Hong Kong	4,928.08	5	418,063	16
Singapore	4,907.53	6	670,148	11
Kuwait	4,868.09	7	55,991	43
Australia	4,853.81	8	854,064	8
Brunei	4,735.01	9	7,364	53
Korea	4,670.19	10	1,014,292	5
Japan	4,472.44	14	1,126,221	3
China	4,470.78	15	1,760,564	2
Russia	4,296.53	20	1,014,493	4
Malaysia	4,180.24	26	2,470,686	1

ที่มา : <http://www.tourism.go.th>

นักท่องเที่ยวสัญชาติสหรัฐอเมริกาได้รับเอมิเรต มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันในการท่องเที่ยวในประเทศไทยมากที่สุด อยู่ที่ 5,342.27 บาท/คน/วัน รองลงมาเป็น ชาวซาอุดีอาระเบีย ชาวแอฟริกาใต้ และชาวอินเดียตามลำดับ

รายได้จากการท่องเที่ยว ในปี 2554 ที่เกิดจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย คิดเป็นมูลค่ารวม 60,090 ล้านบาท รองลงมาเป็นรายได้จากนักท่องเที่ยว ชาวจีน 58,001 ล้านบาท และชาวออสเตรเลีย (51,841 ล้านบาท) ตามลำดับ สำหรับนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย นั้น แม้ในปี 2554 จะมีปริมาณนักท่องเที่ยวมากที่สุด แต่มูลค่าในภาพรวมนั้น อยู่เพียงลำดับที่ 4

ภาพที่ 3-13 รายได้จากนักท่องเที่ยวจำแนกตามสัญชาติปี 2554 (หน่วย: ล้านบาท)

ที่มา : <http://www.tourism.go.th>

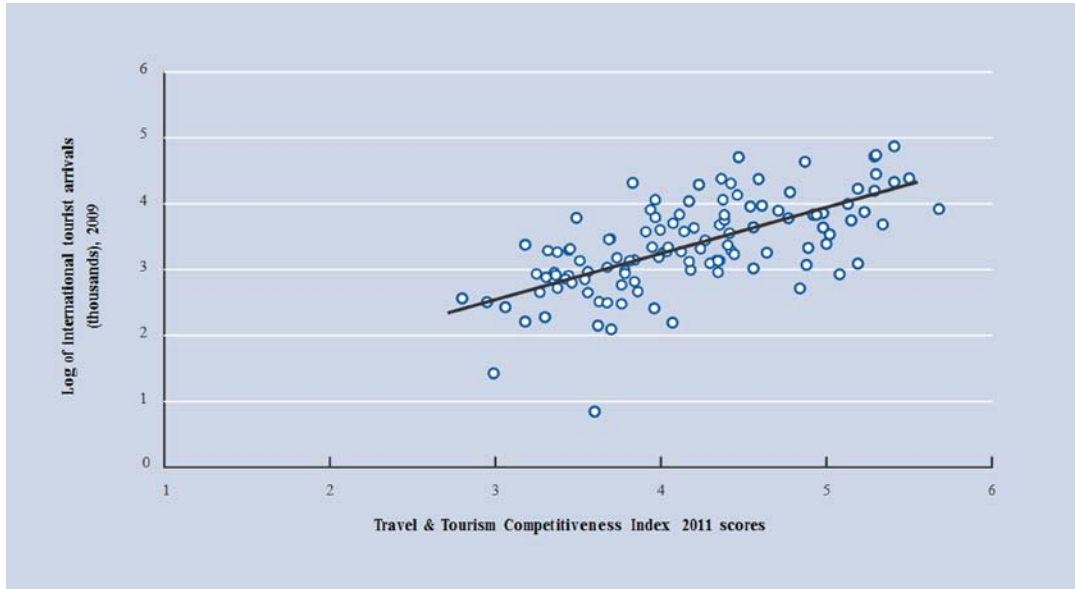
จากข้อมูลทั้งหมดข้างต้น สถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยวในประเทศไทยขึ้นกับ (1) จำนวนนักท่องเที่ยว โดยมีกลุ่มที่สำคัญอยู่ 3 กลุ่ม คือนักท่องเที่ยวจากอาเซียน นักท่องเที่ยวจากยุโรป และนักท่องเที่ยวชาวเอเชียตะวันออก (2) รายได้ประเทศที่ประเทศได้รับการมาเยือนและการใช้จ่ายภายในประเทศโดยนักท่องเที่ยว การศึกษามีข้อสังเกตว่า รายได้จากนักท่องเที่ยวจากกลุ่มอาเซียนไม่สูงมากนัก แม้นักท่องเที่ยวอาเซียนจะมีปริมาณมาก แต่มีการใช้จ่ายต่อหัวไม่สูงนัก และมักมีการพำนักระยะสั้น (4) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่น่าจับตามองได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย และชาวจีน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นค่อนข้างรวดเร็ว เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังในการใช้จ่ายสูง ขณะที่นักท่องเที่ยวชาวจีน นิยมมาท่องเที่ยวประเทศไทยอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในช่วง 2 – 3 ปีที่ผ่านมา ที่มีนักท่องเที่ยวชาวจีนมาเพิ่มมากขึ้น

3. ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกับตัวแปรอื่นๆ

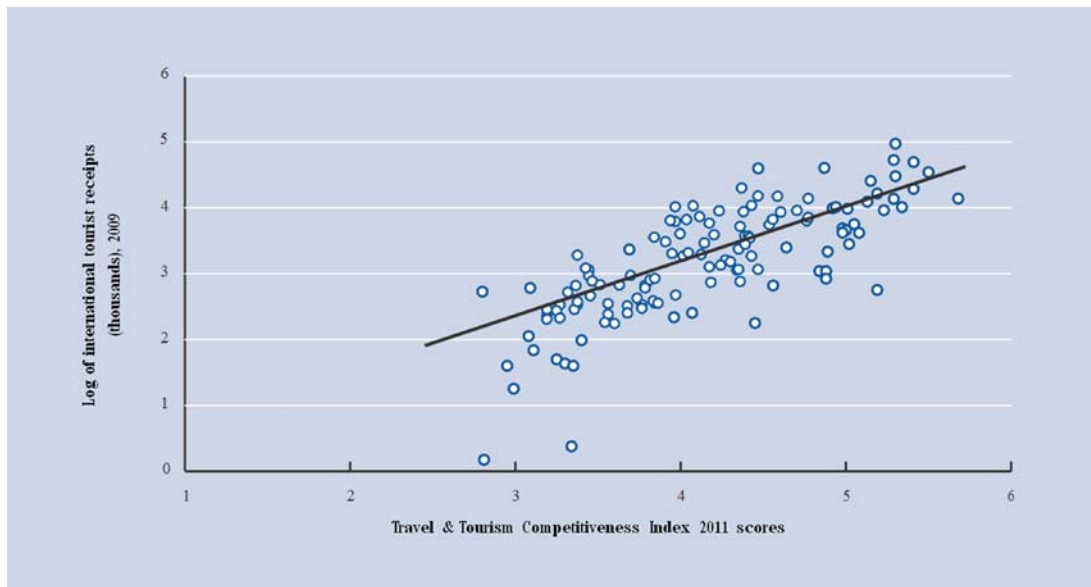
ดัชนีความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourist & Tourism competitiveness Index)

มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดด้านการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3-14 ดัชนีความสามารถในการแข่งขัน และจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และรายรับจากการท่องเที่ยว

(1)

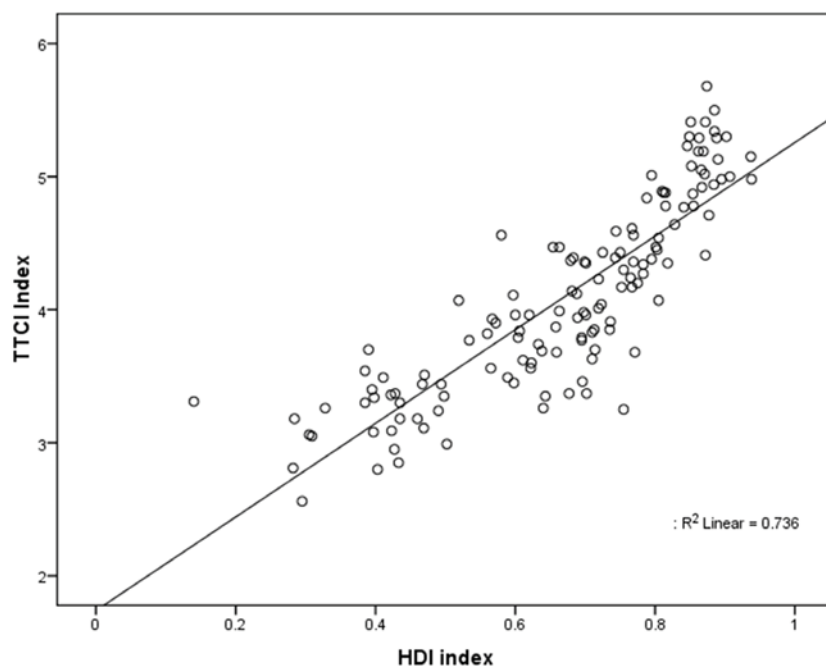

(2)

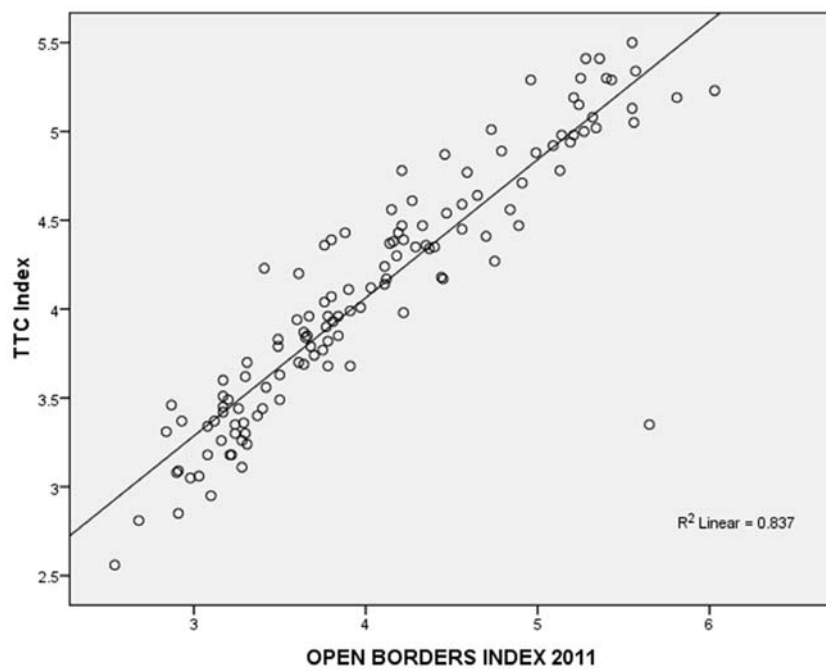
ที่มา : The Travel & Tourism Competitiveness Report 2011, World Economic Forum

ดัชนีความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยกำหนด จำนวนการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
และที่มาของรายได้จากนักท่องเที่ยวอย่างชัดเจน

ภาพที่ 3-15 ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีความสามารถในการแข่งขัน (T&T) ดัชนีการพัฒนามนุษย์ (HDI Index)
และ ดัชนีการเปิดเสรี (Open Borders Index)

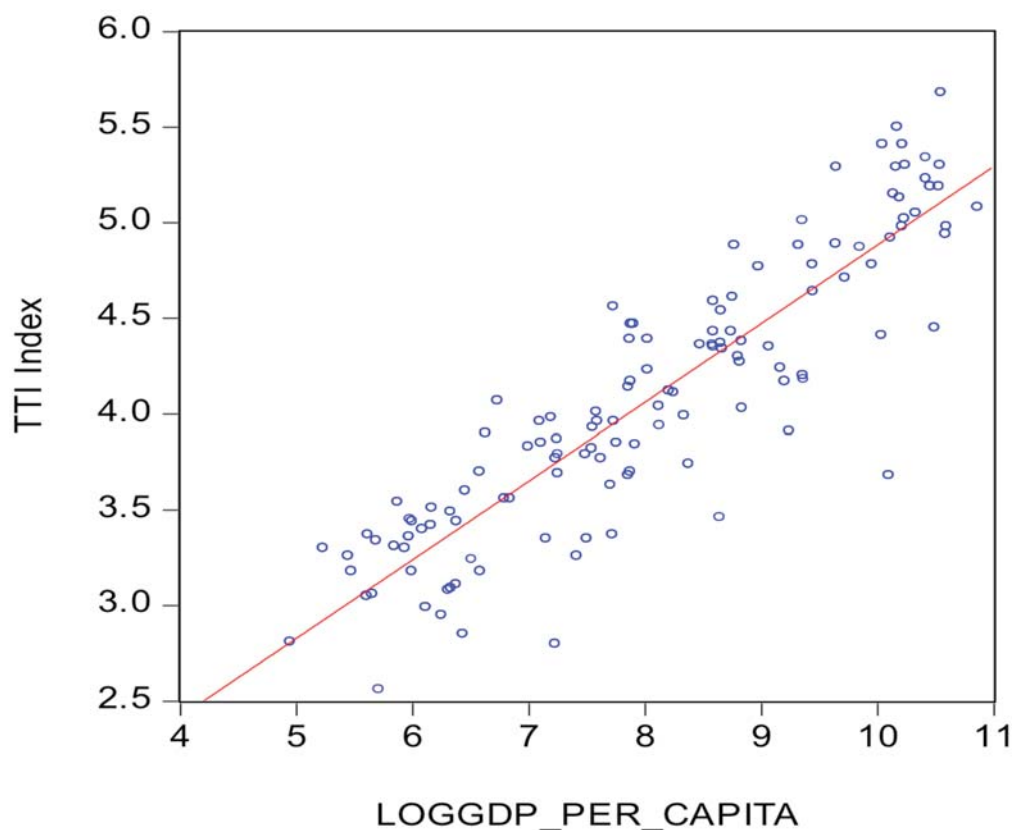
(1)

(2)

ดัชนีความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับดัชนีการพัฒนามนุษย์ (HDI Index) และ
ดัชนีการเปิดเสรี (Open Borders Index)

ภาพที่ 3-16 ความสัมพันธ์ดัชนีความสามารถในการแข่งขัน (T&T) และรายได้ต่อหัวประชากร (GDP Per Capita at Constant 2000 US\$ price)

ดัชนีความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ การเพิ่มขึ้นของรายได้ต่อหัวของประชากร (GDP Per Capita) เช่นกัน

การวิเคราะห์เบื้องต้นทำให้ทราบว่า ดัชนีความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับตัวแปรอื่นๆทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญได้แก่
รายได้ต่อหัวประชากร จำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากนักท่องเที่ยว ตลอดจนดัชนีการพัฒนาดังกล่าวได้แก่ ดัชนีการพัฒนามนุษย์ และดัชนีการเปิดเสรีของประเทศ
ต่างๆ

4. โมเดลการพยากรณ์นักท่องเที่ยว

$$Visitor_{it} = A_i GDP_{PerCapita_{it}}^{\beta} \left(\frac{CPI_{it}}{CPI_{Thailand_t}} \right)^{\alpha} TT_{T_t}^{\gamma}$$

โดยที่

$$Visitor_{it}$$

=จำนวนนักท่องเที่ยวสัญชาติ i ที่มาท่องเที่ยวประเทศไทย ณ ปีที่ t จากกรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย <http://www.tourism.go.th> (หน่วย:คน)

$$GDP_{PerCapita_{it}}^{\beta}$$

=รายได้ต่อหัวของประเทศ i ณ ปีที่ t (ราคาคงที่ปี 2000) จากเว็บไซต์ธนาคารโลก <http://data.worldbank.org/> (หน่วย:constant 2000 US\$)

$$\frac{CPI_{it}}{CPI_{Thailand_t}}$$

=ดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ i ต่อดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศไทย ณ ปีที่ t จากเว็บไซต์ธนาคารโลก <http://data.worldbank.org/> (หน่วย: 2005 = 100)

$$TT_{T_t}^{\gamma}$$

=ดัชนีความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ณ ปีที่ t จาก World Economic Forum <http://www.weforum.org/> (หน่วย: คะแนน)

งานศึกษาทำการประมาณค่าพารามิเตอร์ในโมเดลด้วยเทคนิค Pooled Estimated Generalize Least Square (Pooled EGLS) ด้วยวิธีประมาณค่าแบบ Fixed effect โดยนำค่าแนวโน้มการเวลา (Time trend) เข้าใส่เพิ่มในแบบจำลอง จากนั้นจึงพยากรณ์นักท่องเที่ยวสัญชาติ i ไปในอนาคตถึงปี 2020 เพื่อดูแนวโน้มนักท่องเที่ยวในอนาคต โดยมีข้อสมมติฐานเบื้องต้น (Assumption) ดังนี้

1. รายได้ต่อหัว และ ดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ i เติบโตตามแนวโน้มในอดีต (ดูภาคผนวก)
2. ดัชนีความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยแบ่งเป็น 2 เหตุการณ์ดังนี้
 - a. ดัชนีความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยคงที่ ปี 2011 (Baseline)
 - b. ดัชนีความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพิ่มขึ้นปีละ 1% (Scenario)

ตารางที่ 3-8 ข้อสมมติดัชนีความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยในอนาคต

	2012	2013	2014	2015	2016
Baseline	4.47	4.47	4.47	4.47	4.47
Scenario	4.51	4.56	4.61	4.65	4.70

	2017	2018	2019	2020
Baseline	4.47	4.47	4.47	4.47
Scenario	4.74	4.79	4.84	4.89

ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ 3-9 จำนวนนักท่องเที่ยวที่พยากรณ์จากการศึกษา (Baseline)

year	Malaysia	China	Japan	Russia	Korea	India	Laos	Australia	UK
1995	1,101,670	380,619	840,186	43,502	446,222	138,447	94,978	201,074	359,456
1996	1,046,169	469,707	940,196	47,950	506,868	140,018	22,539	223,527	356,392
1997	1,029,107	452,510	972,056	46,283	418,449	147,325	26,496	234,654	364,485
1998	931,553	604,472	982,116	48,193	218,109	162,105	47,333	287,134	490,304
1999	1,009,821	813,596	1,059,872	36,622	342,867	181,033	68,809	283,498	515,162
2000	1,111,687	753,781	1,202,164	46,417	451,347	224,104	70,985	314,531	619,659
2001	1,185,891	801,362	1,177,599	54,488	548,726	229,751	82,307	350,322	660,449
2002	1,332,355	797,976	1,239,421	69,870	704,649	280,641	90,717	351,508	704,416
2003	1,354,295	606,635	1,042,349	89,329	695,313	253,752	100,747	291,872	736,520
2004	1,404,929	729,848	1,212,213	115,064	898,965	332,387	111,916	399,291	757,268
2005	1,373,946	776,792	1,196,654	102,783	816,407	381,471	203,748	428,521	773,843
2006	1,591,328	949,117	1,311,987	187,658	1,092,783	459,795	276,207	549,547	850,685
2007	1,540,080	907,117	1,277,638	277,503	1,083,652	536,356	513,701	658,148	859,010
2008	1,805,332	826,660	1,153,868	324,120	889,210	536,964	621,564	694,473	826,523
2009	1,757,813	777,508	1,004,453	336,965	618,227	614,566	655,034	646,705	841,425
2010	2,058,956	1,122,219	993,674	644,678	805,445	760,371	715,345	698,046	810,727
2011	2,470,686	1,760,564	1,126,221	1,014,493	1,014,292	916,787	887,677	854,064	844,224
2012	2,560,963	2,789,345	1,371,253	1,317,387	1,169,131	1,015,865	951,090	930,599	870,164
2013	2,791,950	3,144,331	1,428,919	1,422,393	1,295,953	1,213,850	1,113,797	989,082	934,549
2014	3,041,462	3,545,049	1,488,085	1,539,374	1,434,273	1,448,646	1,294,790	1,050,134	1,005,433
2015	3,311,187	3,996,064	1,549,217	1,669,420	1,584,739	1,728,038	1,495,981	1,114,141	1,084,671
2016	3,602,744	4,502,150	1,612,636	1,813,671	1,748,182	2,061,299	1,719,323	1,181,416	1,174,324
2017	3,917,759	5,068,325	1,678,582	1,973,335	1,925,542	2,459,466	1,966,845	1,252,232	1,276,720
2018	4,257,910	5,699,899	1,747,252	2,149,695	2,117,843	2,935,645	2,240,675	1,326,845	1,394,497
2019	4,624,956	6,402,523	1,818,823	2,344,119	2,326,176	3,505,392	2,543,061	1,405,508	1,530,630
2020	5,020,751	7,182,220	1,893,459	2,558,066	2,551,704	4,187,096	2,876,388	1,488,476	1,688,443

year	USA	Singapore	Germany	France	Vietnam	HK SAR	Indonesia	Sweden	Philippines
1995	328,260	346,917	355,076	212,366	16,824	220,791	86,633	74,925	69,311
1996	348,124	360,659	346,812	222,173	18,558	287,756	83,601	80,198	77,704
1997	352,778	405,897	341,827	219,348	21,460	345,757	90,002	92,593	78,919
1998	415,831	497,221	393,399	256,829	39,452	290,797	69,462	112,206	82,528
1999	461,671	528,889	389,466	255,247	34,267	244,474	133,252	119,935	86,835
2000	518,053	563,679	390,030	256,948	45,485	243,952	156,764	150,515	103,013
2001	527,779	531,818	402,992	251,717	67,795	245,170	156,411	238,369	124,841
2002	555,353	546,796	411,049	271,395	84,219	335,816	164,645	215,894	139,364
2003	514,863	515,630	386,532	237,690	117,553	411,242	168,568	204,002	140,371
2004	627,506	578,027	455,170	274,049	135,942	489,171	193,222	224,761	171,655
2005	639,658	650,559	441,827	276,840	179,243	274,402	186,259	222,932	186,529
2006	694,258	687,160	516,659	321,278	227,134	376,636	219,783	306,085	198,443

year	USA	Singapore	Germany	France	Vietnam	HK SAR	Indonesia	Sweden	Philippines
2007	681,972	604,603	544,495	373,090	237,672	367,862	237,592	378,387	205,266
2008	669,097	570,047	542,726	398,407	338,303	337,827	247,930	392,274	221,506
2009	627,074	563,575	573,473	427,067	363,029	318,762	227,205	350,819	217,705
2010	611,792	603,538	606,874	461,670	380,368	316,476	286,072	355,214	246,430
2011	684,073	670,148	603,177	509,225	488,315	418,063	369,530	336,593	271,903
2012	767,420	821,056	681,566	572,996	617,804	472,699	448,748	350,565	288,889
2013	804,768	918,132	729,487	597,648	730,340	527,212	504,991	380,555	320,830
2014	842,635	1,025,917	780,199	622,864	862,902	586,715	567,415	412,167	355,518
2015	881,277	1,145,876	834,043	648,823	1,018,990	651,686	636,660	445,575	393,228
2016	920,872	1,279,567	891,305	675,651	1,202,599	722,589	713,365	480,933	434,227
2017	961,555	1,428,671	952,248	703,445	1,418,306	799,893	798,184	518,385	478,780
2018	1,003,432	1,595,033	1,017,122	732,283	1,671,367	884,079	891,806	558,076	527,159
2019	1,046,600	1,780,690	1,086,182	762,240	1,967,817	975,653	994,957	600,151	579,650
2020	1,091,141	1,987,891	1,159,689	793,384	2,314,606	1,075,145	1,108,410	644,762	636,553

year	Cambodia	Netherlands	Canada	Italy	Switzerland	Denmark	Finland	Norway	Israel
1995		88,823	71,667	135,793	105,144	47,319	24,931	25,408	42,552
1996		85,697	74,909	121,981	101,861	50,987	31,640	27,724	47,266
1997		88,359	76,895	115,804	96,838	57,645	36,329	33,890	49,485
1998		107,081	94,381	131,773	112,877	75,801	43,067	48,805	57,749
1999		118,780	105,857	126,572	108,499	79,094	45,933	48,630	65,794
2000	35,244	126,848	112,540	133,247	105,591	79,040	51,109	53,902	75,798
2001	45,479	142,560	121,020	122,263	111,972	83,216	64,370	73,620	91,543
2002	70,187	150,138	135,668	129,293	118,827	90,480	66,772	74,607	98,691
2003	65,502	138,839	137,963	97,526	107,896	82,828	66,513	71,885	69,837
2004	88,694	146,961	157,622	126,399	120,166	93,400	75,430	79,195	96,285
2005	105,367	152,493	156,618	120,237	120,438	103,787	85,632	85,551	98,380
2006	117,100	180,830	183,094	150,420	140,741	128,037	110,502	106,314	121,508
2007	99,945	194,434	183,440	171,328	146,511	141,110	143,266	108,941	128,674
2008	85,790	193,541	180,900	159,513	143,065	149,683	155,143	124,600	108,275
2009	96,586	205,412	169,482	170,105	148,269	144,834	156,000	121,575	110,884
2010	146,274	196,994	168,393	168,203	155,761	152,398	146,946	132,108	116,050
2011	252,705	197,247	192,820	181,312	166,358	156,102	138,144	131,249	126,230
2012	424,766	207,499	218,019	199,089	190,784	167,118	148,649	147,819	129,184
2013	457,661	219,643	229,943	204,985	201,523	173,739	158,030	153,270	140,208
2014	494,355	232,087	242,218	210,732	212,687	180,392	167,726	158,685	152,082
2015	535,218	244,919	254,920	216,371	224,390	187,113	177,764	164,099	164,847
2016	580,630	258,203	268,109	221,934	236,704	193,927	188,170	169,537	178,550
2017	630,988	271,988	281,833	227,439	249,684	200,849	198,975	175,015	193,246
2018	686,712	286,319	296,135	232,898	263,379	207,894	210,208	180,544	208,995
2019	748,247	301,235	311,055	238,316	277,835	215,072	221,899	186,135	225,862
2020	816,066	316,775	326,631	243,698	293,098	222,393	234,079	191,795	243,916

year	New Zealand	Spain	Austria	Belgium	Pakistan	South Africa	Bangladesh	Ireland	Kuwait
1995	37,604	41,410	40,569	42,557	52,774	25,389	51,078		6,726
1996	41,142	37,685	41,187	43,861	52,852	23,525	46,023		7,954
1997	44,385	33,585	43,937	43,432	37,409	27,193	19,679		7,997
1998	54,468	31,851	57,949	51,117	37,770	33,876	19,609		13,532
1999	59,158	28,940	59,098	52,231	39,466	31,833	22,243		14,924
2000	62,585	33,558	52,240	52,256	49,407	35,381	25,681		18,599
2001	68,514	38,212	50,376	53,813	36,946	40,133	28,397		20,597
2002	73,710	47,431	54,020	56,865	31,246	39,342	35,928		25,251
2003	69,387	31,526	53,646	52,052	31,315	35,560	53,421		19,977
2004	83,922	51,910	59,797	56,283	38,809	43,068	54,178		30,938
2005	85,726	51,135	58,978	57,466	42,069	35,748	42,739		29,773
2006	98,786	69,658	76,106	68,617	46,367	47,228	40,281	68,198	33,934
2007	104,195	82,111	81,391	72,018	46,656	52,788	44,789	73,734	31,910
2008	97,894	80,369	80,561	76,132	49,169	48,566	46,682	73,380	32,130
2009	88,398	75,362	85,786	80,420	63,260	43,277	53,420	65,530	44,500
2010	89,364	67,242	90,026	80,000	65,171	57,100	68,081	57,515	41,224
2011	103,563	95,684	87,361	81,365	73,732	66,968	64,852	58,377	55,991
2012	113,509	113,270	94,197	94,549	71,997	75,496	72,897	59,894	64,536
2013	119,786	117,592	100,392	99,482	83,812	82,357	85,569	61,717	69,546
2014	126,254	121,882	106,859	104,588	97,417	89,778	100,099	63,267	75,009
2015	132,954	126,175	113,639	109,891	113,105	97,817	116,772	64,576	80,976
2016	139,918	130,496	120,763	115,414	131,199	106,528	135,904	65,663	87,495
2017	147,171	134,858	128,261	121,172	152,068	115,965	157,849	66,542	94,615
2018	154,736	139,273	136,158	127,182	176,128	126,183	183,005	67,221	102,388
2019	162,631	143,751	144,481	133,459	203,853	137,239	211,824	67,708	110,866
2020	170,876	148,297	153,255	140,019	235,784	149,193	244,814	68,005	120,108

year	Sri Lanka	Nepal	Brazil	Egypt	Saudi Arabia	Argentina	Brunei
1995	21,415	13,731	8,092	4,182	3,716	3,688	3,611
1996	20,582	16,213	7,285	4,074	3,854	4,012	3,877
1997	19,947	13,197	8,017	4,345	3,456	5,866	4,284
1998	25,843	12,839	6,803	5,881	4,857	5,240	3,206
1999	26,263	14,957	5,299	5,139	5,048	5,319	2,405
2000	28,668	16,389	5,822	6,281	6,150	5,535	4,776
2001	28,657	17,284	6,017	6,371	7,093	6,295	10,177
2002	31,649	19,933	8,960	7,719	6,886	3,398	10,129
2003	38,483	19,909	6,784	5,264	4,849	2,348	8,863
2004	33,722	20,356	9,113	8,545	7,202	3,979	9,345
2005	38,740	23,081	9,013	7,887	10,474	3,487	9,499
2006	46,557	21,180	11,841	11,882	20,804	4,327	9,418
2007	44,327	19,546	15,056	13,037	22,483	6,704	8,987
2008	38,993	20,589	16,805	14,122	16,489	7,132	9,055

year	Sri Lanka	Nepal	Brazil	Egypt	Saudi Arabia	Argentina	Brunei
2009	47,138	25,499	17,650	15,733	10,911	7,458	8,353
2010	49,738	28,621	20,390	16,729	8,463	10,292	7,073
2011	53,626	25,738	24,748	16,662	12,605	12,498	7,364
2012	73,338	26,258	30,008	19,911	17,098	17,789	10,240
2013	84,248	30,054	32,853	22,804	18,607	13,697	7,662
2014	96,398	34,377	35,959	26,064	20,267	15,129	7,506
2015	109,912	39,319	39,353	29,742	22,096	16,647	7,352
2016	124,918	44,979	43,060	33,889	24,114	18,252	7,202
2017	141,546	51,472	47,104	38,565	26,339	19,947	7,056
2018	159,936	58,927	51,513	43,833	28,791	21,731	6,916
2019	180,237	67,489	56,312	49,762	31,491	23,604	6,780
2020	202,603	77,326	61,533	56,432	34,462	25,565	6,649

ตารางที่ 3-10 จำนวนนักท่องเที่ยวที่พยากรณ์จากการศึกษา (Scenario)

year	Malaysia	China	Japan	Russia	Korea	India	Laos	Australia	UK
1995	1,101,670	380,619	840,186	43,502	446,222	138,447	94,978	201,074	359,456
1996	1,046,169	469,707	940,196	47,950	506,868	140,018	22,539	223,527	356,392
1997	1,029,107	452,510	972,056	46,283	418,449	147,325	26,496	234,654	364,485
1998	931,553	604,472	982,116	48,193	218,109	162,105	47,333	287,134	490,304
1999	1,009,821	813,596	1,059,872	36,622	342,867	181,033	68,809	283,498	515,162
2000	1,111,687	753,781	1,202,164	46,417	451,347	224,104	70,985	314,531	619,659
2001	1,185,891	801,362	1,177,599	54,488	548,726	229,751	82,307	350,322	660,449
2002	1,332,355	797,976	1,239,421	69,870	704,649	280,641	90,717	351,508	704,416
2003	1,354,295	606,635	1,042,349	89,329	695,313	253,752	100,747	291,872	736,520
2004	1,404,929	729,848	1,212,213	115,064	898,965	332,387	111,916	399,291	757,268
2005	1,373,946	776,792	1,196,654	102,783	816,407	381,471	203,748	428,521	773,843
2006	1,591,328	949,117	1,311,987	187,658	1,092,783	459,795	276,207	549,547	850,685
2007	1,540,080	907,117	1,277,638	277,503	1,083,652	536,356	513,701	658,148	859,010
2008	1,805,332	826,660	1,153,868	324,120	889,210	536,964	621,564	694,473	826,523
2009	1,757,813	777,508	1,004,453	336,965	618,227	614,566	655,034	646,705	841,425
2010	2,058,956	1,122,219	993,674	644,678	805,445	760,371	715,345	698,046	810,727
2011	2,470,686	1,760,564	1,126,221	1,014,493	1,014,292	916,787	887,677	854,064	844,224
2012	2,604,408	2,824,501	1,393,685	1,329,594	1,190,146	1,034,897	969,665	945,712	886,655
2013	2,887,689	3,227,693	1,476,193	1,450,699	1,342,791	1,259,182	1,156,971	1,021,619	970,074
2014	3,199,549	3,692,425	1,562,751	1,588,405	1,512,475	1,529,684	1,369,711	1,102,602	1,062,942
2015	3,543,045	4,226,443	1,653,999	1,744,638	1,700,648	1,856,954	1,611,094	1,189,273	1,167,670
2016	3,921,320	4,838,151	1,750,463	1,921,488	1,909,034	2,253,821	1,884,557	1,282,203	1,287,043
2017	4,337,696	5,536,693	1,852,606	2,121,231	2,139,565	2,735,861	2,193,809	1,381,947	1,424,317
2018	4,795,727	6,332,049	1,960,866	2,346,352	2,394,370	3,321,947	2,542,877	1,489,071	1,583,298
2019	5,299,247	7,235,140	2,075,681	2,599,572	2,675,769	4,034,932	2,936,149	1,604,165	1,768,415
2020	5,852,397	8,257,916	2,197,495	2,883,862	2,986,287	4,902,383	3,378,406	1,727,853	1,984,776

year	USA	Singapore	Germany	France	Vietnam	HK SAR	Indonesia	Sweden	Philippines
1995	328,260	346,917	355,076	212,366	16,824	220,791	86,633	74,925	69,311
1996	348,124	360,659	346,812	222,173	18,558	287,756	83,601	80,198	77,704
1997	352,778	405,897	341,827	219,348	21,460	345,757	90,002	92,593	78,919
1998	415,831	497,221	393,399	256,829	39,452	290,797	69,462	112,206	82,528
1999	461,671	528,889	389,466	255,247	34,267	244,474	133,252	119,935	86,835
2000	518,053	563,679	390,030	256,948	45,485	243,952	156,764	150,515	103,013
2001	527,779	531,818	402,992	251,717	67,795	245,170	156,411	238,369	124,841
2002	555,353	546,796	411,049	271,395	84,219	335,816	164,645	215,894	139,364
2003	514,863	515,630	386,532	237,690	117,553	411,242	168,568	204,002	140,371
2004	627,506	578,027	455,170	274,049	135,942	489,171	193,222	224,761	171,655
2005	639,658	650,559	441,827	276,840	179,243	274,402	186,259	222,932	186,529
2006	694,258	687,160	516,659	321,278	227,134	376,636	219,783	306,085	198,443
2007	681,972	604,603	544,495	373,090	237,672	367,862	237,592	378,387	205,266
2008	669,097	570,047	542,726	398,407	338,303	337,827	247,930	392,274	221,506
2009	627,074	563,575	573,473	427,067	363,029	318,762	227,205	350,819	217,705
2010	611,792	603,538	606,874	461,670	380,368	316,476	286,072	355,214	246,430
2011	684,073	670,148	603,177	509,225	488,315	418,063	369,530	336,593	271,903
2012	780,737	835,854	693,692	581,720	628,254	481,267	456,022	358,017	294,273
2013	832,942	951,387	755,629	616,111	755,364	546,407	521,636	396,639	332,812
2014	887,271	1,081,948	822,442	652,137	907,793	618,913	595,909	438,179	375,486
2015	944,068	1,229,791	894,699	690,046	1,090,497	699,624	679,922	482,943	422,774
2016	1,003,608	1,397,400	972,938	730,043	1,309,275	789,412	774,812	531,231	475,168
2017	1,066,139	1,587,541	1,057,701	772,313	1,570,921	889,199	881,801	583,350	533,190
2018	1,131,887	1,803,326	1,149,545	817,033	1,883,404	999,972	1,002,212	639,620	597,395
2019	1,201,077	2,048,264	1,249,059	864,377	2,256,071	1,122,797	1,137,485	700,383	668,382
2020	1,273,935	2,326,312	1,356,872	914,526	2,699,899	1,258,827	1,289,194	765,999	746,799

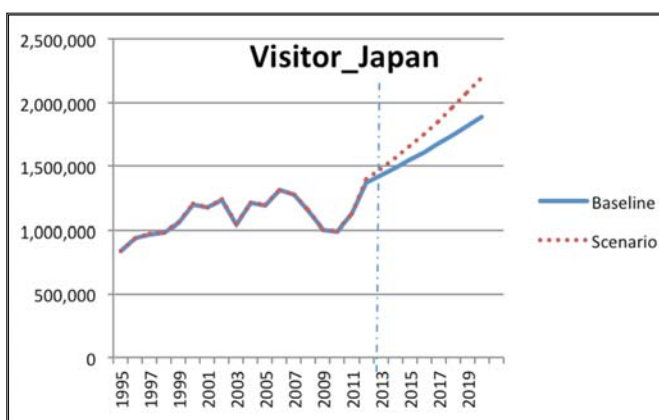
year	Cambodia	Netherlands	Canada	Italy	Switzerland	Denmark	Finland	Norway	Israel
1995		88,823	71,667	135,793	105,144	47,319	24,931	25,408	42,552
1996		85,697	74,909	121,981	101,861	50,987	31,640	27,724	47,266
1997		88,359	76,895	115,804	96,838	57,645	36,329	33,890	49,485
1998		107,081	94,381	131,773	112,877	75,801	43,067	48,805	57,749
1999		118,780	105,857	126,572	108,499	79,094	45,933	48,630	65,794
2000	35,244	126,848	112,540	133,247	105,591	79,040	51,109	53,902	75,798
2001	45,479	142,560	121,020	122,263	111,972	83,216	64,370	73,620	91,543
2002	70,187	150,138	135,668	129,293	118,827	90,480	66,772	74,607	98,691
2003	65,502	138,839	137,963	97,526	107,896	82,828	66,513	71,885	69,837
2004	88,694	146,961	157,622	126,399	120,166	93,400	75,430	79,195	96,285
2005	105,367	152,493	156,618	120,237	120,438	103,787	85,632	85,551	98,380
2006	117,100	180,830	183,094	150,420	140,741	128,037	110,502	106,314	121,508
2007	99,945	194,434	183,440	171,328	146,511	141,110	143,266	108,941	128,674
2008	85,790	193,541	180,900	159,513	143,065	149,683	155,143	124,600	108,275

year	Cambodia	Netherlands	Canada	Italy	Switzerland	Denmark	Finland	Norway	Israel
2009	96,586	205,412	169,482	170,105	148,269	144,834	156,000	121,575	110,884
2010	146,274	196,994	168,393	168,203	155,761	152,398	146,946	132,108	116,050
2011	252,705	197,247	192,820	181,312	166,358	156,102	138,144	131,249	126,230
2012	428,530	211,375	221,732	202,352	193,897	169,974	151,518	150,199	131,734
2013	466,407	227,888	237,852	211,773	208,179	179,732	164,147	158,262	145,739
2014	509,534	245,222	254,835	221,308	223,350	189,813	177,496	166,526	161,080
2015	558,546	263,500	272,795	230,998	239,566	200,264	191,620	175,031	177,859
2016	614,129	282,827	291,834	240,878	256,948	211,121	206,577	183,811	196,190
2017	677,021	303,297	312,047	250,970	275,602	222,417	222,434	192,890	216,199
2018	748,029	325,004	333,527	261,291	295,637	234,181	239,257	202,290	238,027
2019	828,030	348,041	356,370	271,853	317,162	246,439	257,119	212,033	261,825
2020	917,986	372,503	380,674	282,663	340,292	259,221	276,093	222,137	287,760

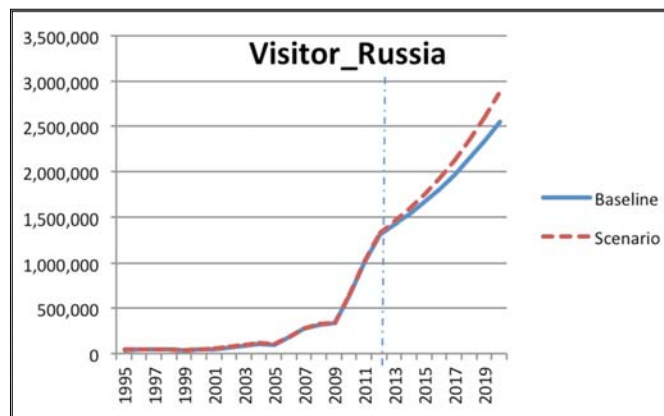
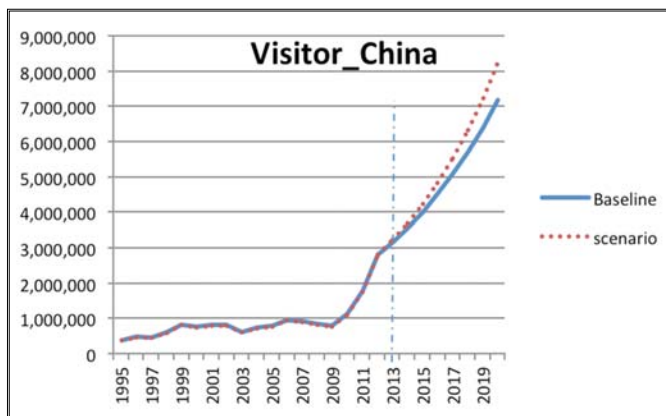
year	New Zealand	Spain	Austria	Belgium	Pakistan	South Africa	Bangladesh	Ireland	Kuwait
1995	37,604	41,410	40,569	42,557	52,774	25,389	51,078		6,726
1996	41,142	37,685	41,187	43,861	52,852	23,525	46,023		7,954
1997	44,385	33,585	43,937	43,432	37,409	27,193	19,679		7,997
1998	54,468	31,851	57,949	51,117	37,770	33,876	19,609		13,532
1999	59,158	28,940	59,098	52,231	39,466	31,833	22,243		14,924
2000	62,585	33,558	52,240	52,256	49,407	35,381	25,681		18,599
2001	68,514	38,212	50,376	53,813	36,946	40,133	28,397		20,597
2002	73,710	47,431	54,020	56,865	31,246	39,342	35,928		25,251
2003	69,387	31,526	53,646	52,052	31,315	35,560	53,421		19,977
2004	83,922	51,910	59,797	56,283	38,809	43,068	54,178		30,938
2005	85,726	51,135	58,978	57,466	42,069	35,748	42,739		29,773
2006	98,786	69,658	76,106	68,617	46,367	47,228	40,281	68,198	33,934
2007	104,195	82,111	81,391	72,018	46,656	52,788	44,789	73,734	31,910
2008	97,894	80,369	80,561	76,132	49,169	48,566	46,682	73,380	32,130
2009	88,398	75,362	85,786	80,420	63,260	43,277	53,420	65,530	44,500
2010	89,364	67,242	90,026	80,000	65,171	57,100	68,081	57,515	41,224
2011	103,563	95,684	87,361	81,365	73,732	66,968	64,852	58,377	55,991
2012	113,887	98,493	118,787	87,703	85,857	61,347	89,756	59,002	45,730
2013	122,363	104,650	126,950	94,417	99,515	69,669	104,319	62,070	51,831
2014	131,298	110,958	135,652	101,518	115,509	78,848	121,320	64,937	58,604
2015	140,756	117,458	144,959	109,047	134,260	88,984	141,177	67,622	66,135
2016	150,792	124,180	154,929	117,045	156,251	100,179	164,369	70,138	74,509
2017	161,454	131,146	165,622	125,548	182,043	112,538	191,445	72,487	83,819
2018	172,792	138,378	177,095	134,593	212,286	126,174	223,038	74,669	94,164
2019	184,854	145,893	189,410	144,220	247,731	141,209	259,875	76,680	105,650
2020	197,692	153,708	202,633	154,468	289,257	157,774	302,796	78,515	118,396

year	Sri Lanka	Nepal	Brazil	Egypt	Saudi Arabia	Argentina	Brunei
1995	21,415	13,731	8,092	4,182	3,716	3,688	3,611
1996	20,582	16,213	7,285	4,074	3,854	4,012	3,877
1997	19,947	13,197	8,017	4,345	3,456	5,866	4,284
1998	25,843	12,839	6,803	5,881	4,857	5,240	3,206
1999	26,263	14,957	5,299	5,139	5,048	5,319	2,405
2000	28,668	16,389	5,822	6,281	6,150	5,535	4,776
2001	28,657	17,284	6,017	6,371	7,093	6,295	10,177
2002	31,649	19,933	8,960	7,719	6,886	3,398	10,129
2003	38,483	19,909	6,784	5,264	4,849	2,348	8,863
2004	33,722	20,356	9,113	8,545	7,202	3,979	9,345
2005	38,740	23,081	9,013	7,887	10,474	3,487	9,499
2006	46,557	21,180	11,841	11,882	20,804	4,327	9,418
2007	44,327	19,546	15,056	13,037	22,483	6,704	8,987
2008	38,993	20,589	16,805	14,122	16,489	7,132	9,055
2009	47,138	25,499	17,650	15,733	10,911	7,458	8,353
2010	49,738	28,621	20,390	16,729	8,463	10,292	7,073
2011	53,626	25,738	24,748	16,662	12,605	12,498	7,364
2012	89,010	30,593	21,596	25,356	17,913	15,721	10,240
2013	101,627	35,081	25,009	28,729	19,814	11,741	7,725
2014	115,965	40,270	28,809	32,601	21,933	13,247	7,598
2015	132,235	46,291	33,039	37,047	24,301	14,852	7,473
2016	150,664	53,292	37,746	42,150	26,950	16,560	7,350
2017	171,498	61,446	42,980	48,007	29,912	18,373	7,231
2018	195,001	70,950	48,793	54,722	33,226	20,292	7,116
2019	221,465	82,037	55,243	62,418	36,930	22,318	7,005
2020	251,206	94,976	62,391	71,229	41,068	24,453	6,897

ภาพที่ 3-17 ผลการพยากรณ์ (เฉพาะประเทศที่สำคัญ)

ที่มา : จากการพยากรณ์

ที่มา : จากการพยากรณ์

พยากรณ์มูลค่าการท่องเที่ยว 2012-2020 (Tourism Benefit)

ข้อสมมติฐาน

ข้อสมมติฐานที่ 1 ได้แก่วันพักเฉลี่ยรายประเทศลดลงประมาณร้อยละ 5 ต่อปีทุกประเทศ เนื่องจากจะมีการกระจายไปเที่ยวในประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้นจากการเคลื่อนเข้าออกระหว่างประเทศใกล้เคียงได้โดยง่าย ยกเว้น จีน รัสเซีย และประเทศกลุ่มลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) ได้แก่พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม สมมติฐานให้มีวันพักเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 3 ต่อปี

ตารางที่ 3-11 พยากรณ์มูลค่าการท่องเที่ยว 2012-2020 (Tourism Benefit)

วันพักเฉลี่ยรายประเทศ 2011- 2020 ⁴				
ประเทศ (หน่วย: วัน)	2011	2015	2017	2020
Malaysia	4.78	3.89	3.51	3.01
GMS	6.68	7.52	7.98	8.72
other ASEAN	6.53	5.80	5.51	5.15
China	7.61	8.57	9.09	9.93
Japan	7.65	6.23	5.62	4.82
Russia	13.29	14.96	15.87	17.34
Korea	7.30	5.95	5.37	4.60
India	6.90	5.62	5.07	4.35
other ASIA	7.77	6.33	5.71	4.89
Australia	12.78	10.41	9.39	8.05
New_Zealand	12.63	10.29	9.28	7.96
Europe	14.69	11.97	10.80	9.26
others	12.99	10.58	9.55	8.19
เฉลี่ย	11.00	9.31	8.61	7.70

⁴ ดูรายละเอียดข้อมูลรายประเทศ โดยละเอียดที่ภาคผนวกหน้า 193

ข้อสมมติฐานที่ 2 ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 2 ต่อปีตามระดับเงินเฟ้อ และการเพิ่มขึ้นของคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการภายในประเทศ

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันรายประเทศ (2011-2020)				
ประเทศ (หน่วย: วัน)	2011	2015	2017	2020
Malaysia	4180.24	4524.83	4707.63	4995.77
GMS	3647.55	3948.23	4107.73	4359.16
other ASEAN	4474.85	4843.72	5039.41	5347.86
China	4470.78	4839.32	5034.82	5343.00
Japan	4472.44	4841.11	5036.69	5344.98
Russia	4296.53	4650.70	4838.59	5134.75
Korea	4670.19	5055.16	5259.39	5581.31
India	4932.55	5339.15	5554.85	5894.85
other ASIA	4520.23	4892.84	5090.51	5402.09
Australia	4853.81	5253.92	5466.18	5800.75
New_Zealand	4034.49	4367.06	4543.49	4821.59
Europe	3578.95	3873.97	4030.48	4277.18
others	4464.73	4832.77	5028.02	5335.77
เฉลี่ย	4218.55	4556.30	4750.77	5041.56

ผลการพยากรณ์				
กรณีฐาน (หน่วย: ล้านบาท)	2012	2015	2017	2020
Malaysia	49,585.67	58,332.14	64,805.15	75,563.45
GMS	48,277.66	84,637.63	122,488.11	211,903.10
other ASEAN	42,399.82	53,623.73	62,507.94	78,276.43
China	99,702.85	165,634.19	231,876.53	381,033.56
Japan	45,461.87	46,731.89	47,543.50	48,795.06
Russia	79,030.29	116,133.64	151,519.33	227,767.18
Korea	38,622.85	47,633.26	54,344.18	65,524.20
India	33,502.74	51,852.41	69,295.35	107,336.52
other ASIA	24,952.36	32,084.07	37,750.69	47,909.02
Australia	55,937.10	60,932.47	64,304.45	69,545.56
New_Zealand	5,604.62	5,972.92	6,208.09	6,558.24
Europe	235,859.54	256,978.04	272,702.11	300,827.27
others	67,116.86	70,996.59	73,621.72	77,524.93
เฉลี่ย	826,054.25	1,051,542.98	1,258,967.15	1,698,564.52

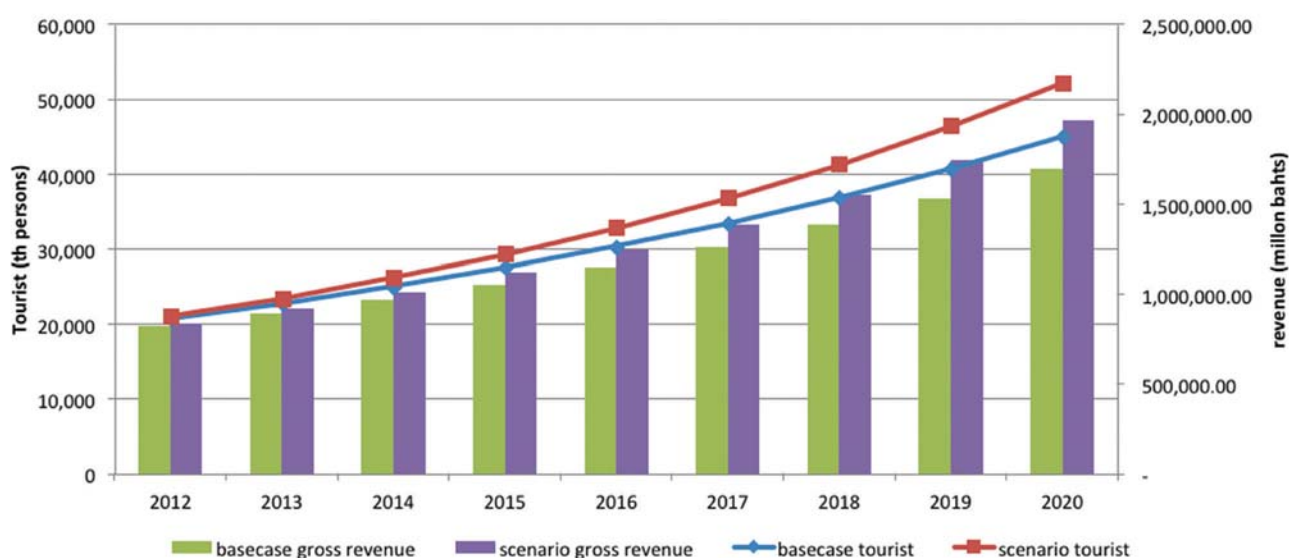
กรณีพัฒนาศักยภาพท่องเที่ยว

(หน่วย: ล้านบาท)	2012	2015	2017	2020
Malaysia	50,426.86	62,416.71	71,751.48	88,079.91
GMS	49,037.37	90,297.60	135,188.12	246,295.96
other ASEAN	43,143.63	57,482.95	69,362.95	91,471.07
China	100,959.48	175,183.24	253,304.43	438,101.75
Japan	46,205.57	49,892.62	52,472.49	56,630.17
Russia	79,762.61	121,366.20	162,875.28	256,775.67
Korea	39,317.10	51,117.19	60,384.51	76,683.68
India	34,130.41	55,720.74	77,082.76	125,672.95
other ASIA	26,039.87	35,010.26	42,487.32	56,551.48
Australia	56,845.52	65,041.45	70,965.56	80,729.89
New_Zealand	5,623.29	6,323.46	6,810.56	7,587.44
Europe	240,064.30	275,743.73	303,023.03	352,156.31
others	66,876.70	74,711.41	80,310.31	89,213.24
เฉลี่ย	838,432.70	1,120,307.55	1,386,018.80	1,965,949.53

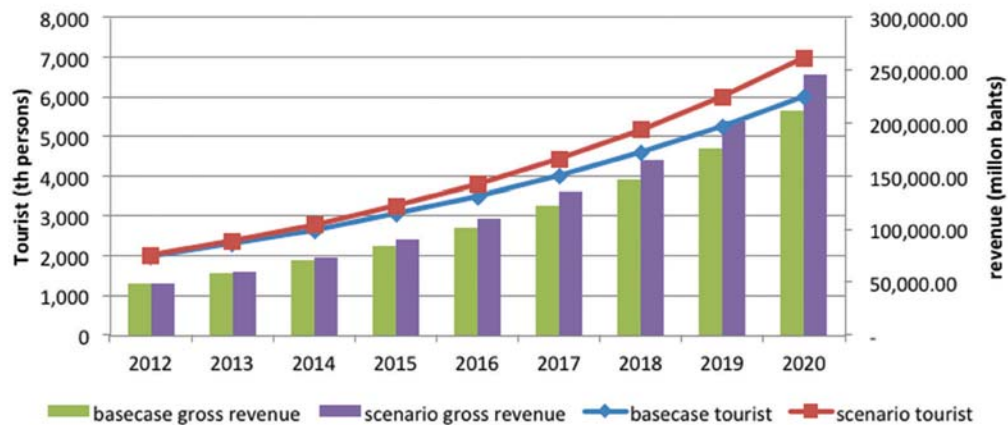
หมายเหตุ : จำนวนนักท่องเที่ยว และรายรับรวมเฉพาะประเทศที่นำเสนอข้อมูลข้างต้นเท่านั้น

ภาพที่ 3-18 ผลการพยากรณ์ มูลค่าการท่องเที่ยว 2012-2020 (Tourism Benefit)

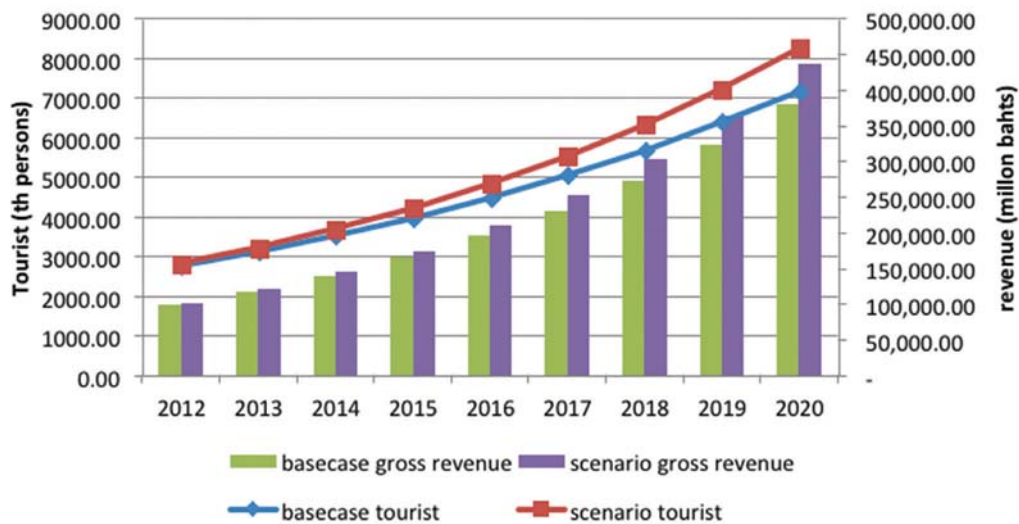
นักท่องเที่ยว และรายรับรวม

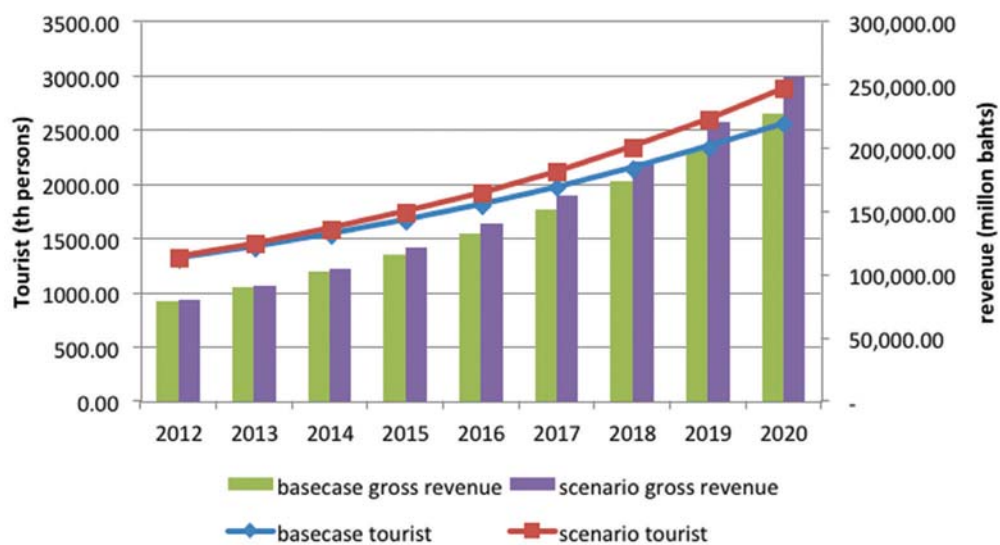
อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

China

Russia

การพยากรณ์ข้างต้นแสดงถึงผลได้ที่เกิดจากรายรับของประเทศจากการท่องเที่ยว (Tourism Benefit) ที่เกิดจากการปรับปรุงโครงสร้างของระบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างให้ไทยมีความสามารถในการแข่งขัน วัดโดยองค์ประกอบของดัชนี TTCI (Travel and Tourism Competitive Index) เทียบกับกรณีที่ไม่ได้มีนโยบายสร้างให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค ตามแนวทางของการศึกษาที่ประมาณการความสัมพันธ์ข้างต้น

4. ศักยภาพ
ทรัพยากร
การท่องเที่ยว
ของภูมิภาคอาเซียน
และประเทศไทย

ASEAN

10

Thailand's
Friendship

National capital

Brunei

Cambodia

Indonesia

Laos

Malaysia

Myanmar

Philippines

Singapore

Thailand

Vietnam

บทที่ 4 : ศักยภาพ ทรัพยากรการท่องเที่ยว ของภูมิภาคอาเซียน และประเทศไทย

บทนำ : ASEAN

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

(Association of South East Asian Nations)

เป็นองค์การทางภูมิรัฐศาสตร์และเศรษฐกิจในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย อาเซียนมีพื้นที่ราว 4,435,670 ตารางกิโลเมตร มีประชากรราว 590 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2553 จีดีพีของประเทศสมาชิกรวมกันคิดเป็นมูลค่าราว 1.8 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นลำดับที่ 9 ของโลกเรียงตามจีดีพี อาเซียนมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ

อาเซียนมีจุดเริ่มต้นจากสมาคมอาสา ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2504 โดยไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ต่อมาในปี พ.ศ. 2510 ได้มีการลงนามใน ปฏิญญากรุงเทพ อาเซียนได้ถือกำเนิดขึ้นโดยมีรัฐสมาชิกเริ่มต้น 5 ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความร่วมมือในการเพิ่มอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม วัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิก และการธำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาค และเปิดโอกาสให้คลายข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิกอย่างสันติหลังจาก พ.ศ. 2527 เป็นต้นมา อาเซียนมีรัฐสมาชิกเพิ่มขึ้นจนมี 10 ประเทศในปัจจุบัน กฎบัตรอาเซียนได้มีการลงนามเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 ซึ่งทำให้อาเซียนมีสถานะคล้ายกับสหภาพยุโรปมากยิ่งขึ้น เขตการค้าเสรีอาเซียนได้เริ่มประกาศใช้ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2553 และกำลังก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งจะประกอบด้วยสามด้าน คือ ประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558

แต่ดำเนินการไปได้เพียง 2 ปี ก็ต้องหยุดชะงักลง เนื่องจากความผกผันทางการเมืองระหว่างประเทศอินโดนีเซียและประเทศมาเลเซีย จนเมื่อมีการฟื้นฟูสัมพันธภาพทางการทูตระหว่างสองประเทศ จึงได้มีการแสวงหามหาหนทางความร่วมมือกันอีกครั้ง

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 ส.ค. 2510 หลังจากการลงนามในปฏิญญาสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Declaration of ASEAN Concord) หรือเป็นที่รู้จักกันในอีกชื่อหนึ่งว่า ปฏิญญากรุงเทพ (The Bangkok Declaration)

โดยสมาชิกผู้ก่อตั้งมี 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ซึ่งผู้แทนทั้ง 5 ประเทศที่ร่วมลงนามในปฏิญญากรุงเทพ ประกอบด้วย

- 1.นายอาดัม มาลิก รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซีย
- 2.ตน อับดุล ราซัค บิน ฮุสเซน รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีกลาโหมและรัฐมนตรีกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมาเลเซีย
- 3.นายนาซิโซ รามอส รัฐมนตรีต่างประเทศฟิลิปปินส์
- 4.นายเอส ราชารัตน์ รัฐมนตรีต่างประเทศสิงคโปร์
- 5.พันเอก (พิเศษ) ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศจากประเทศไทย

ที่มา : <http://ประชาคมอาเซียน.net/#sthash.cc4Qzeky.dpuf>

องค์ประกอบของรายงานการศึกษาข้อมูลศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ของภูมิภาคอาเซียน และประเทศไทย

รายงานข้อมูลการศึกษาลำดับองค์ประกอบข้อมูลดังนี้

หัวข้อที่ 1.

ข้อมูลโดยรวมของ 10 ประเทศอาเซียน เพื่อเปรียบเทียบ วิเคราะห์ศักยภาพในการท่องเที่ยว เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นจุดศูนย์กลางการท่องเที่ยวของประเทศไทย

หัวข้อที่ 2.

ข้อมูลของประเทศเพื่อนบ้านที่มีความสัมพันธ์ทางกายภาพ กับประเทศไทย และคณะผู้วิจัยทำการสำรวจพื้นที่ประเทศเพื่อนบ้านในอนุภูมิภาคเพื่อค้นหาข้อมูลโดยรวมความเป็นไปได้ในการเชื่อมโยง ศักยภาพโดยรวมในการเดินทางท่องเที่ยวของประเทศนั้นๆ คือ 1.พม่า 2. ลาว 3. เวียดนาม 4. กัมพูชา

หัวข้อที่ 3.

ศึกษาข้อมูล ศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยว ของประเทศ อีก 5 ประเทศ ในอาเซียน เพื่อหาศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่อาจเกี่ยวข้องกับประเทศไทย ได้แก่ 1. บรูไน 2. อินโดนีเซีย 3. มาเลเซีย 4. ฟิลิปปินส์ 5. สิงคโปร์ เรียงตามลำดับอักษรภาษาอังกฤษ

หัวข้อที่ 4.

ข้อมูลโดยรวมของประเทศไทย และ การศึกษาศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวของไทย ในระดับภูมิภาคต่างๆ ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ความหลากหลายของวัฒนธรรม

หัวข้อที่ 5.

คณะผู้วิจัยทำการสำรวจพื้นที่ศึกษาข้อมูลจริงภายในประเทศ และทำการระดมสมองกับผู้มีส่วนได้เสีย ในภูมิภาคของไทยโดยเลือกจังหวัดตัวแทนเพื่อการจัดประชุม คือ 1. สุราษฎร์ธานี 2. ชัยภูมิ 3. อุตรดิตถ์ 4. Mukdahan

และกระจายกำลัง ออกไปสำรวจพื้นที่ เพื่อหาข้อมูลท่องเที่ยวแนวใหม่ บันทึกภาพ ตามจุดต่างๆเพื่อให้เห็นทัศนียภาพจริงในปัจจุบัน ดังต่อไปนี้

1. เชียงราย 2. เชียงใหม่ 3. แพร่ 4. น่าน 5. ชัยภูมิ 6. อุตรดิตถ์ 7. หนองคาย 8. Mukdahan 9. สุราษฎร์ธานี 10. กระบี่ 11.ภูเก็ต

หัวข้อที่ 6.

คณะผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล และ ส่งแบบสอบถามความสนใจในการเดินทางท่องเที่ยวภายในระดับอนุภูมิภาคเพื่อนบ้านของไทย และ ระดับการท่องเที่ยวในอาเซียน ความต้องการโดยรวม โดยคัดการส่งแบบสอบถามถึง บุคคลที่เป็นนักท่องเที่ยวจริง ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวไทย และนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

1. ข้อมูลทั่วไปของประชาคม ASEAN 10 ประเทศ

ตาราง 4-1 เมืองหลวง / ภาษาราชการ / ศาสนา / ประชากร

ประเทศไทย	ประเทศพม่า	ประเทศลาว	ประเทศเวียดนาม	ประเทศกัมพูชา	ประเทศมาเลเซีย	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศอินโดนีเซีย	ประเทศฟิลิปปินส์	ประเทศบรูไน
กรุงเทพมหานคร	เนเปื๋อ	นครหลวงเวียงจันทน์	กรุงฮานอย	กรุงพนมเปญ	กรุงกัวลาลัมเปอร์	ภาษามาเลย์	สิงคโปร์	กรุงมะนิลา	บันดาร์เสรีเบกาวัน
ภาษาไทย	ภาษาพม่า	ภาษาลาว	ภาษาเวียดนาม	ภาษาเขมร	ภาษามาเลย์	ภาษามาเลย์	ภาษาอินโดนีเซีย	ภาษาฟิลิปปิน ภาษาอังกฤษ	ภาษามาเลย์
พุทธนิกายเถรวาท 95% อิสลาม 4%	พุทธ 90% คริสต์ 5% อิสลาม 3.8%	นับถือพุทธ 75% นับถือผี 16%	พุทธนิกายมหายาน 70% คริสต์ 15%	อิสลาม 60% พุทธ 19% คริสต์ 11%	พุทธ(เถรวาท)	พุทธ 42.5%, อิสลาม 14.9%, คริสต์ 14.5% ฮินดู 4%, ไม่นับถือ 25%	อิสลาม 87%, คริสต์ 10%	คาทอลิก โปรเตสแตนต์ 83% อิสลาม 5%	อิสลาม 67% พุทธ 13% คริสต์ 10%
ชาวไทย	135 เผ่าพันธุ์ มี 8 เชื้อชาติหลัก 8 กลุ่ม คือ พม่า 68% ไทยใหญ่ 8% กระเหรี่ยง 7% เยะไซ 4% จีน 3% มอญ 2% อินเดีย 2%	ชาวลาวกลุ่ม ลาวเทิง 22% ลาวสูง 9% 68 ชนเผ่า	ชาวเวียดนาม 80% เขมร 10%	ชาวเขมร 94% จีน 4% อื่นๆ 2%	มาเลย์ 40%, จีน 33% อินเดีย 10% ชนพื้นเมืองเกาะบอร์เนียว 10%	ชาวจีน 76.5%, มาเลย์ 13.8% อินเดีย 8.1%	ชนพื้นเมืองหลายกลุ่ม มีมากกว่า 583 ภาษาอาศัยอยู่บนเกาะชวา 61%	มาเลย์ 40% จีน 33% อินเดีย 10% ชนพื้นเมืองเกาะบอร์เนียว 10%	มาเลย์ 66%, จีน 11% อื่นๆ 23%

ตาราง 4-2 ข้อมูลชาติพันธุ์ ไท-กะไต และกลุ่มชาติพันธุ์ไทยที่กระจายตัว ในอาเซียน

ประเทศไทย	ประเทศพม่า	ประเทศลาว	ประเทศเวียดนาม	ประเทศกัมพูชา	ประเทศมาเลเซีย	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศอินโดนีเซีย	ประเทศฟิลิปปินส์	ประเทศบรูไน
1. ไทใหญ่ 2. ไทลื้อ 3. ไทซัน 4. ไทยอง 5. ไทยวน 6. ไทดำ 7. ไทสยาม 8. ผู้ไท 9. ไทพวน 10. ไทลาว 11. ลาวแง้ว 12. ไทแสก 13. ลาวครั่ง 14. ไทกลา 15. ไทหย่า 16. ลาวตี้ 17. ลาวเวียง 18. ลาวหล่ม 19. คำตี้	1. ชาวไทใหญ่ 2. ชาวไทลื้อ 3. ชาวไทจีน 4. ชาวไทยอง 5. ชาวไทเมา 6. ชาวไทแลง 7. ชาวไทคำตี้ 8. ชาวไทพ่าเก 9. ชาวไทโยเดีย 10. ชาวไทฉวี 11. ชาวนะรา 12. ไทพลัดถิ่นในเขตตะนาวศรี	1. ไทลาว 2. ลาวตี้ 3. ลาวเวียง 4. ลาวหล่ม 5. ชาวผู้ไท 6. ชาวไทขาว 7. ชาวไทดำ 8. ชาวไทแดง 9. ชาวไทเหนือ 10. ชาวผู้เ็น 11. ชาวไทยวน 12. ชาวไทลื้อ 13. ชาวไทพวน 14. ชาวไทกะเลิง 15. ชาวไทญ้อ 16. ชาวไทแสก	1. ชาวลูฮี้ 2. ชาวกีเยน 3. ชาวลาว 4. ชาวไทลื้อ 5. ชาวไทดำ 6. ชาวไทขาว 7. ชาวไทแดง 8. ชาวไทนุง 9. ชาวไทใหญ่ 10. ชาวกาย 11. ชาวไทย 12. ชาวม่าน 13. ชาวไท 14. ชาวกาลา 15. ชาวลาคี 16. ชาวละหา 17. ชาวนาง 18. ชาวไทญ้ง 19. ชาวไทใต้ 20. ชาวไทซอง 21. ชาวไทท้าวลาว 22. ชาวไทลั๊กกะ 23. ชาวข่าลาว 24. ชาวดูลาว 25. ชาวดวาบิยว 26. ชาวไต 27. ชาวไทหล้า 28. ชาวไทโส 29. ชาวไทลา 30. ชาวไทเชียง 31. ชาวไทลาย 32. ชาวไทอ่างตง	1. ชาวมรบน 2. เขมรอพยพ	1. ไทยมลายู	1. ไทยเชื้อสายจีน	-	-	-
รวม 19 กลุ่ม	รวม 12 กลุ่ม	รวม 16 กลุ่ม	รวม 32 กลุ่ม	รวม 2 กลุ่ม	รวม 1 กลุ่ม	รวม 1 กลุ่ม	รวม 0 กลุ่ม	รวม 0 กลุ่ม	รวม 0 กลุ่ม

ตาราง 4-3 ข้อมูลรตดกโลกอาเซียนมีด้วยกัน 28 แห่ง และ ข้อมูลสมบัติโลกมีด้วยกัน 6 แห่ง คือ

ประเทศไทย	ประเทศพม่า	ประเทศลาว	ประเทศเวียดนาม	ประเทศกัมพูชา	ประเทศมาเลเซีย	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศอินโดนีเซีย	ประเทศฟิลิปปินส์	ประเทศบรูไน
1. นครประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา และเมืองโบราณ	1. อาณาจักร ประวัติศาสตร์ พุกาม	1. เมืองหลวงพระบาง ประเทศลาว	1. อ่าวฮาลอง	1. ปราสาทพระ วิหาร	1. นครประวัติศาสตร์ บนช่องแคบมะละกา และจอร์จทาวน์	-	1. อุทยานแห่งชาติ อุจุงกลอน	1 โบสถ์บาโรค 4 แห่ง	-
2. เมืองประวัติ ศาสตร์สุโขทัย และ เมืองโบราณ	2. นครประวัติศาสตร์ มณฑลพะเยา	2. ปราสาทหินวัด พูและสิ่งก่อสร้าง ใกล้เคียงในแขวง จำปาสัก	2. อุทยานแห่งชาติ ติ่ง งา-เค บัง	2. อังกอร์ หรือ นครวัด	2. อุทยานแห่งชาติ กุนมูลู		2. กลุ่มวัดพรม บ้าน	2 นาซันปันไคแห่ง เทือกเขา	
3. เขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่าทุ่งใหญ่ นเรศวร และห้วย ขาแข้ง	3. นครประวัติศาสตร์ หงสาวดี		3. หมู่โบราณสถาน เมืองเว้		3. อุทยานคินาบาลู เกาะบอร์เนียว		3. กลุ่มวัดบรมพุทโธ	3. นครประวัติ ศาสตร์วีกัน	
4. ผืนป่าดงพญา เย็น-เขาใหญ่	4. เมืองแห่งวิถีชีวิต ทะเลสาบอิงเล รัฐฉาน		4. สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ หมิ่นเติน				4. แหล่งมรดกยูค เริ่มแรกซังรัน	4. อุทยานแห่งชาติ แม่น้ำไดดินบวาร์ โต-ปรีนเซา	
5. แหล่งโบราณคดี บ้านเชียง	5. พระบรมธาตุ เขาค้อเมือง ย่างกุ้ง		5. เมืองโบราณฮอ ยอัน				5. อุทยานแห่งชาติ โคโมโด	5. อุทยานปะการัง ทางทะเลทุบา ตาฮะ	
	6. เมืองท่องเที่ยว เหมาะสม						6. อุทยานแห่งชาติ ดิลเรนซ์		
รวม 5 แห่ง	รวม 6 แห่ง	รวม 2 แห่ง	รวม 5 แห่ง	รวม 2 แห่ง	รวม 3 แห่ง	รวม 0 แห่ง	รวม 6 แห่ง	รวม 5 แห่ง	รวม 0 แห่ง

ตาราง 4-4 ข้อมูล วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณีทางศาสนา ของอาเซียน

ประเทศไทย	ประเทศพม่า	ประเทศลาว	ประเทศเวียดนาม	ประเทศกัมพูชา	ประเทศมาเลเซีย	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศอินโดนีเซีย	ประเทศฟิลิปปินส์	ประเทศบรูไน
1. วันวิสาขบูชา เข้าพรรษา ออก พรรษา 2. ประเพณีชักพระ 3. ทำบุญพระธาตุ	1.งานไหว้พุทธเจดีย์ ประจำปี 2. ประเพณีปอย ส่างลอง 3. เทศกาลบูชา นัต สองพี่น้องแห่งดง ปะโยง	1. ฮีตสิบสอง เป็น งานประเพณีที่ เกี่ยวเนื่องกับพุทธ ศาสนา ทั้งปี 2. ถวายจังหัน ตักบาตรข้าวเหนียว	ประเพณีนับถือ “องเติร์ย ในวันที่ 1 และ 15 ค่ำ การ เซ่นไหว้บรรพบุรุษ	1.วันสารทเพ็ญ (เรียกว่างานวัน ปรอจุมเบน , Pchum Ben day) 2.วันวิสาขบูชา 3.วันมาฆบูชา	ประเพณี Adat Temenggong การละหมาด	1. เทศกาล Good Friday การสละ ชีวิตของพระเยซู 2. เทศกาล Hari Raya Puasa สิ้นสุด พิธีถือศีลอด	เทศกาลถือศีล อดและเทศกาล Idul Fitri ถือศีล อด หรือเดือนรอม ฎอนของชาวมุสลิม สิงหาคม-กันยายน 30-31	เทศกาลดินาฮัง Dinayang Fes- tival เป็นเทศกาล ทางศาสนาและ วัฒนธรรมของเมือง Lloilo เทศกาลนี้ ได้รับการโหวตว่า เป็นเทศกาลที่น่ามา ท่องเที่ยวที่สุด	1.The Holy Month of Rama- dan เทศกาลถือศีลอด เดือนรอมะฎอน

ตาราง 4-5 ข้อมูล วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณีทางน้ำ ของอาเซียน

ประเทศไทย	ประเทศพม่า	ประเทศลาว	ประเทศเวียดนาม	ประเทศกัมพูชา	ประเทศมาเลเซีย	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศอินโดนีเซีย	ประเทศฟิลิปปินส์	ประเทศบรูไน
1. ลอยกระทง 15- 19 พฤศจิกายน 2. แห่เรือราชพิธี 3. แห่เรือยาว ประเพณีตาม จังหวัดต่างๆ ช่วง ปลายปี	1. แข่งเรือยาว อิงเล การพายด้วยเท้า	การล่องเฮือไฟ เดือนเก้า งาน บุญ ห่อข้าวประดับดิน	วิถีชีวิตพายเรือกระ ดง เวียดนาม	“บอน อม ตุก” วันขึ้น 14 ค่ำ 15 ค่ำ จนถึง แรม 1 ค่ำ เดือน พฤศจิกายน เป็นการรำลึก ถึง เหตุการณ์ใน ประวัติศาสตร์	เทศกาลแข่งเรือ มังกร ซึ่งเป็น ประเพณีที่จัดขึ้น ในวันที่ 5 เดือน 5 ตามปฏิทิน จันทรคติ	-	เทศกาลจับปลา เกราะ(Lombok), เผ่า Sa Shake เทศ กาลจากชาวบ้านที่ อิงอิงให้กับกาลเว ลา ที่จะจับปลาส่วน ปฏิทินท้องถิ่นใน แต่ละปีในเดือนเช้า ของ 20 ตุลาคม	-	-

ตาราง 4-6 ข้อมูลเทศกาลสงกรานต์ หรือ ปีใหม่ ของอาเซียน

ประเทศไทย	ประเทศพม่า	ประเทศลาว	ประเทศเวียดนาม	ประเทศกัมพูชา	ประเทศมาเลเซีย	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศอินโดนีเซีย	ประเทศฟิลิปปินส์	ประเทศบรูไน
1.งานประเพณี มหาสงกรานต์ 13-15 เมษายน	เทศกาลสงกรานต์ ตามประเพณีของพม่า 13-16 เมษายน	งานประเพณี ใหม่ลาว หรือ สงกรานต์ ตรงกับ สงกรานต์ของไทย เป็นเทศกาลสำคัญ ประจำปีและเป็น วันหยุดยาวระหว่าง วันที่ 14 - 16 เมษายนของทุกปี	เทศกาลเตต ตรุษจีน (Tet) ระหว่างปลายเดือน มกราคมถึงต้น เดือนกุมภาพันธ์ ใน วันขึ้น 15 ค่ำ	“บอน อม ตุก” (Bon Om Tuk) ที่จัดขึ้นทุกปี ตั้งแต่วันขึ้น 14 ค่ำ 15 ค่ำ จนถึง แรม 1 ค่ำ เดือน พฤศจิกายน	1. วันขึ้นปีใหม่ 1 มกราคม 2. วันตรุษจีน 7 กุมภาพันธ์	1. เทศกาลตรุษจีน เทศกาลปีใหม่ของ ชาวจีนที่จัดขึ้นใน เดือนกุมภาพันธ์ 2. เทศกาล Dee- pavali เทศกาล แห่งแสงสว่างและ เป็นงานขึ้นปีใหม่ของ ชาวฮินดู ที่จัด ขึ้นเดือน พฤศจิกายน	1. เทศกาลปีใหม่ Nyepi (ปีใหม่) 6 มีนาคม วันแห่ง ความเงียบสงบ วันที่เข้าพักทุกคนที่ บ้านและนั่งในการ ทำสมาธิไม่ต่าง กับไม่ได้ออกไปข้าง นอก 2. วันขึ้นปีใหม่ตาม ปฏิทินอิสลาม 27 พฤศจิกายน	1. วันขึ้นปีใหม่ 1 มกราคม 2. วันขึ้นปีใหม่ตาม ปฏิทินอิสลาม 18 ธันวาคม	1.วันเริ่มศักราช ใหม่ 1 Syawal เดือนกันยายน จะ เฉลิมฉลองด้วยการ เปิดบ้านต้อนรับ ญาติสนิท 1 เดือน

ตาราง 4-7 ข้อมูลการท่องเที่ยวทางทะเล ชายหาด และ เกาะท่องเที่ยวอดนินยัม 49 แห่ง

ประเทศไทย	ประเทศพม่า	ประเทศลาว	ประเทศเวียดนาม	ประเทศกัมพูชา	ประเทศมาเลเซีย	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศอินโดนีเซีย	ประเทศฟิลิปปินส์	ประเทศบรูไน
1. เกาะลัน 2. เกาะเสม็ด 3. เกาะกูด 4. เกาะมันนอก 5. เกาะกูด 6. เกาะหมาก 7. เกาะเต่า 8. เกาะสมุย 9. เกาะนางยวน 10. เกาะพังงา 11. หมู่เกาะอ่างทอง 12. เกาะกระดาน 13. เกาะพยาม 14. หมู่เกาะพีพี 15. เกาะลันตา 16. หมู่เกาะปอดะ 17. หมู่เกาะสุรินทร์ 18. หมู่เกาะลันตา 19. เกาะไข่ 20. เกาะตาชัย 21. เกาะหลีเป๊ะ 22. หมู่เกาะอาดัง-ราวี	1. หมู่เกาะมริด 2. เกาะสอง 3. เกาะพิลา 4. หาดฮาปาลี 5. หาดฮเวซอง 6. หาดซวงทา	-	1. อ่าวฮาลอง 2. ดานัง 3. เกาะนามู 4. เมืองฮอยอัน 5. เกาะฟูโก๊ก	1. เกาะกง 2. เกาะคิง	1. เกาะเปอร์hent 2. เกาะทีโอมนัน 3. เกาะเตียวมาน 4. เกาะลังกาวิ 5. เกาะป็นัง 6. เกาะปังกอร์ 7. เกาะลาบวน 8. เกาะลีปาดัน	-	1. เกาะบาหลี่ 2. เกาะกิลี 3. อุทยานแห่งชาติโคโมโด 4. เกาะสุลาเวสี 5. บุนาเคน	1. เกาะโบราเคย์	-
รวม 22 แห่ง	รวม 6 แห่ง	รวม 0 แห่ง	รวม 5 แห่ง	รวม 2 แห่ง	รวม 8 แห่ง	รวม 0 แห่ง	รวม 6 แห่ง	รวม 6 แห่ง	รวม 0 แห่ง

ตาราง 4-8 ข้อมูล วัฒนธรรม งานศิลปะ ประเพณีที่น่าสนใจ ของอาเซียน

ประเทศไทย	ประเทศพม่า	ประเทศลาว	ประเทศเวียดนาม	ประเทศกัมพูชา	ประเทศมาเลเซีย	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศอินโดนีเซีย	ประเทศฟิลิปปินส์	ประเทศบรูไน
1.การรำโขน 2.ผ้าไหม ศิลปะ ช่าง 10 หมู่ 3.การละเล่นพื้น เมือง	เทศกาลจ๊อก เซ หรือเทศกาล ซ่าง จะจัดขึ้นเป็น ประจำปีในวันที่ 11-12 ตุลาคม	การแข่งเรือไฟ เดือนเก้า งาน บุญ ห่อข้าวประดับดิน	เทศกาลกลางฤดู ใบไม้ร่วง 15 ค่ำ เดือน 8	1.นั่ง สบแก้วลักษณะ ใกล้เคียงกับหนึ่ง ใหญ่ในประเทศไทย 2. ศิลปะการต่อสู้ เช่น ประตลเสรี ปกโต และมวย ปล้ำกัมพูชา 3. ระบำอัสรา (Apsara Dance)	1. เทศกาลทาเดา คาอามาตัน ลีน สุดของฤดูการเก็บ เกี่ยวข้าวและเริ่ม ต้นฤดูกาลใหม่ 2. เทศกาลโคมไฟ หรือเทศกาลขนม ไหว้พระจันทร์	1.National Day Celebrations 9 สิงหาคม 2. Mooncake Festival กันยายน 3.Thimithi - พิธีการเดิน ลุยไฟประจำปี พฤศจิกายน	1. เทศกาลกลั่นกัน ฉลองชัยชนะของ เทพเจ้า 2.เทศกาลการ แข่งขันโค ตั้งแต่ เดือนสิงหาคม และ กันยายน 3.เทศกาลกาซาด้า บวงสรวงภูเขาไฟ โบโรโม	1. เทศกาลอาติ - อาติทาน 2. เทศกาลซินลือก 3. เทศกาลดินาญัง	1. National Day of Brunei Darussalam วัน ชาติบรูไน

ตาราง 4-9 ข้อมูล อาหาร ขนม เครื่องดื่ม ยอดนิยม ของอาเซียน

ประเทศไทย	ประเทศพม่า	ประเทศลาว	ประเทศเวียดนาม	ประเทศกัมพูชา	ประเทศมาเลเซีย	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศอินโดนีเซีย	ประเทศฟิลิปปินส์	ประเทศบรูไน
ต้มยำกุ้ง	หล่าแพ็ด	สลัดหลวงพระบาง	บอเปี้ยะเวียดนาม	อาม็อก	นาซี เลอแม็ก	ลักซา	กาโด กาโด	อโดโป้	อัมบูยัต
บัวลอย	ข้าวต้มมัด	น้ำตาลอ้อย	ขนมเบื่องญวน	กระยาสาท	โรตีส	ลอดช่องสิงคโปร์	วุ้นมะพร้าว	ฮาโลฮาโล	กล้วยแขก
น้ำมะพร้าว	น้ำกระเจียบ	น้ำย่านาง	กาแฟ	โอเลี้ยง	ชาชัก	โกโก้	น้ำสัคิน	น้ำมะม่วงปั่น	แตออก

2. ข้อมูลบทบาทของไทย กับ ประเทศเพื่อนบ้าน

ไทย-พม่า

ไทยและพม่า เป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนทางบกและทะเลติดต่อกัน ยาวรวม 2,401 กม. พื้นที่ติดต่อกับไทย รัฐฉาน รัฐกะยา รัฐกะเหรี่ยง รัฐมอญ และมณฑลตะนาวศรี โดยติดกับ 10 จังหวัดของไทย ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และ ระนอง มีพรมแดนร่วมกันยาว 2,401 กม. (ปักปันเสร็จแล้ว 59 กม.)

พม่าเป็นประเทศที่มีชุมทรัพย์ ทางวัฒนธรรม และ พลังงานอย่างมหาศาล ก๊าซธรรมชาติ น้ำมันและเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำ เมื่อพม่าเปิดประเทศในรอบ 50 ปี กับทรัพยากรธรรมชาติที่ยังอุดมสมบูรณ์และแหล่งท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรมมากมาย รวมถึงความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่โดดเด่นกว่า หลายๆประเทศในแถบเดียวกัน

ไทย-ลาว

ไทยและลาว มีวัฒนธรรมที่ใกล้ชิดกันมาก ติดต่อกันโดยใช้เส้นทางแม่น้ำโขง เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้ไทยและลาวพัฒนาผลประโยชน์ร่วมกันได้ โดยที่แต่ละ ประเทศ ยังสามารถคงความแตกต่างที่แต่ละฝ่ายประสงค์จะรักษาไว้ต่อไป ชาวลาวยังมีความภูมิใจในวิถีชีวิตซึ่งตอนนี้ ลาวได้มีการพัฒนาได้อย่างเรียบง่าย แต่ งดงาม ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ เมืองหลวงพระบาง ซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียน ให้เป็นมรดกโลกด้วยเหตุผล คือ มีวัดวาอารามเก่าแก่มากมาย มีบ้านเรือน อันเป็นเอกลักษณ์โคโลเนียลสไตล์ ตัวเมืองตั้งอยู่ริมน้ำโขงและน้ำคาน ซึ่งไหล บรรจบกันท่ามกลางธรรมชาติอันงดงาม และชาวหลวงพระบางมีบุคลิกที่ยิ้ม แยมแจ่มใส เป็นมิตร และมีขนบธรรมเนียมประเพณีที่งดงาม

ซึ่งตรงกับเกณฑ์พิจารณาของยูเนสโกดังนี้

- เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลยิ่ง ผลักดันให้เกิดการพัฒนาสืบต่อมาในด้านการออกแบบ ทางสถาปัตยกรรม อนุสรณ์สถาน ประติมากรรม สวน และภูมิทัศน์ ตลอดจน การพัฒนาศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง หรือการพัฒนาการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ ซึ่งได้ เกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือบนพื้นที่ใดๆ ของโลกซึ่งทรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม

- เป็นตัวอย่างอันโดดเด่นของประเภทของสิ่งก่อสร้างอันเป็นตัวแทนของ การพัฒนา ทางด้านวัฒนธรรม สังคม ศิลปกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ

- เป็นตัวอย่างอันโดดเด่นของวัฒนธรรมมนุษย์ ขนบธรรมเนียมประเพณีแห่ง สถาปัตยกรรม วิธีการก่อสร้าง หรือการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ ซึ่งเสื่อมสลายได้ ง่ายจากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมตาม กาลเวลา ในขณะที่มรดกแห่งนี้อาจได้ขึ้นทะเบียนอย่างจำเพาะเจาะจงในโบราณสถาน ธรรมชาติ แต่หลวงพระบางทั้งเมืองได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดก ของมวลมนุษยชาติเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2538 และยังได้รับการยกย่องว่า เป็นเมืองที่ได้รับการปกป้องรักษาที่ดีที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ในบรรดาประเทศเพื่อนบ้านของไทย คงไม่มีประเทศใดที่จะใกล้เคียงกับ ไทยมากไปกว่าประเทศลาวว่าที่จริงแล้ว ชาวไทยและชาวลาวก็คือชนชาติ เดียวกัน มีบรรพบุรุษทางประวัติศาสตร์ร่วมกัน มีประเพณีและวัฒนธรรม คล้ายคลึงกัน นอกจากนั้น ชาวไทยและชาวลาวยังสามารถสื่อสารกันเข้าใจ ได้เป็นส่วนใหญ่ ด้วยภาษาของตนเอง ซึ่งเป็นภาษาร่วม ตระกูลเดียวกัน

ไทย-เวียดนาม

ไทยและเวียดนาม มีความร่วมมือด้านการค้าเป็นสาขาที่มีความก้าวหน้ามาก มีความร่วมมือทางวิชาการกับเวียดนาม การแลกเปลี่ยนการสอนภาษา ระหว่างกันโดยไทยได้รับความร่วมมือในการเปิดหลักสูตรสอนภาษาไทยใน มหาวิทยาลัย 5 แห่งของเวียดนาม ขณะที่เวียดนามสร้างโรงเรียนสอนภาษา เวียดนามที่จังหวัดนครพนม นอกจากนี้ เวียดนามให้ความสนใจในเรื่องการ พัฒนาหมู่บ้านมิตรภาพ ไทย - เวียดนาม ที่บ้านนาจอก จังหวัดนครพนม ซึ่งเป็นสถานที่ที่ดีประสานอาชีพดีโฮจิมินห์ เคยพำนักในช่วงกบฏเอกราช

เส้นทางคมนาคมสายต่างๆ ที่เชื่อมโยงไทย - เวียดนาม จากมุกดาหารไป สะหวั่นะเขตถึงเมืองเว้ในเวียดนาม เส้นทางหมายเลข 8 จากจังหวัดนครพนม ผ่านแขวงคำม่วนไปยังเมืองวังเหินเวียดนาม และเส้นทางด่านใต้ เริ่มจาก กรุงเทพฯ - อรัญประเทศ - เสียมราฐ - พนมเปญ - โฮจิมินห์ ซึ่งเส้นทางหลัก ทั้ง 3 จะยังประโยชน์ให้แก่ประชาชนของไทย - ลาว - กัมพูชา - เวียดนาม ในการติดต่อไปมาหาสู่และค้าขายกัน

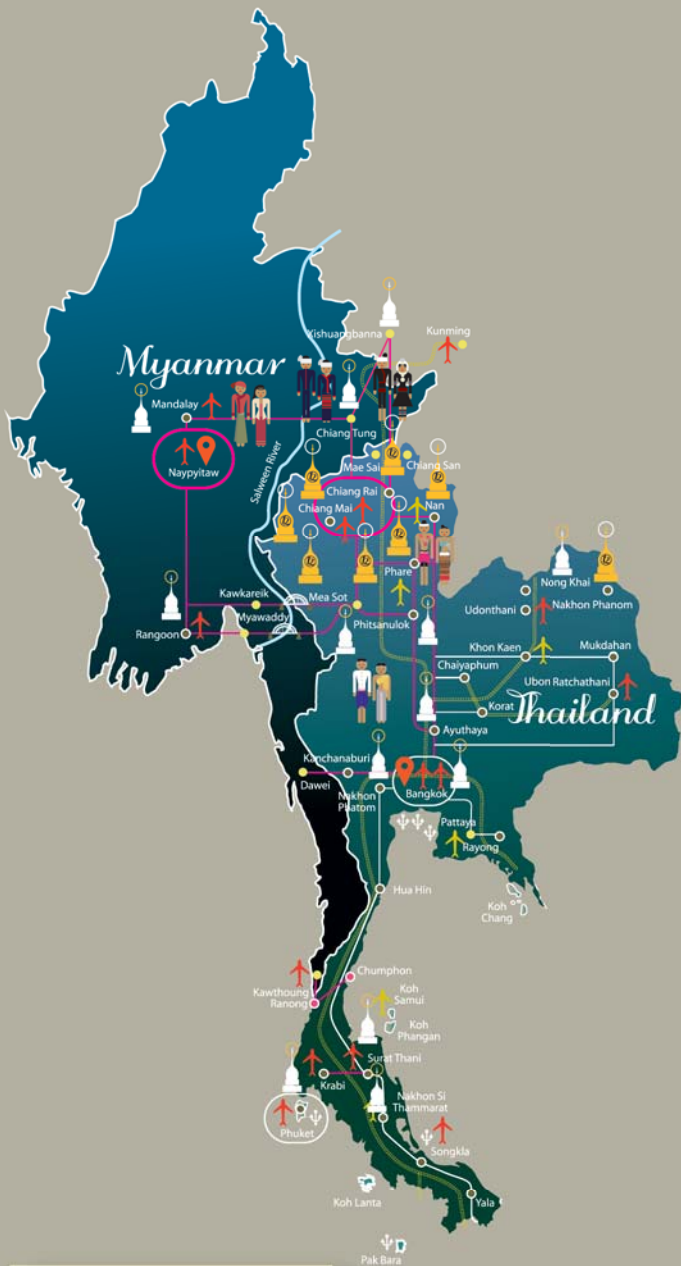
ประเทศเวียดนามกับประเทศไทย ต่างมีความปรารถนาร่วมกัน ที่จะ สถาปนาสัมพันธ์ภาพฉันเพื่อนบ้านที่ดีระหว่างกัน โดยยึดถือมูลฐานแห่ง การเคารพต่อเอกราชซึ่งกันและกัน อธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดนไม่ รุกรานกัน ไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน เคารพต่อความเสมอภาคต่อผลประโยชน์ร่วมกัน และการดำรงอยู่ร่วมกันโดยสันติ

ไทย-กัมพูชา

กัมพูชาในอดีต เป็นเมืองหลวงของอาณาจักรขอมโบราณ เมื่อยิ่งใหญ่ที่สุด ตั้ง อยู่ในบริเวณสถานที่อันเป็นที่ตั้งของนครวัด-นครธมในเขตแดนประเทศ กัมพูชาปัจจุบัน โดยมีขอบอาณาจักรครอบคลุมไปยังพื้นที่ต่างๆ ที่มีหลักฐาน เป็นปราสาทหินโบราณในลักษณะศิลปกรรมเดียวกันตั้งอยู่ ทางด้านตะวันออก จรดพื้นที่ชายฝั่งทะเลจีนใต้ของเวียดนาม ส่วนทางด้านตะวันตกสิ้นสุดบริเวณ ปราสาทเมืองสิงห์ในจังหวัดกาญจนบุรี ทางทิศเหนือไปจรดตอนใต้ของจีน และทางใต้ไล่เลาะตามด้ามขวานทองของไทยลงไปถึงบริเวณที่เคยถูกเรียกว่า อาณาจักรศรีวิชัย

การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม สะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก 4 แห่ง ความร่วม มือการท่องเที่ยว การเพิ่ม และขยายชั่วโมงทำงานของด่านพรมแดนนานาชาติ การขยายเวลาและขอบเขตการเดินทางของผู้ถือบัตรผ่านแดน การอนุญาตให้ ผู้เดินทางจากภายนอก ACMECS สามารถประทับลงตราครั้งเดียวเที่ยวได้ทั่ว ACMECS (Joint Visa/Single Visa) โดยจะเริ่มจากประเทศไทยและกัมพูชา ซึ่งมีความพร้อมก่อน การจัดทัวร์จักรยาน 4 ประเทศ การเปิดเส้นทางการบิน เพิ่มเติมฯ

ไทยและกัมพูชา ได้ติดต่อแลกเปลี่ยนสินค้า ความรู้ ประเพณี วัฒนธรรม และประสบการณ์ระหว่างกันอย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด และยังคงส่งผลให้ ปัจจุบันประเพณี ภาษา และวัฒนธรรมของไทยกัมพูชาจะคล้ายกันมาก ไทยได้ให้ความช่วยเหลือด้าน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การฝึกอบรม การจัดคณะผู้แทน ฯ การสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ฯลฯ นอกจากนี้ ไทย และกัมพูชายังมีความสัมพันธ์ทวิภาคีในด้านอื่นๆ อีกเป็นอันมาก

Myanmar

Traveling Link Thailand

National capital

Link

International AirPort

Port

AirPort

Bridge

Railway

Road

River

Province

City

1) ข้อมูลประเทศพม่า

ประวัติศาสตร์ของพม่าและไทยนั้นมีสัมพันธ์ยาวนานและซับซ้อน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ศิลปะทางศาสนา การละเล่น แลกเปลี่ยนการปกครอง บุคคลสำคัญ มีความเกี่ยวข้องกันทางชนชาติ ศิลปะ วัฒนธรรม จนมีประชาชนหลายเผ่าพันธุ์เคยอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งนี้ เผ่าพันธุ์เก่าแก่ที่สุดที่ปรากฏได้แก่มอญ ต่อมาราวพุทธศตวรรษที่ 13 ชาวพม่าได้อพยพลงมาจากบริเวณพรมแดนระหว่างจีนและทิเบตเข้าสู่ที่ราบลุ่มแม่น้ำอิรวดี และได้กลายเป็นชนเผ่าส่วนใหญ่ที่ปกครองประเทศในเวลาต่อมา ความซับซ้อนของประวัติศาสตร์พม่ามิได้เกิดขึ้นจากกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในดินแดนพม่าเท่านั้น แต่เกิดจากความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านอันได้แก่ จีน อินเดีย บังกลาเทศ ลาว เช่นกัน

ภูมิประเทศ

ติดกับอินเดีย บังกลาเทศ จีน ลาว และไทย หนึ่งในสามของพรมแดนพม่าที่มีความยาว 1,930 กิโลเมตรเป็นแนวชายฝั่งตามอ่าวเบงกอลและทะเลอันดามัน ด้วยพื้นที่ 676,578 ตารางกิโลเมตร ประเทศพม่าใหญ่เป็นอันดับที่ 40 ของโลกและใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประชากร

จำนวนประชากรประมาณ 60,280,000 คน

การเดินทาง

การขนส่งทางบก ถนนสายสำคัญที่เชื่อมต่อระหว่างย่างกุ้งกับเมืองคุนหมิง ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของจีน มีความยาวในเขตพม่าถึงเมืองหนุ่ยประมาณ 1,160 กิโลเมตร และมีความยาวในเขตจีนจากหนุ่ยถึงคุนหมิงประมาณ 90 กิโลเมตร ถนนสายนี้ผ่านเมืองต่าง ๆ คือ พะโค-ตองอู-ปยินมะนา-เมกติลา-มันตะเล่ย์-เมเปียงกอตเต็ก-สีป้อ-ล่าเสี้ยว-แสนหวี-หนุ่ยแจ้ รวมความยาวทั้งสิ้นประมาณ 2,140 กิโลเมตร การขนส่งทางน้ำ แม่น้ำอิรวดียังเป็นเส้นทางคมนาคมหลัก การขนส่งทางอากาศ มีสนามบินนานาชาติ 1.มันตะเล่ย์ 2.ย่างกุ้ง 3.เนเปียวดอร์

ชาติพันธุ์

มีชาติพันธุ์พม่า 68% ไทยใหญ่ 9% กะเหรี่ยง 7% ยะไข่ 3.50% จีน 2.50% มอญ 2% คะฉิ่น 1.50% อินเดีย 1.25% จีน 1% คะยา 0.75% อื่น ๆ 4.50%

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

1.เจดีย์ชเวดากอง ย่างกุ้ง 2.วัดชเวนนันตอ มันตะเล่ย์ 3. วัดมหากันดายงค์ มันตะเล่ย์ 4.พระมหาเจดีย์ชเวมอดหงสาวดี 5. พุกเจดีย์พุกาม 6. วัดกุโสโต มันตะเล่ย์ ฯลฯ

ศาสนาหลัก

พุทธ

ความสัมพันธ์ ระหว่าง ไทย-พม่า

มีศาสนาพุทธ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

ไทย และ พม่า มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงถึงกัน
มาช้านาน สืบทอดความศรัทธาในศาสนาพุทธ
สานต่อประเพณีอันลึกซึ้งและ งดงามส่งต่อ จากรุ่นสู่รุ่น
เช่น การเดินเท้าขึ้นยอดดอยพระธาตุเพื่อจาริกแสวงบุญ
ไทย-พม่า มีการเดินทางไปมาหาสู่กัน เพื่อร่วมประกอบพิธี
ในการเดินทางบูชาพระธาตุ ซึ่งมีอยู่มากมาย เช่น
พระธาตุดอยตุง เชียงราย
พระธาตุผาเงา เชียงแสน - พระธาตุจอมคำ เชียงตุง
- พระธาตุน้อย สิบสองปันนา
- พระมหาธาตุเจดีย์ชเวดากอง พม่า
- พระธาตุมุเตา มัณฑะเลย์ ฯลฯ

สถาปัตยกรรม ผลิตภัณฑ์สินค้า

พมามีความถนัดทางด้าน
งานฝีมือ หยก สลักไม้ เครื่องเงิน ทองคำ
เครื่องเงิน หุ่นไม้ แสดงถึงเอกลักษณ์ของแต่ละ
ชนชาติไทยและพม่า ที่มีการแลกเปลี่ยนความรู้
ทางการฝีมือ กันเสมอมาแต่ก็มีความแตกต่าง
และน่าตื่นตาตื่นใจ
ในการคงไว้ซึ่งวัฒนธรรม

ชาติพันธุ์ ประเพณี ที่เกี่ยวข้องกันมาช้านาน

ตามแกะรอยชาติพันธุ์ชนเผ่าชาวไต ประเพณีโบราณ
เส้นทางประวัติศาสตร์ เช่น จัดเส้นทางเดินทางหา
อาณาจักร 5 เชียง เชียงตุง เชียงใหม่ เชียงราย เชียงแสน เชียงของ จนถึง
สิบสองปันนาค้นหาเสน่ห์มนต์ขลัง ของวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมา
ช้านาน เช่น ประเพณีการอาบน้ำพุร้อนของเจ้าหลวง การละเล่นกลอง
มโหรีทีก การแข่งบั้งน้ำอ้อยในประเพณีแต่งงาน ของเชียงตุง การละเล่น
หุ่นกระบอกของชาวพม่า ตามดูการเล่นตะกร้อที่มีท่วงท่า สีสว่างงาม
ของพม่าการตักบาตรพระ 1,000 รูป ที่เขื่อนศรีนครินทร์ แล่งดงงาม
การแต่งตัวที่มีเอกลักษณ์ชัดเจน อาหาร เครื่องใช้
ที่ทำสืบทอดกันมา การเดินทางด้วยรถม้า
และเกวียนเทียมวัวที่ยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์
อย่างสมบูรณ์

ประเทศพม่า

1. ชาติพันธุ์ ชนเผ่า

ในสหภาพพม่ากลุ่มชาติพันธุ์ มีอยู่หลายชนเผ่าประมาณ 135 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีภาษาของตนเอง โดยชนเผ่าใหญ่ๆ ที่รู้จักได้แก่ พม่าBamer, ฉิ่น Chin, ชะฉิ่น Kachin, ชะญ่าKayah, ชะยิ่นKayin, มอญ Mon, ระชีน Rakhine และ ฉาน Shan .ในสหภาพพม่ามีทั้งหมด 14 รัฐแต่ละรัฐแบ่งเป็น

1. Chin
2. Kayah
3. Kachin
4. Kayin
5. Mon
6. Rakhine
7. Shan
8. Ayeyarwady
9. Bago
10. Magway
11. Mandalay
12. Sagaing
13. Tanintharyi
14. Yangon

2. แหล่งท่องเที่ยวสมบัติโลกและแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

1. อาณาจักรประวัติศาสตร์พุกาม

เป็นอาณาจักรแห่งแรกในประวัติศาสตร์พม่า พุกาม เป็นเมืองที่ยังไม่ได้รับการรับรองจากองค์การยูเนสโกให้เป็น **มรดกโลก** ทั้ง ๆ ที่มีคุณสมบัติเต็มพร้อม ปัจจุบันรัฐบาลพม่ากำลังพยายามเร่งเสนอชื่อและเตรียมความพร้อมให้เป็นมรดกโลกทางศิลปวัฒนธรรมแห่งต่อไป พุกามได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งทะเลเจดีย์ หรือ ดินแดนแห่งเจดีย์สี่พันองค์ เพราะในสมัยรุ่งเรืองเคยมีเจดีย์มากมายถึง 4,446 องค์ ปัจจุบันเหลือแค่เพียง 2,217 องค์ เจดีย์แห่งแรกของพุกามคือ เจดีย์ชเวสิกอง สร้างโดยพระเจ้าอโนราธามังช่อ ปฐมกษัตริย์แห่งอาณาจักรพุกาม โดยธรรมเนียมการสร้างเจดีย์ เจดีย์องค์ใหญ่สุดจะเป็นเจดีย์ที่กษัตริย์ทรงสร้าง และองค์ที่มีขนาดเล็กถัดมา เป็นการสร้างโดยเหล่าขุนนาง อำมาตย์ลดหลั่นลงมาตามบรรดาศักดิ์ นอกจาก เจดีย์ชเวสิกองแล้ว ยังมีเจดีย์สำคัญ ๆ อีกหลายองค์และวัดสำคัญ ๆ อีกเช่น เจดีย์ชเวซันดอ, อานันทวิหาร, เจดีย์ตะเบียงนิว, วัดพะยาตองซู เป็นต้น

2. นครประวัติศาสตร์มณฑลพะโล

มณฑลพะโลได้ชื่อว่า เป็นเมืองที่มีนาฏศิลป์และคีตศิลป์ ดีที่สุดในประเทศและถึงแม้จะไม่ได้เป็นศูนย์กลางในการศึกษาพุทธศาสนาตั้งแต่พระเจ้ามังดงทรงหวังเอาไว้ แต่มณฑลพะโลก็มีวัดวาอารามที่สำคัญที่สุดในพม่าอยู่หลายแห่ง เช่น

1. วัดพระมหาเมย์มณี 2. วัดกุสโธร์ 3. พระราชวังมณฑลพะโล 4. สะพานไม้สักอุแปง 5. วัดมหากันดาบงค์

3. นครประวัติศาสตร์หงสาวดี

หงสาวดีตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำพะโค เป็นเมืองของชาวมอญมาก่อนในอดีต ก่อนที่พระเจ้าตะเบ็งชเวตี้จะยึดครองได้ ในปี พ.ศ. 2082หลังจากที่พระเจ้าตะเบ็งชเวตี้เข้ามาทำพิธีเจ้าพระกรรมฐานพระธาตุมูเตตาขณะที่ยังอยู่ในเขตของมอญอยู่ และสถาปนาเป็นศูนย์กลางอำนาจของราชวงศ์ต้องอูเดิม เมืองหงสาวดีเก่า(ยุคมอญ)อยู่บริเวณตะวันออกของพระธาตุมูเตตา สัญลักษณ์ของหงสาวดี คือ พระธาตุชเวเมอดอ หรือที่คนไทยนิยมเรียกว่า พระธาตุมูเตตา

เป็นพระธาตุที่อยู่มานานคู่กับเมือง เป็นพระธาตุศักดิ์สิทธิ์คู่เมืองเชื่อว่าภายในได้บรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าไว้ เล่ากันว่าเมื่อครั้งใดที่ พระเจ้าบุเรงนองจะออกทำศึกจะทรงสักการะขอพรจากพระธาตุนี้ทุกครั้ง และเมื่อครั้งสมเด็จพระนเรศวรมหาราชได้เสด็จมายังที่หงสาวดีนั้นก็ได้นำการสักการะพระธาตุนี้ด้วย

4. เมืองแห่งวิถีชีวิตทะเลสาบอิงเล รัฐฉาน

ทะเลสาบแห่งนี้อยู่ท่ามกลางหุบเขาที่สวยงามของรัฐฉาน อยู่ห่างจากเมืองตองยีประมาณ 25 กิโลเมตร เหมาะแก่การมาเที่ยวชมเพื่อการศึกษาถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวพม่าที่เรียกได้ว่ากลมกลืนกับธรรมชาติเป็นอย่างยิ่ง ทะเลสาบแห่งนี้เป็นที่อยู่อาศัยของกลุ่มชนที่เรียกตนเองว่า ชาวอินทา (Intha) ชนเผ่านี้อาศัยอยู่ในทะเลสาบอินเลมานานนับร้อยปีแล้ว โดยใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางการทำเกษตรบนเกาะวัชพืชที่พวกเขาสร้างขึ้นมาจากกลางลำน้ำในทะเลสาบ การทำประมง ในทะเลสาบเป็นเอกลักษณ์โดยเฉพาะวิธีการหาปลานั้น เรียกได้ว่าไม่มีชาวประมงที่ไหนในโลกสามารถเลียนแบบได้ นี่เป็นหนึ่งในสถานที่มหัศจรรย์ที่ควรไปเยี่ยมชมเยือน ส่วนในเรื่องของที่พักนั้น จัดได้ว่ามีอยู่หลากหลายมากเนื่องจากบรรยากาศที่ค่อนข้างเย็นสบายและทัศนียภาพทะเลสาบที่สวยงามมาก ทำให้มีบรรดารีสอร์ตต่างๆก่อสร้างขึ้นมากมายบริเวณโดยรอบ

5. พระบรมธาตุชเวดากองเมืองย่างกุ้ง (SHWEDAGON PAGODA)

พระมหาเจดีย์ทองคำที่งดงามตั้งเด่นเป็นสง่าอยู่ใจกลางเมืองย่างกุ้ง มีความสูงประมาณ 109 เมตร ประดิษฐานอยู่บนเนินดินที่ชื่อ “SINGUTTARA” ซึ่งมีลานรูปสี่เหลี่ยมและเป็นเนินที่สูงที่สุดในเขตปริมณฑลเมืองย่างกุ้งมีความยาวโดยรอบ ประมาณ 473 เมตร รอบฐานพระมหาเจดีย์รายล้อมไปด้วยเจดีย์องค์เล็กๆ อีกร้อยองค์ มีซุ้มประตูสี่ด้านยอดฉัตรทองคำพระมหาเจดีย์ประกอบด้วยเพชรและพลอยมากมาย นับเป็นงานสถาปัตยกรรมฝีมือช่างพม่าที่งดงามหาที่เปรียบมิได้ สันนิษฐานว่าเริ่มก่อสร้างขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธศตวรรษแรกๆ เชื่อกันว่าภายในองค์พระมหาเจดีย์ได้บรรจุเส้นพระเกศาธาตุของพระพุทธเจ้าจำนวน 8 เส้น พระมหาเจดีย์นี้ยังคงฐานะของพุทธสถานอันเป็นที่พึ่งทางใจของคนพม่าในทุกชั้นวรรณะทุกเพศทุกวัย

6. เมืองท่องเที่ยวเมาะละหม่ง

การท่องเที่ยวเมืองเมาะละหม่ง หรือ เมาะลาล์ย (Mawlamyine) อีกหนึ่งเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง และยังคงเป็นเมืองที่สำคัญในสมัยยุคอาณานิคม ปัจจุบันเป็นเมืองหลวงของรัฐมอญ (Mon State) หนึ่งในรัฐที่ตั้งอยู่ทางใต้ของประเทศพม่า นอกจากนี้แล้วเมืองเมาะละหม่ง ยังเป็นเมืองที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ของประเทศ พม่าอีกด้วย สถานที่ที่น่าสนใจคือ 1. สะพานตานลวิน (สาละวิน) 2. อาคารเก่าแก่สถาปัตยกรรมแบบโคโลเนียลสไตล์ 3. วัดเจ็ดลานาบรรจุพระเกศาธาตุและพระทันตธาตุ 4. พิพิธภัณฑ์มอญ 5. วัดปาวินแสงต่อวริยะพระนอนที่ใหญ่ที่สุดในโลก

3. แหล่งท่องเที่ยวทะเล

1.เกาะมะริด (Mergui หรือ Myeik)

เป็นกลุ่มเกาะในประเทศพม่า ประกอบด้วยเกาะมากกว่า 800 เกาะ มีขนาดใหญ่เล็กแตกต่างกันไป ตั้งแต่ขนาดเล็กมากไปจนถึงพื้นที่ 100 ตร.กม. อยู่ในทะเลอันดามัน นอกชายฝั่งทางใต้ของประเทศ เกาะใหญ่ที่สุดคือ เกาะมาลี ตั้งอยู่ทางตอนเหนือสุด และเกาะขนาดใหญ่อื่นๆ ได้แก่ เกาะคาคัน เกาะทายอ ทาดานจี เกาะตอง เกาะซากันทิต เกาะเบนทิงก์ เกาะกันมอคยูน เกาะเลตชอกอ และเกาะลานปี กลุ่มเกาะเหล่านี้มีประชากรอาศัยอยู่เบาบาง

2.เกาะสอง (Kawthaung)

ในขณะนั้นชาวศรีลังกาได้ของประเทศ เป็นกลุ่มเกาะในประเทศพม่า ประกอบด้วยเกาะมากกว่า 800 เกาะ มีขนาดใหญ่เล็กแตกต่างกันไป ตั้งแต่ขนาดเล็กมากไปจนถึงพื้นที่ 100 ตร.กม. อยู่ในทะเลอันดามัน มีหาดทรายสวยงามที่มีชื่อเสียง มีแนวปะการังใต้ผิวน้ำที่มีสีสันสดใส มีน้ำตกลึกๆ ที่น้ำไหลตก ตลอดทั้งปี มีชาวเลเข้าไปอาศัยเป็นบางฤดูนอกชายฝั่งทางใต้ของประเทศ เกาะใหญ่สุดคือ เกาะมาลี ตั้งอยู่ทางตอนเหนือสุด และเกาะขนาดใหญ่อื่นๆ ได้แก่ เกาะคาคัน เกาะทายอทานจี เกาะตอง เกาะชากันทิต เกาะเบนทิก เกาะกันมอคุน เกาะเลตชอกอ และเกาะลานปี กลุ่มเกาะเหล่านี้มีประชากรอาศัยอยู่เบาบางนักท่องเที่ยวมักจะตื่นเต้นกับทัศนียภาพอันสวยงามอย่างน่าอัศจรรย์เช่นที่ เคยเป็นอยู่เมื่อ 2 ศตวรรษก่อน ยังมีป่าเขตร้อนที่เขียวชอุ่มทั้งปี มีลำธารน้ำตกเคียวกววนไปตามป่าชายเลน มีถ้ำลอด น้ำตกเหมาะสำหรับพายเรือคายัก หรือเรือยางเที่ยวชม เกาะส่วนใหญ่ไม่มีคนอยู่อาศัยประจำ ทะเลสีครามรอบๆ ยังถูกขุมด้วยปลาประเภท “บิกเกม” หลากชนิดเป็นที่ปรารถนาของนักกีฬาตกปลาจากทุกสารทิศทั่วโลก

3.เกาะพิลา (Phila หรือ คูณพิลา)

เกาะดังกล่าวเป็น 1 ใน 4 เกาะที่มีหาดทรายสวยงาม และขึ้นทะเบียนเป็นเขตวนอุทยานทางทะเลในปี 2539 พิลาคือหนึ่งใน 5 เกาะที่ได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกับเกาะลันปี (Lanpi) วาอะเล (Wa ahlei) เบอะเชะ (Bo Cho) และเกาะนองวี (Nyaung Wee)

4.หาดฮาปาลี (Ngapali Beach)

ชายหาดแห่งนี้อยู่ในเขตพื้นที่ของจังหวัดตังแตว(Thandwe) จังหวัดในเขตปกครองของรัฐยะไข่ (Rakhine) รัฐที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของประเทศสหภาพพม่า ชายหาดอยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 7 กิโลเมตร (4 ไมล์) โดยชายหาดนั้นทอดยาวขนานไปกับชายฝั่งประมาณ 3 กิโลเมตร (2 ไมล์) และสามารถมองเห็นมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean) ได้อย่างชัดเจนอีกด้วย นอกจากนี้บริเวณชายหาดฮาปาลียังเป็นที่ตั้งของหมู่บ้าน ชาวประมง สถานที่วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น ชมการประมงแบบพื้นบ้าน การตกปลาริมชายหาด รวมไปถึงการขนส่งโดยการไต่หวาย ที่พักในบริเวณหาดฮาปาลีนั่น เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของพม่า โรงแรมและรีสอร์ทจำนวนมากแห่งไว้คอยบริการนักท่องเที่ยวแต่ก็ยังถือว่าไม่มากจนเกินไปนักซึ่งแต่ละแห่งก็ล้วนมีความแตกต่างกันไปตามคุณภาพของที่พักโดยอาจมีทั้งราคา เบาๆ ไปจนถึง แพงสุดๆ

5.หาดฮเวซวง (Ngwe Saung Beach)

คืออีกหนึ่งชายหาดสีเงินที่มีชื่อเสียงของประเทศพม่า เป็นหาดที่อยู่ในเขตพื้นที่ของหมู่บ้านฮเวซวง (Ngwesau Village) หมู่บ้านรีสอร์ทที่มีชื่อเสียง ซึ่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของเมืองปะเต็น (Patheingyi) ซึ่งเป็นเมืองในเขตอิระวดี (Ayeyarwaddy Region)

หาดฮเวซวง อยู่ห่างจากเมืองปะเต็นไปทางทิศตะวันตก ประมาณ 48 กิโลเมตร สามารถเดินทางจากย่างกุ้ง (Yangon) โดยใช้เวลาประมาณ 5 ชั่วโมง ด้วยคุณสมบัติ ของชายหาดที่ขาวสะอาดและทะเลสีฟ้าใสคล้ายๆกับหาดฮาปาลี รวมไปถึงราคาที่พอกั๊กกว่าหาดฮาปาลี นั่นจึงส่งผลให้หาดฮเวซวงเป็นชายหาดยอดนิยมสำหรับคนที่ มีงบน้อยและต้องการความเงียบสงบ

6.หาดชวงทา” หรือ “หาดเซาทา” (Chaung Tha Beach)

คืออีกหนึ่งชายหาดที่มีชื่อเสียงของพม่า เนื่องจากการเพิ่งมีการเปิดให้เที่ยวชมเมื่อไม่นานมานี้เป็นชายหาดที่อยู่ในเขตพื้นที่ของหมู่บ้านชวงทา (Chaungtha

Village) ในเมืองปะเต็น (Patheingyi) ซึ่งเป็นเมืองในเขตอิระวดี (Ayeyarwaddy Region) โดยหมู่บ้านชวงทานั้นได้รับการยอมรับว่าเป็นบรีสอร์ตที่มีชื่อเสียงมาก แห่งหนึ่งของประเทศพม่า นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางจาก ย่างกุ้ง(Yangon) โดยใช้เวลาประมาณ 5 ชั่วโมง โดยฤดูกาลท่องเที่ยวคือในช่วงระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนเมษายนของทุกปี

หาดชวงทา มีชื่อเสียงในด้านอาหารทะเลสดๆที่ราคาสามารถต่อรองได้ (แล้วแต่ความสามารถในการต่อรองของลูกค้า) รวมไปถึงเป็นชายหาดแห่งเดียวในพม่าที่มีเจดีย์ ขนาดเล็กตั้งอยู่ริมทะเล โดยเจดีย์ถูกสร้างขึ้นบนภูเขาหินปูนขนาดเล็กซึ่งอยู่บริเวณทางตอนใต้สุดของหาด นอกจากนี้แล้วบริเวณหาดชวงทายังมีหมู่บ้านชาวประมง จุดขายสินค้าที่ระลึกจำพวกเปลือกหอยทะเล รวมไปถึงป่าโกงกางยักษ์ ที่ถือว่าเป็นอีกหนึ่งจุดท่องเที่ยวที่ได้รับ ความนิยมในหมู่นักท่องเที่ยวอีกด้วย

4. วัฒนธรรม งานประเพณี

ประเพณีสงกรานต์ / ปีใหม่

1. เทศกาลดิงยาน เทศกาลน้ำตามประเพณีของพม่า ประชาชนต่างซื้อของประดับตกแต่ง รวมทั้งอาหารเพื่อเตรียมไว้บริโภคในช่วงวันหยุดงาน เทศกาลนี้นาน 4 วัน และเทศกาลปีใหม่อีก 6 วัน ที่เริ่มตั้งแต่วันที่ 12 เม.ย.ไปจนถึงวันที่ 21เม.ย.โดยเทศกาลดิงยานของพม่านั้นจะเฉลิมฉลองกันเป็นเวลานาน 4 วัน ตั้งแต่วันที่ 13-16 เม.ย.ก่อนวันปีใหม่ที่ตรงกับวันที่ 17 เมษายน ตามปฏิทินจันทรคติของพม่า
2. ปีใหม่ชวามากา ในแต่ละปี ชวามากากว่า 400 ชีวิตจาก 20 หมู่บ้านมารวมตัวจัดเทศกาลปีใหม่อีกขึ้นเป็นเวลา 2 วันในเดือนมกราคม วันแรกเป็นการซ้อมเล่นรำพื้นบ้าน ส่วนวันที่สองเป็นวันจริงโดยชวามากาจะเล่นระบำในตอนบ่ายและตอนค่ำต่อหน้าผู้ชมที่มาร่วมงาน

ประเพณีทางศาสนา

1. งานไหว้พุทธเจดีย์ประจำปี ซึ่งแต่ละที่มักนิยมจัดในเดือนหลังออกพรรษา ถือเป็นงานเฉลิมฉลองที่สนุกสนาน และได้ทำบุญสร้างกุศลด้วย
2. ประเพณีปอยสา่งลอง (Poy Sang Long) หรืองานบวชลูกแก้วประเพณีปอยสา่งลอง หรือที่เรียกว่า “งานบวชลูกแก้ว” เป็นงานประเพณีประจำปีของชาวดไต หรือไทใหญ่ ซึ่งได้มีการจัดสืบทอดกันมายาวนาน คำว่าปอย แปลว่า งาน ซึ่งหมายถึง งานเทศกาล งานรื่นเริง งานมงคลต่าง ๆ สา่ง แปลว่า พระ-เณร และ ลอง มาจาก คำว่า อะลอง แปลว่า กษัตริย์ราชา เกี่ยวกับเจ้าแผ่นดิน เมื่อรวมกันก็หมายถึงงานเตรียมบวชเป็นพระเณรของเด็กที่แต่งตั้งเป็นกษัตริย์หรือราชานั่นเองโดยงาน “ปอยสา่งลอง” จะนิยมจัดในช่วงระหว่างเดือนมีนาคม ถึง เดือนพฤษภาคมของทุกปี เนื่องจากเป็นช่วงที่ชาวบ้านมีเวลาว่างเว้น หลังจากเก็บเกี่ยวพืชผลเกษตรในไร่แล้วเสร็จ ประกอบกับเป็นช่วงปิดเทอมปิดภาคเรียนของเด็กๆ สาเหตุที่ชาวไทยใหญ่ได้จัดงานนี้ก็เพราะต้องการให้บุตรหลานได้มีโอกาสบรรพชา เป็นพระภิกษุสามเณรเพื่อสืบทอดพระพุทธศาสนา ดังจะเห็นได้ว่าชาวยุโรปใหญ่ที่นับถือพระพุทธศาสนา ล้วนจะได้ผ่านการบวชเป็นพระหรือสามเณรจากงานประเพณีปอยสา่งลองนี้กันมาแทบทั้งสิ้น
3. เทศกาลบูชาต้นสองพี่น้องแห่งตองปะโยง ช่วง เดือนสิงหาคม นั้น กำหนดวันประกอบพิธีไว้เพียง ๖ วัน แต่ผู้คนจะเริ่มทยอยมาล่วงหน้าก่อนวันงานราว ๘ วัน งานจึงเริ่มตั้งแต่วันที่ ๓ ค่ำ และหลังงานรับไหว้ขมาที่จัดในช่วงขึ้น 10-15 ค่ำนั้นจะต่อด้วยงานฉลองและปิดทองรูปสลักนาคอีก 7 วัน และจบด้วยการนิมนต์พระสงฆ์มาสวดพระปริตรในวันแรม ๘ ค่ำ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของเทศกาล รวมวันงานบูชาต้นตองปะโยงทั้งสิ้น 22 วัน ช่วงเทศกาลนี้ผู้คนจะมากันเนืองแน่นเป็นเรือนแสน เหล่าพ่อค้าแม่ค้าและบรรดารางวัลจะมารอแรมปูลูกร้านค้าและตั้งศาลกันก่อนจะมี

ปะรำทรงเจ้าอยู่มากร่วมหนึ่งพันแห่ง และวงปี่พาทย์พม่าราว 70 วง มาชุมนุมกัน วันงานหมู่บ้านต้องปะโยง ซึ่งเรียบสงมาเกือบตลอดปี จะกลับพื้นตัว กลายเป็นย่านธุรกิจที่เนืองแน่นไปด้วยผู้คนจากทุกภาคของพม่า

ประเพณีทางสายน้ำ

เทศกาลต่างๆ

เทศกาลจ็อกเซ หรือเทศกาลช้าง จะจัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในวันที่ 11-12 ตุลาคม ถือกำเนิดขึ้นมาเพื่อเป็นอนุสรณ์ในการรำลึกถึงการสร้างเจดีย์ Shew Tha Lyaung ที่จ็อกเซ (Kyaukse) โดยประวัติความเป็นมาของการเจดีย์นี้คือ ในช่วงศตวรรษที่ 9 กษัตริย์ Anawratha ของเมืองพุกามในตอนนั้น ได้เสด็จผ่านมายังจ็อกเซทรงเห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ ชลประทานที่ดีของเมืองนี้ จึงโปรดที่จะสร้างเจดีย์ขึ้นที่นี่ พระองค์จึงทรงนำพระธาตุศักดิ์สิทธิ์ที่ใช้ในการสร้างพระเจดีย์ผูกติดกับช้าง และปล่อยให้มันเดินขึ้นเขาเพื่อชี้จุดในการสร้างพระเจดีย์

ไฮไลท์ของเทศกาลนี้อยู่ที่การเดินรำของช้าง ซึ่งแสดงโดยคน! โดยใช้คนสองคนในการแต่งตัวให้มีลักษณะคล้ายกับช้าง เดินด้วยท่วงท่าที่สวยงามและกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แสดงให้เห็นถึงความสามารถของคนกับช้างได้เป็นอย่างดี โดยการเดินรำจะเดินไปรอบๆเมือง โดยมีบรรยากาศของทุ่งนาสีเขียวขจีโอบล้อมอยู่เป็นระยะๆ

อีกหนึ่งความน่าสนใจคือเครื่องประดับและเครื่องแต่งกายที่มีความแปลกตา สวยงาม โดยถูกตกแต่งด้วยไม้ไผ่บางๆที่ตัดอย่างประณีต ขึ้นโครงให้เหมือนกับช้างมากที่สุด ผ่าพื้นเมืองทอลายที่เป็นเอกลักษณ์ และกระดาดาสีสันสดใส บรรจงตกแต่งลงไปอย่างพิถีพิถัน

5. กีฬาประจำชาติ

ชินลง

นั่นเป็นกีฬาประจำชาติของพม่า ชินลงเป็นกีฬาที่เล่นเพื่อความสวยงาม ไม่ใช่กีฬาที่เล่นเพื่อเอาการแข่งขันการเอาชนะกัน ชินลงเล่นคล้ายตะกร้อ แต่เล่นเป็นวงกลม เล่นกันเป็นทีม ทีมหนึ่งมี6คน โดยจะมีผู้เล่นคนหนึ่งอยู่ตรงกลางของวง จะเล่นท่าที่สวยงาม เหมือนกับการโชว์ลีลา เทคนิค ความสามารถของทีมนั้นๆ และเพื่อนๆอีก5คนที่ล้อมอยู่จะเป็นคนที่คอยช่วย คอยสนับสนุนคนกลาง และถ้าคนตรงกลางเหนื่อย สามารถเปลี่ยนตัวกับคนอื่นได้ ท่าของชินลงนั้นมีมากกว่า 200 ท่า

Myanmar

บันทึกการสำรวจ
ย่างกุ้ง - มัณฑะเลย์

พม่า หรือ เมียนมา มีชื่อทางการว่า สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า หรือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (อังกฤษ: Republic of the Union of Myanmar; เป็นรัฐเอกราชในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพรมแดนติดกับอินเดีย บังกลาเทศ จีน ลาว และไทย หนึ่งในสามของพรมแดนพม่าที่มีความยาว 1,930 กิโลเมตรเป็นแนวชายฝั่งตามอ่าวเบงกอลและทะเลอันดามัน ด้วยพื้นที่ 676,578 ตารางกิโลเมตร ประเทศพม่าเป็นประเทศที่ใหญ่เป็นอันดับที่ 40 ของโลก และใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พม่ายังเป็นประเทศที่มีประชากรมากเป็นอันดับที่ 24 ของโลก โดยมีประชากรกว่า 60.28 ล้านคน ตั้งแต่ พ.ศ. 2505 ถึง 2554 ประเทศพม่าอยู่ภายใต้ระบอบเผด็จการทหาร คณะผู้ยึดอำนาจการปกครองถูกยุบอย่างเป็นทางการใน พ.ศ. 2554 หลังการเลือกตั้งทั่วไปใน พ.ศ. 2553 และมีการตั้งรัฐบาลพลเรือนในนามแทน แต่ทหารยังมีอิทธิพลอยู่มาก

Laos Vietnam Traveling Link Thailand

2) ข้อมูลประเทศลาว

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีระบบการปกครองแบบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ (ทางการลาวใช้คำว่า ระบอบประชาธิปไตยประชาชน) โดยมีพรรคประชาชนปฏิวัติลาวเป็นองค์กรชั้นนำประเทศ

ภูมิประเทศ

เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเลในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพื้นที่ 236,800 ตารางกิโลเมตร มีพรมแดนติดต่อกับจีน ทางทิศเหนือ ติดต่อกับพม่าทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ติดต่อกับเวียดนามทางทิศตะวันออก ติดต่อกับกัมพูชาทางทิศใต้ และติดต่อกับประเทศไทยทางทิศตะวันตก กั้นด้วยแม่น้ำโขงเป็นบางช่วง

ประชากร

จำนวนประชากรประมาณ 6,850,345 คน

การเดินทาง

การขนส่งทางบก เดินทางจากกรุงเทพ สู่ จังหวัด หนองคาย โดยรถโดยสารปรับอากาศ จากหมอชิต ทุกวัน
การขนส่งทางน้ำ ล่องเรือแม่น้ำโขง เชียงของ-หลวงน้ำทา-ท่าทราย-ปากแบง-หลวงพระบาง

การขนส่งทางอากาศ 1.เวียงจันทน์ 2. หลวงพระบาง

ชาติพันธุ์

มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ส่วนที่เหลือเป็นพวกไทขาว ไทดำ และกลุ่มที่อาศัยอยู่ในบริเวณภูเขา ได้แก่ ม้ง เย้า และชา

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

- หลวงพระบาง 1. วัดเชียงทอง 2. วัดแสนสุขาราม
3. วัดใหม่สุวรรณภูมาราม 4. พระราชวังหลวงพระบาง
5. วัดวิชุนราช นครเวียงจันทน์ 1. หอพระแก้ว 2. ประตูลี้

ศาสนาหลัก

พุทธ

3) ข้อมูลประเทศเวียดนาม

เวียดนามมีชื่อเสียงมากโดยเฉพาะอารยธรรมยุคหินใหม่ ที่มีหลักฐานคือกลองมโหระทึกสำริด และชุมชนโบราณที่ดงเซิน เขตเมืองแทงหวา ทางใต้ของปากแม่น้ำแดง สันนิษฐานว่าบรรพบุรุษของชาวเวียดนามโบราณผสมผสานระหว่างชนเผ่ามองโกลอยด์เหนือจากจีนและใต้

ภูมิประเทศ

ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกสุดของคาบสมุทรอินโดจีน มีพรมแดนติดกับประเทศจีน ทางทิศเหนือ ประเทศลาว และประเทศกัมพูชาทางทิศตะวันตก และอ่าวตังเกี๋ย ทะเลจีนใต้ทางทิศตะวันออกและใต้

ประชากร

จำนวนประชากรประมาณ 90,545,390 คน

การเดินทาง

การขนส่งทางบก รถบัสหรือรถตู้ลาว สะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว ที่จังหวัดหนองคาย และ มุกดาหาร

- การขนส่งทางอากาศ 1.โฮนอย ในกรุงฮานอย, 2.ดินเซินเลี้ยว โฮจิมินห์ 3.ดานัง นครดานัง

ชาติพันธุ์

จาม, ชาวม่าน, ชิ่นลาว, ญวน, ต่ายโจ, ต่ายสาพา, ไทฮ่างตง, ไท, ไทขาว, นาง, นุง, ปู้ฮือ, ผู้เอิน, ไทลื้อ

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

1. ฮานอย 2. สุสานโฮจิมินห์ 3. ฮาลองเบย์ 4.ซาปา
5. ฮอยอัน 6. อุโมงค์วินห์ม็อก 7. พระราชวังเว
8. วัดเทียนมู่ 9. ชุ่ยเทียน 10. ทะเลสาบพาราไดซ์

ความสัมพันธ์ ระหว่าง ไทย-ลาว-เวียดนาม

ประเทศลาว

1. ชาตินัพนธ์ ชนเผ่า

ชาตินัพนธ์ทั้งสิ้น 149 กลุ่ม โดยเป็นเชื้อชาติหลักๆ 47 กลุ่ม รัฐบาลลาวจะใช้คำว่าชนชาติส่วนน้อยในการกล่าวถึงกลุ่มชาตินัพนธ์อื่นที่ไม่ใช่ลาว แต่จะไม่ใช้คำว่าชนพื้นเมือง[1] มีการใช้ภาษาต่างกันถึง 82 ภาษา กลุ่มที่สำคัญได้แก่ ลาว 55% ชาวขมุ 11% ชาวม้ง 8% ชาวเวียดนาม 2% กลุ่มอื่นๆ 26%

ชนชาตินัพนธ์

ลาวลุ่ม หมายถึง ชนเผ่าที่อาศัยอยู่ตามพื้นที่ราบลุ่มใกล้แม่น้ำโขง ใช้ภาษาตระกูลไท-ลาว คิดเป็นร้อยละ 70 ของประชากรทั้งหมด เช่น ไทลาว ไทเหนือ ไทแดง ไทขาว ผู้ไท ลาวพวน ไทลื้อ เป็นต้น

ลาวเทิง เป็นกลุ่มชนเผ่าที่อาศัยบนพื้นที่ที่มีความสูงไม่เกิน 1,000 เมตรคิดเป็นประชากรร้อยละ 20 ของประเทศ เช่น สิดา ป่าแะ ละแนด ฯลฯ

ลาวสูง คือ พวกสาวขาวเขาเป็นประชากรส่วนน้อยอาศัยอยู่บนเทือกเขาสูงคิดเป็นประชากรร้อยละ 10 ของประเทศ ส่วนใหญ่เป็นชาวม้งและเผ่าอื่นๆ เช่น มูเซอ ก่อ กุ่ย เป็นต้น

2. วัฒนธรรม งานประเพณี

ประเพณีสงกรานต์ / ปีใหม่

เดือนห้า : บุญสงกรานต์ ช่วงที่จัด : ตรุษสงกรานต์

ลักษณะงาน : นับเป็นงานที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวมากที่สุดและยังถือเป็นวันปีใหม่ของลาวเช่นเดียวกับของไทย

วันแรกของงานเรียกว่า “วันสงขารล่อง” ชาวหลวงพระบางจะไปจับจ่ายซื้อของและธูปพระพุทธรูป เพื่อไปปักกองเจดีย์ทรายริมแม่น้ำโขง ตกเย็นมีการลอยกระทง ภายในกระทงบรรจุกล้วย ชিং ข้าวดำ ข้าวแดง ดอกไม้ ใบพลู รูปเทียน ดอกดาวเรือง ผสมและเล็บของผู้อยู่อาศัย อธิษฐานให้ทุกข์โศกโรคภัยลอยไปกับกระทง

วันที่สอง เรียกว่า “วันเนา” ช่วงเช้ามีการแห่รูปหุ่นเชิดปู่เยอย่าเยอและสิงห์แก้ว สิงห์คำ ช่วงบ่ายขบวนแห่ซึ่งนำโดยปู่เยอย่าเยอ ผู้เฒ่าผู้แก่ หัวหน้าหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน ขบวนพระสงฆ์ นางสงกรานต์ (นางวอ) ชีส์ตวัพาหนะบนรถแห่ ปู่เยอย่าเยอก็จะพ้อนรำ อวยพระให้ลูกหลาน

วันที่สาม เรียกว่า “วันสังขารขึ้น” ชาวหลวงพระบางทำข้าวเหนียวนึ่งและขนมลูกกวาด พากันเดินขึ้นภูษี ภูเขาสูงกลางเมืองหลวงพระบาง ระหว่างเดินจะวางข้าวเหนียวและขนมไว้ตามหัวเสาบันไดจนถึงองค์พระธาตุ วิธีการนี้เรียกว่าเป็นการตักบาตรภูษี มีการโยนข้าวเหนียวลงป่าข้างองค์พระธาตุเป็นการให้ทาน ช่วงบ่ายมีขบวนแห่ทางสังขารและอัญเชิญศิระท้าวภิลพรหมจากวัดเชียงทองไปยัง วัดวิซุน มีการสรงน้ำพระที่วัดวิซุน

วันที่สี่ นับเป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่งมีการแห่พระบาง พระพุทธรูปคู่เมืองหลวงพระบาง ปีหนึ่งจะอัญเชิญออกมาให้ชาวเมืองสรงน้ำ พระบางนี้จะประดิษฐานอยู่ที่วัดใหม่เป็นเวลา 3 วัน 3 คืน จากนั้นจะอัญเชิญกลับหอพิพิธภัณฑสถานเหมือนเดิม

ประเพณีทางศาสนา

1. ฮีตสิบสอง เป็นงานประเพณีที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา

• ฮีต หมายถึง จารีต

• สิบสอง หมายถึง เดือนทั้ง 12 เดือนในรอบหนึ่งปี

ชาวหลวงพระบางมีงานประเพณีครบทั้งสิบสองเดือนในหนึ่งปี

2. การตักบาตรข้าวเหนียว ถือเป็นจุดเด่นของเมืองหลวงพระบาง ซึ่งโดยปกติแล้วนิยมใส่บาตรด้วยข้าวเหนียวเพียงอย่างเดียว เพราะเมื่อถึงเวลาฉัน ชาวบ้านจะยกสำรับกับข้าวไปถวายที่วัด เรียกว่า “ถวายจันทน์” โดยเวลาใส่บาตรจะนั่งคุกเข่าและผู้หญิงต้องนุ่งซิ่น ส่วนผู้ชายนุ่งกางเกงขายาว และมีผ้าพาดไหล่ไว้สำหรับเป็นผ้ากราบพระเหมือนกัน

ประเพณีทางสายน้ำ

• เดือนเก้า : บุญห่อข้าวประดับดิน การสรงเฮือ และการล่องเฮือไฟ

ช่วงที่จัด : เดือนเก้า

ลักษณะงาน : บุญห่อข้าวประดับดิน เป็นการทำพิธีกรรมอุทิศส่วนกุศลให้กับวิญญาณบรรพบุรุษ และวิญญาณไร้ญาติให้ออกมา

รับส่วนบุญ ชาวบ้านจะนำอาหารหวานคาว บุหรี่ หมาก พลุ ใส่ลงในกรวยใบตองไปวางตามพื้นดินหรือไต้ต้นไม้บริเวณริ้วบ้าน ริ้ววัดการสรงเฮือ สรงหมายถึง แข่งขัน เฮือ หมายถึง เรือเป็นงานบุญแข่งเรือประจำปีเดือนเก้าทุกคุ้ม (หมู่บ้าน) จะนำเรือเข้าแข่งขัน ในอดีตการแข่งขันเรือถือเป็นการเล่นกีฬาเพื่อต่อสู้ชีวิตที่มาจากทางน้ำปัจจุบันนับเป็นงานบุญที่สนุกสนานงานหนึ่งของชาวหลวงพระบาง

3. กีฬาประจำชาติ

กีฬาพื้นบ้านลูกข่าง

เป็นกีฬาสถิตในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 25 ซึ่งประเทศลาวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน มีวิธีการเล่นเหมือนกับประเทศไทยลูกข่างถือเป็นการเล่นชนิดหนึ่ง ที่มีการเล่นโดยการผูกด้วยเชือก และขว้างลูกข่างลงพื้นให้เกิดการหมุน โดยมีการฝึกการเล่น

(1) หากขว้างลูกข่างไม่หมุนหรือออกนอกวงถือว่าแพ้

(2) ผู้แพ้จะต้องนำลูกข่างของตนวางในวงกลมเพื่อให้คนอื่นใช้ลูกข่างที่พันเชือกขว้างไปบนลูกข่างนั้นเป็นการลงโทษ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่น

1. ลูกข่าง ส่วนมากจะทำจากไม้มะยมกลึงมีตะปูเป็นเดือยแหลมตรงกลางคนละ 1 ลูก

2. เชือกยาวประมาณ 40-50 เซนติเมตร ปลายเชือกด้านหนึ่งผูกด้วยไม้ หรือร้อยด้วยฝาเบียร์

3. วงกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 50-60 เซนติเมตร

วิธีเล่น

ในการเล่นลูกข่างไม่จำกัดจำนวนผู้เล่น ก่อนเล่นจะขีดวงกลมขนาด 50-60 เซนติเมตรบนพื้นดิน แล้วจัดลำดับการเล่นตามวิธีการจัดลำดับก่อนการเล่นดังกล่าวแล้วก่อนเล่นทุกคนใช้เชือกพันลูกข่างของตน โดยพันจากปลายเดือยขึ้นมาถึงตัวลูกข่าง แล้วถือชายหนึ่งไว้ระหว่างขอกนิ้วชี้และนิ้วกลาง ส่วนหัวแม่มือห้อยรองรับปลายเดือยลูกข่างไว้ เมื่อเริ่มเล่นผู้เล่นจะขว้างลูกข่างตกถึงพื้น จะหมุนหากลูกข่างของผู้ใดไม่หมุน หรือออกนอกวงถือว่าแพ้จะถูกทำโทษด้วยการให้เจ้าของลูกข่างนำลูกข่างของตนวางไว้ในวงกลม ให้ผู้อื่นนำลูกข่างที่พันเชือกเตรียมไว้ขว้างลงบนลูกข่างนั้นเรียกว่า “โจ้ลูกข่าง” ทีละคน หากลูกข่างทำจากไม้มีตะกั่ว แต่ทำจากไม้มะยมจะเป็นเพียงรอยเจาะเท่านั้น

Laos

บันทึกการสำรวจ
เวียงจันทน์ - หลวงพระบาง

ลาว (ลาว: หรือชื่ออย่างเป็นทางการ คือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเลในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพื้นที่ 236,800 ตารางกิโลเมตร มีพรมแดนติดต่อกับจีน ทางทิศเหนือ ติดต่อกับพม่าทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ติดต่อกับเวียดนามทางทิศตะวันออก ติดต่อกับกัมพูชาทางทิศใต้ และติดต่อกับประเทศไทยทางทิศตะวันตก กันด้วยแม่น้ำโขงเป็นบางช่วง ทิศเหนือ ติดกับประเทศจีน (423 กิโลเมตร) ทิศตะวันออก ติดกับประเทศเวียดนาม (2,130 กิโลเมตร) ทิศใต้ ติดกับประเทศไทย (1,754 กิโลเมตร) และประเทศกัมพูชา (541 กิโลเมตร) ทิศตะวันตก ติดกับประเทศไทย (1,754 กิโลเมตร) และประเทศพม่า (235 กิโลเมตร) ความยาวพื้นที่ประเทศลาวตั้งแต่เหนือจรดใต้ยาวประมาณ 1,700 กว่ากิโลเมตร ส่วนที่กว้างที่สุดกว้าง 500 กิโลเมตร และที่แคบที่สุด 140 กิโลเมตร

ประเทศเวียดนาม

1. ชาตินักรบ ขนเผ่า

1. จาม
2. ชาวม่าน
3. ซีนลาว
4. ญวน (กลุ่มชาตินักรบ)
5. ต่ายโจ
6. ต่ายสาพา
7. ไทฮ่างตง
8. โท
9. ไทขาว
10. นาง
11. ญิง
12. ปู้ฮือ
13. ผู้เฒ่า

2. แหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก

อุทยานแห่งชาติฟงเงา-เคบัง (Phong Nha-Ke Bang National Park)

อุทยานแห่งชาติแห่งนี้มีวิวัฒนาการมาตั้งแต่ยุคครีตเชียส (ราว 400 ล้านปี) ดังนั้นบริเวณนี้จึงเป็นพื้นที่ที่มีประเทศแบบหินปูนที่เก่าแก่ที่สุดในเอเชีย เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของพื้นผิวโลกอย่างมาก ภูมิทัศน์ของอุทยานมีความซับซ้อนด้วยรูปแบบทางธรณีวิทยาหลากหลาย บริเวณที่กว้างขวางทอดยาวไปถึงชายแดนของสาธารณรัฐประชาชนลาวนั้น เต็มไปด้วยหินรูปร่างต่าง ๆ รวมถึงถ้ำและแม่น้ำใต้ดินความยาว 65 กิโลเมตร

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์หมีเซิน (My Son Sanctuary)

เป็นโบราณสถานที่อยู่ในช่วง ระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 4-13 (พุทธศตวรรษที่ 9-18) เอกลักษณะวัฒนธรรมซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากศาสนาฮินดูของอินเดียที่พัฒนามาตาม แนวชายฝั่งของเวียดนามในสมัยเดียวกัน แสดงให้เห็นถึงร่องรอยที่เหลือของวัดที่เป็นหอสูง ตั้งอยู่ในบริเวณที่งดงามของเมืองหลวงด้านการเมืองและศาสนาของอาณาจักรจามใน ยุคนั้นส่วนใหญ่

เมืองโบราณฮอยอัน (Hoi An Ancient Town)

ตั้งอยู่ที่ประเทศเวียดนาม เมืองนี้เป็นตัวอย่างของเมืองท่าในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งสร้างตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 15-19 (พุทธศตวรรษที่ 20-24) ที่ได้รับการอนุรักษ์เป็นอย่างดี อาคารต่าง ๆ และการวางผังถนน สะท้อนให้เห็นอิทธิพลของพื้นเมืองและต่างประเทศ ซึ่งได้ผสมผสานกันไว้อย่างมีเอกลักษณ์

หมู่โบราณสถานเมืองเว้ (Complex of Hue Monuments)

เมืองเว้ถูกสร้างเป็นเมืองหลวงของเวียดนาม ในปี คริสต์ศักราช 1802 (พุทธศักราช 2345) เมืองเว้ไม่เพียงแต่เป็นศูนย์กลางทางการเมืองเท่านั้น แต่ยังเป็นศูนย์กลางศาสนาและวัฒนธรรมด้วย ภายใต้การปกครองของราชวงศ์เหงียน (Nguyen) จนถึงปี คริสต์ศักราช 1945 (พุทธศักราช 2488) แม่น้ำหอม (Perfume) ไหลคดเคี้ยวผ่านกลางเมืองหลวง เมืองอิมพิเรียล เมืองต้องห้าม (Forbidden Purple City) และเมืองชั้นใน ทำให้เมืองนี้ตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติงดงาม

3. แหล่งท่องเที่ยวทะเล

1. อ่าวฮาลอง (Vinh Ha Long)

อ่าวฮาลองประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่กว่า 1,900 เกาะ และได้รับการประกาศเป็น “มรดกโลก” โดยองค์การยูเนสโก อ่าวแห่งนี้เต็มไปด้วยภูเขาหินปูนมากมาย การล่องเรือชมความงามของเกาะแก่งต่าง ๆ ทั้งเกาะหมา เกาะแมว เกาะไก่ชน ฯลฯ นำท่านชมถ้ำสวรรค์ ชมหินงอกหินย้อยมากมาย ล้วนแต่สวยงามและน่าประทับใจยิ่งนักฮาลองเป็นอ่าวแห่งหนึ่งในพื้นที่ของอ่าวตังเกี๋ย ทางตอนเหนือของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ใกล้ชายแดนติดต่อกับสาธารณรัฐประชาชนจีน มีพื้นที่ทั้งหมด 1,500 ตารางกิโลเมตร และมีชายฝั่งยาว 120 กิโลเมตรอยู่ห่างจากกรุงฮานอยไปทางตะวันออก 170 กิโลเมตร ชื่อตามการออกเสียงในภาษาเวียดนามเขียนได้ว่า “Vinh Ha Long” หมายถึง “อ่าวแห่งมังกรผู้ดำดิ่ง” ในอ่าวฮาลอง มีเกาะหินปูน จำนวน 1,969 เกาะโผล่พ้นขึ้นมาจากผิวน้ำของอ่าวฮาลอง แต่ละเกาะมีต้นไม้ขึ้นอยู่อย่างหนาแน่น หลายเกาะมีถ้ำขนาดใหญ่อยู่ภายใน ถ้ำที่ใหญ่ที่สุดในบริเวณอ่าวฮาลอง คือ ถ้ำเสาไม้ (Hang Đầu Gỗ) หรือชื่อเดิมว่า Grotte des Merveilles ซึ่งตั้งชื่อโดยนักท่องเที่ยวยุโรปที่เข้ามาเยี่ยมชมอ่าวฮาลอง เมื่อปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ภายในถ้ำประกอบไปด้วยโพรงกว้าง 3 โพรง มีหินงอกและหินย้อยขนาดใหญ่อยู่จำนวนมาก เกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในบริเวณอ่าว 2 เกาะ คือ เกาะกัตบา และเกาะ Tuan Chau ทั้งสองเกาะนี้มีคนตั้งถิ่นฐานอยู่อย่างถาวร บนเกาะมีโรงแรมและชายหาดจำนวนมากคอยให้บริการนักท่องเที่ยว

ส่วนเกาะขนาดเล็กอื่นๆบางเกาะก็มีชายหาดที่สวยงามที่นักท่องเที่ยวนิยมไป เยี่ยมชม บางเกาะเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านชาวประมง และบางเกาะยังเป็นถิ่นอาศัยของสัตว์หลายชนิด เช่น ไก่ป่า ละมั่ง ลิง และกิ้งก่าหลายชนิด เกาะเหล่านี้มักจะได้รับบริการตั้งชื่อจากรูปทรงลักษณะที่แปลกตา เช่น เกาะช้าง (Voi Islet) เกาะไก่ชน (Ga Choi Islet) เกาะหลิงคา (Mai Nha Islet) เป็นต้น ตามตำนานพื้นบ้านได้กล่าวไว้ว่า อ่าวฮาลองในอดีตนานมาแล้วระหว่างที่ชาวเวียดนามกำลังต่อสู้กับกองทัพชาวจีนผู้รุกราน เทพเจ้าได้ส่งกองทัพมังกรลงมาช่วยปกป้องแผ่นดินเวียดนาม มังกรเหล่านี้ได้ดำดิ่งลงสู่ท้องทะเลบริเวณที่เป็นอ่าวฮาลองในปัจจุบัน ทำให้มีอัญมณีและหยกพุ่งกระเด็นออก อัญมณีเหล่านี้กลายเป็นเกาะแก่งน้อยใหญ่กระจายอยู่ทั่วอ่าว เป็นเกราะป้องกันผู้รุกราน ทำให้ชาวเวียดนามปกป้องแผ่นดินของพวกเขาได้สำเร็จและก่อตั้งประเทศซึ่งต่อมา ก็คือเวียดนามในปัจจุบัน บางตำนานสมัยใหม่ก็กล่าวไว้ว่า ปัจจุบันยังมีสัตว์ในตำนานที่ชื่อว่า Tarasque อาศัยอยู่ที่ก้นอ่าวในวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2537 อ่าวฮาลองได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกในการประชุมทะเบียนรายชื่อมรดกโลกครั้งที่ 18 ขององค์การยูเนสโก ที่ประเทศไทย

2. ดานัง (Da Nang)

เป็นเมืองท่าสำคัญของเวียดนามกลางตอนใต้ ตั้งอยู่ริมชายฝั่งทะเลจีนใต้ จัดเป็น 1 ใน 5 เขตการปกครองส่วนท้องถิ่นในเวียดนาม ทิศเหนือติดกับเมืองเว้ ซึ่งเป็นเมืองหลวงเก่าของเวียดนาม ทิศตะวันตกและทิศใต้ติดกับจังหวัดกว๋างนาม ทิศตะวันออกติดกับทะเลจีนใต้ ตั้งอยู่ห่างจากกรุงฮานอยไปทางใต้ 764 กิโลเมตร และห่างจากโฮจิมินห์ซิตี้ไปทางเหนือ 964 กิโลเมตร เมืองดานังตั้งอยู่บนแม่น้ำหาน (Han River) ทางทิศตะวันออกเป็นอ่าวดานังเป็นทะเลมีหาดทรายยาว ทางทิศเหนือและทิศตะวันตกล้อมรอบไปด้วยภูเขาสูง ซึ่งเป็นพรมแดนธรรมชาติอย่างดี เมืองดานังเป็นเมืองท่องเที่ยวเมืองหนึ่งเพราะถูกล้อมรอบด้วยสามมรดกโลกทางวัฒนธรรมคือ เว้ ฮอยอัน และ หมีเซิน (Son My) ดังนั้นดานังถือเป็นศูนย์กลางที่สำคัญในเส้นทางมรดกโลกของเวียดนาม กลางร้านอาหารท้องถิ่นของชาวดานัง เป็นความแปลกใหม่ถึงแม้จะไม่คุ้นปากนักแต่ก็คุ้มค่าในการได้ไปชิมพบเห็นวิธีการกินอีกสถานที่เน้นวิวมองเห็นแม่น้ำ

ห่าน มีอาหารท้องถิ่นให้เลือกมากมาย มีสองบรรยากาศกลางวันและกลางคืน โดยเฉพาะกลางคืนสีไฟจากแม่น้ำห่านสวยงามมาก

3. เกาะนามยู

หมู่เกาะนามยูอยู่ในเขตปกครองของต.นามยูและอานหาย อ.เกาะเกียนหาย จ.เกียนยาง ห่างจากตัวเมืองนครแรกย้ายไปทางทิศตะวันตก 52 ไมล์ทะเลหรือประมาณ 90 กิโลเมตร แม้โครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวก ไม่มีความสะดวกสมบูรณ์เท่ากับบนแผ่นดินใหญ่แต่นามยูได้ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเพราะยังคงความเป็นธรรมชาติของหมู่ เกาะน้อยใหญ่ที่มีลักษณะคล้ายกับอ่าวฮาลอง จนได้รับการขนานนามว่าเป็นฮาลอง แห่งที่สองของเวียดนาม

นามยูยัง มีชื่อเรียกอีกชื่อว่า ห่อนเลน หรือกู่จ๋อน เพราะเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในหมู่เกาะเล็กๆรวม 21 แห่งที่ล้อมรอบ โดยแต่ละวันมีเรือข้ามฟากจากเมือง แรกย้าย จ.เกียนยาง ไปยังนามยูเพียงเที่ยวเดียวและใช้เวลาเดินทางประมาณ 5 ชั่วโมงซึ่งเมื่อขึ้นบนยอดเขาที่มีความสูงกว่า 300 เมตรจากระดับน้ำทะเลหมู่เกาะแห่งนี้ดูเหมือนอ่าวฮาลองขนาดย่อมส่วนท่ามกลางเขตทะเลทางทิศตะวันตก ภาคใต้ของเวียดนาม พร้อมทั้งทัศนียภาพของอ.อาเซินที่มีชุมชนกว่า 300 ครัวเรือนในเชิงเขาได้ร่ม มะพร้าวที่เขียวชะอุ่ม หมู่เสาหินธรรมชาติที่เกิดขึ้นจากการกัดเซาะของน้ำทะเลและทับซ้อนกันหลายๆ ชั้น ซึ่งถือเป็นผลงานด้านภูมิภาครวมที่ ธรรมชาติได้บันดาลให้ การนั่งรับลมชมวิวนหาดทรายละเอียดนิ่มนวลขาวเหมือนแป้ง หรือลงเล่นน้ำทะเล และปล่อยอวกาศดื่มด่ำธรรมชาติอย่างเต็มอ้อมจะทำให้จิตใจ มีความสงบ พ้นจากชีวิตที่แออัดและเต็มไปด้วยความวุ่นวาย ในตัวเมือง เมื่อมาเที่ยวหมู่เกาะนามยู นักท่องเที่ยวมักจะพักแรมที่เกาะห่อนาง ห่อนเมา ที่มีโรงแรม บ้านพัก ร้านอาหารและบริการอื่นๆ ชีวิตยามค่ำคืนที่นี่มีความคึกคักมากกว่าช่วงกลางวันด้วยการเข้าออกของเรือ จัปปลาหมึก มองจากที่ไกลๆไฟทุกดวงที่ติดบนเรือแต่ละลำเหมือนดวงดาวที่ส่องแสงสว่างให้ ทะเลมีความงดงาม โรแมนติกยิ่งนัก และการที่ได้นั่งรับลมชมพระอาทิตย์ขึ้นพร้อมเรืออู่กึ่งหอยปูปลาที่สดๆจาก เรือปล่มงต่างๆแล้วนำไปปรุงเองถือเป็นความสุขอย่างหนึ่งของนักท่องเที่ยวนอกเหนือจากทัศนียภาพที่แสนงามและชีวิตมีความสุขของชาวเกาะนามยู

4. เมืองฮอยอัน (Hội An)

เป็นเมืองขนาดเล็กริมฝั่งทะเลจีนใต้ ทางตอนกลางของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดกว่านนาม มีประชากรอาศัยอยู่ราว 80,000 คน ในอดีตเคยเป็นเมืองท่าที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ Trieu Chau Assembly Hall ใน สมัยของอาณาจักรจามปา บริเวณนี้เคยเป็นเมืองท่าบนปากแม่น้ำทูโบน ซึ่งมีชื่อว่า ไฮไฟโดยเป็นศูนย์กลางทางการค้าในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 16-17 มีชาวต่างชาติมาตั้งถิ่นฐานและค้าขายในเมืองนี้เป็นจำนวนมาก ทั้งชาวจีน ญี่ปุ่น ดัตช์ และอินเดียเดิมทีเมืองนี้ถูกแบ่งออกเป็นสองฝั่งโดยมีคลองสายหนึ่งคั่นอยู่กลางเมือง มีสะพานญี่ปุ่นทอดข้ามคลองเพื่อข้ามแบ่งเขตชุมชนของชาวญี่ปุ่นที่อีกฝั่ง หนึ่งของคลอง ตัวสะพาน สร้างโดยชาวญี่ปุ่น มีลักษณะสถาปัตยกรรมเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวองค์การยูเนสโกได้ขึ้นทะเบียนเขตเมืองเก่าของฮอยอันให้เป็นมรดกโลก ด้วยเหตุผลว่าเป็นตัวอย่างของเมืองท่าในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในสมัยคริสต์ ศตวรรษที่ 15 -19 ที่มีการผสมผสานศิลปะและสถาปัตยกรรมทั้งของท้องถิ่นและของต่างชาติไว้ได้อย่างมีเอกลักษณ์และอาคารต่างๆภายในเมืองได้รับการอนุรักษ์ให้อยู่ในสภาพเดิมไว้ได้เป็นอย่างดี ดิทุกวันนี้ ฮอยอัน ยังคงเป็นเมืองขนาดเล็กเช่นเดิม แต่ก็มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยือนเป็นจำนวนมาก ผู้มาเยือนมักมาเยี่ยมชมร้านค้าขายผลงานทาง ศิลปะและหัตถกรรม ริมฝั่งแม่น้ำมีอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ บาร์ และร้านอาหารเปิดเรียงรายอยู่มากมาย

5. เกาะฟูโก๊วก (Phú Quốc)

หรือที่ชาวกัมพูชาเรียกว่า เกาะดริล เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในเวียดนาม ตั้งอยู่ในอ่าวไทย โดยอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดเกียนซา พื้นที่ 574 ตารางกิโลเมตร และมีประชากรอยู่ถาวร 85,000 คน เขตการปกครองของเกาะโก๊วกนั้นประกอบด้วยเกาะใหญ่และเกาะเล็กน้อยอีก 21 เกาะ ศูนย์กลางของเกาะตั้งอยู่ที่เมืองใหญ่ที่สุดคือเมืองโดงทางชายฝั่งตะวันตก และยังเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดของเกาะอีกด้วย เศรษฐกิจของเกาะขึ้นกับการประมง เกษตรกรรมและการท่องเที่ยว เกาะนี้ถือเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของเวียดนาม

4. วัฒนธรรม งานประเพณี

ตรุษจีน / ประเพณีทางศาสนา

1. เทศกาลเต็ต ตรุษจีนเวียดนาม (Tet)

โดย ปกติแล้ว ชาวเวียดนามจะเฉลิมฉลองเทศกาลต่างๆ อย่างน้อย 3-7 วันติดต่อกัน โดยมีเทศกาลทางศาสนาที่สำคัญที่สุด คือ “เต็ตเหวียนดาน” (Tet Nguyen Dan) มีความหมายว่าเทศกาลแห่งรุ่งอรุณแรกของปี ที่ชาวบ้านนิยมเรียกกันสั้นๆ ว่า เทศกาลเต็ต เทศกาลจะเริ่มต้นขึ้น 1 สัปดาห์ก่อนจะมีวันขึ้นปีใหม่ตามจันทรคติ คือ ระหว่างปลายเดือนมกราคมถึงต้นเดือนกุมภาพันธ์ ในวันขึ้น 15 ค่ำ ของวันที่ดวงอาทิตย์อยู่ไกลเส้นศูนย์สูตรมากที่สุดในฤดูหนาวกับวันที่กลางวันยาวเท่ากับกลางคืน ในฤดูใบไม้ผลิ เทศกาลนี้เป็นการเฉลิมฉลองในภาพรวมทั้งหมดของความเชื่อในเทพเจ้า ลัทธิเต๋า ขงจื๊อ และศาสนาพุทธ รวมถึงการเคารพบรรพบุรุษ

1 สัปดาห์ ก่อนหน้าจะถึงวันเทศกาล Tet ตลาดทุกแห่งจะคึกคักเป็นพิเศษจนเรียกว่า เป็นช่วงที่วุ่นวายที่สุดก็ว่าได้ เพราะชาวบ้านต่างพากัน ออกมาซื้อหาอาหาร ของประดับ ตกแต่งบ้าน ประทัด ดอกไม้ไฟ ดอกไม้ และสิ่งของจำเป็นอื่นๆ สำหรับวันหยุดยาว เมื่อถึงเวลาบ่าย 4 โมง ก่อนวันปีใหม่ ร้านค้าต่างๆ ในตลาดจึงจะเริ่มทยอยปิดลง เพื่อให้ลูกจ้างสามารถ กลับบ้านไปเตรียมตัว สำหรับยามค่ำคืนที่จะเข้าสู่เทศกาล Tet เที่ยงคืน ก่อนถึงวันปีใหม่จะมีการฉลองด้วยพิธีการพิเศษที่เรียกว่า “Giao Thua” ชาวบ้านจะเตรียมประทัด (trang phao) และดอกไม้ไฟ ซึ่งถือว่าเป็นของสำคัญ สำหรับเทศกาลนี้ไว้ จนเมื่อผ่านเที่ยงคืนไปแล้ว ก็จะมีการตีฆ้อง ตามด้วยการจุดประทัด และดอกไม้ไฟ ทั้งทั้งบริเวณ ก็จะเต็มไปด้วยเสียงกระหึ่ม ของฆ้อง ประทัด และดอกไม้ไฟ ตามความเชื่อที่ว่า เสียงของประทัด จะช่วยขับไล่สิ่งชั่วร้าย ให้ผ่านพ้นไปกับปีเก่า และเป็นการต้อนรับปีใหม่ ที่จะมาพร้อมกับความรุ่งเรือง

เช้าวันรุ่งขึ้นของ เทศกาล Tet บรรยากาศแห่งความรื่นเริงก็จะเริ่มต้นขึ้น รูปเทียนนับพัน นับหมื่นถูกจุดขึ้นมาเพื่อกราบไหว้ทั้งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และบรรพบุรุษผู้ล่วงลับ สีแดง สัญลักษณ์แห่ง ความโชคดีมีสุข จะครอบคลุมไปทั่วบริเวณเกมสการพนันในรูปแบบต่างๆ ถูกจัดขึ้นมากมาย เพื่อสร้างความสนุกสนานแต่ ผู้ที่ต้องการจะเสี่ยงโชคเช่น Bau Cua Ca Cop (เกมส์ที่แสดงภาพสัตว์) ซึ่งเป็นเกมส์แบบโบราณของเวียดนาม เพื่อทดสอบโชคของตนเอง หากวันนั้นเล่นชนะเขาจะพูดว่า “ขอให้โชคดีจากการเสี่ยงโชคในวันปีใหม่” แต่ถ้าแพ้จะพูดว่า “ขอให้โชคดีเกิดขึ้นกับการงานอื่นๆ” ในวันดังกล่าว สาวชาวเวียดนาม จะสวมชุดไหมสีแดงและเหลือง ซึ่งเป็นสีของชาติของเวียดนาม ส่วนผู้ชายจะสวมชุดสีดำทั้งชุด

นอกจากนี้ Tet ยังถือเป็นเทศกาลแห่งการพักผ่อน และความสุขสนุกสนาน หลังจากทำงานหนัก มาตลอดทั้งปี แยกคนแรกที่เข้ามาเยี่ยมบ้านถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะถ้าแขกเป็นคนรวย มีเกียรติ และชีวิตที่สุขสบาย ชาวเวียดนามเชื่อว่า ครอบครัวยของเขา ก็จะโชคดีมีสุขตามไปด้วย แต่ส่วนใหญ่แขกคนแรกของแต่ละบ้าน มักจะเป็นญาติพี่น้อง

ในวันที่ สองจะเป็นวันสำหรับต้อนรับแขกพิเศษ และเหล่าเพื่อนสนิท ที่จะแวะเวียนมาเยี่ยมเยียน ส่วนวันที่สามจะเป็นวันสำหรับ ครูอาจารย์และเพื่อนร่วมงาน โดยในทุกคนที่เข้ามาในบ้าน จะถูก ห้ามไม่ให้มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกัน หลังจากที่แขกมาเยี่ยมเยียนแล้ว มักจะกล่าวคำอำลาก่อนกลับว่า “ขอให้ครอบครัวของคุณร่ำรวยเงินทองไหลมาเทมา”

นอกจากนี้ชาวเวียดนาม ยังมีความเชื่อเรื่องเทพเจ้า Ong Tao ซึ่งเป็นเทวดาที่ถูกส่งลงมา โดยพระเจ้าผู้สร้างโลก เพื่อทำหน้าที่ปกป้อง คุ่มครองครัวในบ้านแต่ละหลัง และในวันเทศกาล Tet นี้ เหล่าเทวดาจะกลับสู่สวรรค์ เพื่อรายงานแก่พระเจ้าถึงสถานการณ์ทางการเงินของ ครอบครัว จึงจำเป็นต้องมีพิธีการส่งวิญญาณ โดยใช้ปลาจารพ(ca chep) เป็นเครื่องบูชา เพราะเชื่อกันว่าปลาจารพเป็นพาหนะที่จะนำเทพเจ้า Ong Tao ไปสู่สวรรค์สมาชิกแต่ละบ้านจะวางถังน้ำที่ใส่ปลาจารพ ไว้ที่แท่นบูชาของบ้าน เมื่อครบกำหนดเทศกาลทั้ง 3 วัน ก็จะนำปลาไปปล่อย

เทศกาลต่างๆ

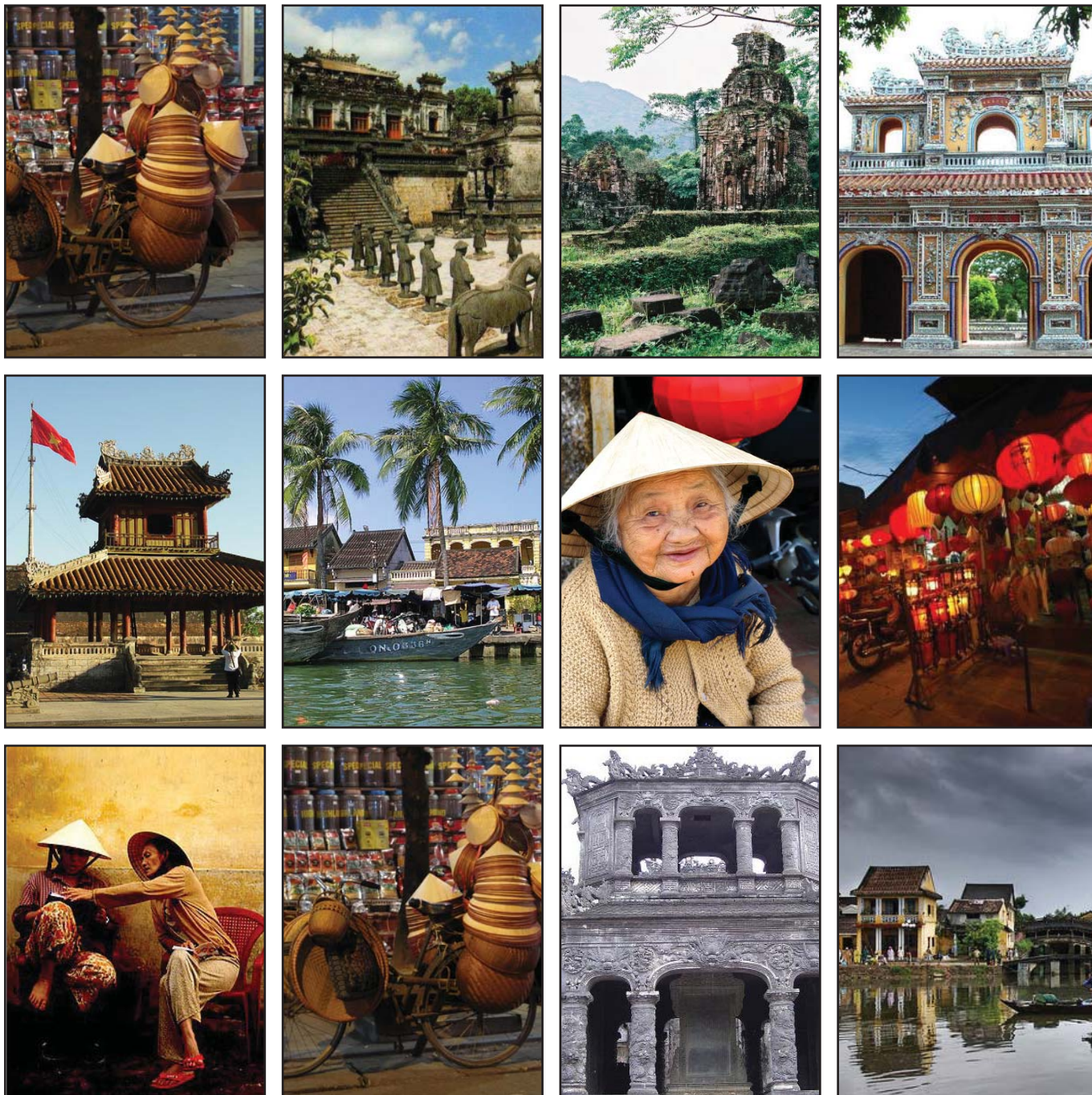
เทศกาลกลางฤดูใบไม้ร่วง สำหรับ เทศกาลฤดูใบไม้ร่วง นับตามจันทรคติตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 ของทุกปี ชาวบ้านจัดประกวด “ขนมบั้งตรังทุ” หรือ ขนมเบ๊ยะโก๋ญวน ที่มีรูปร่างกลม มีไส้ถั่วและไส้ผลไม้ พร้อมทั้งจัดขบวนแห่เซตม้งกร เพื่อแสดงความเคารพต่อพระจันทร์ ซึ่งในบางหมู่บ้านอาจประดับโคมไฟพร้อมทั้งจัดงานขับร้องเพลงพื้นบ้าน

5. กีฬาประจำชาติ

โววินัม (Vovinam)

คือชื่อของกีฬาศิลปะป้องกันตัวของประเทศเวียดนาม ซึ่ง Wikipedia ได้ อธิบายความหมายตรงตัวว่า Vo หมายถึง ศิลปะป้องกันตัว ส่วน Vinam หมายถึงเวียดนาม อันเป็นศิลปะป้องกันตัวที่ได้มีการคิดค้นขึ้นเป็นครั้งแรกในปี 1938 โดย มาสเตอร์ เหงว ลอค ผู้คิดค้นศาสตร์ชนิดนี้ขึ้นภายใต้ความกดดันจากการเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส มายาวนานกว่าร้อยปี เขาจึงคิดว่าการสร้างประเทศขึ้นมาใหม่ จะต้องส่งเสริมให้เยาวชนมีความเข้มแข็ง รู้จักเรียนรู้ที่จะป้องกันตัว และดูแลตัวเองให้สมดุล คือ ทั้งอ่อนและแข็งแกร่ง คล้ายกับความเชื่อเรื่องยิน-หยาง จากนั้นศิลปะป้องกันตัวอันเกิดจากการศึกษาทั้งด้านประวัติศาสตร์ ศิลปะ สุขภาพ ศาสนาและปรัชญาของมาสเตอร์เหงว ลอค ก็ผสมผสานกันจนกลายมาเป็นโววินัม และได้แพร่หลายไปทั่วโลกเริ่มจากฝรั่งเศส เยอรมนี และอีกหลายประเทศในยุโรป ไปจนถึงอเมริกา ออสเตรเลีย ที่ต่างก็มีสมาคมโววินัมของตัวเอง และล่าสุดกีฬาชนิดนี้ก็ยังได้รับการบรรจุเป็นครั้งแรกในการแข่งขันอาเซียน อินโดนีเซียเกมส์ที่เวียดนามในปี 2009 ซึ่งตอนนี้ประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างการเตรียมความพร้อมของนักกีฬา เพื่อเข้าแข่งขันในอนาคตอันใกล้นี้ กีฬาชนิดนี้มีความน่าสนใจตรงที่มันเป็นการผสมผสานกันของกีฬาหลากหลายชนิด มีความใกล้เคียงทั้งเทควันโด มวยไทย มวยจีน และยังมีความคล้ายกับกังฟู เพราะมีการรำดาบ ทวน กระบอง หรือการใช้ร่มเพื่อเป็นการป้องกันตัวสำหรับผู้หญิง” ปราโมทย์ สุขสถิตย์ วัย 30 ปี อดีตนักกีฬาเทควันโดทีมชาติ ผู้ผันตัวเองมาบุกเบิกกีฬาชนิดนี้ บอกถึงที่มาและความแตกต่างของโววินัม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากศิลปะการป้องกันตัวอันหลากหลายในแถบเอเชีย

Vietnam

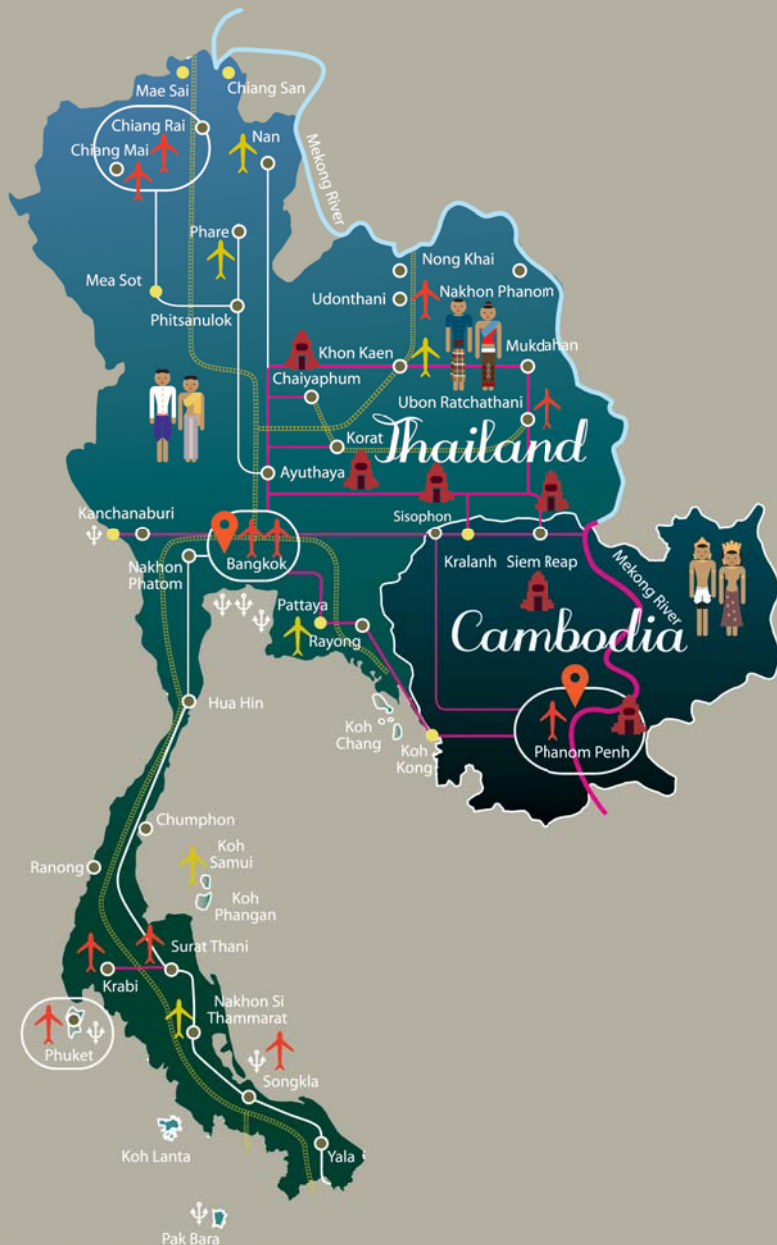
บันทึกการสำรวจ
เว้ - ฮอยอัน

ประเทศเวียดนาม (Vietnam)

เมืองหลวง : กรุงฮานอย ภาษา : ภาษาเวียดนาม เป็นภาษาราชการ

ประชากร : ประกอบด้วยชาวเวียดนาม 80%, เขมร 10% ศาสนา : พุทธนิกายมหายาน 70%, คริสต์ 15% ระบบการปกครอง : ระบบสังคมนิยม โดยพรรคคอมมิวนิสต์เป็นพรรคการเมืองเดียว **ข้อควรรู้** 1.หน่วยงานราชการ สำนักงาน และองค์กรให้บริการสาธารณะ เปิดทำการระหว่างเวลา 08.00 น. – 16.30 น. ตั้งแต่วันจันทร์ – ศุกร์ 2. เวียดนามไม่อนุญาตให้ถ่ายภาพอาคารที่ทำการต่างๆ ของรัฐ 3. หากนำเงินตราต่างประเทศติดตัวเข้ามามากกว่า 7,000 ดอลลาร์สหรัฐ ต้องแจ้งให้ศุลกากรเวียดนามทราบ การนำเงินตราออกประเทศมากกว่า 7,000 ดอลลาร์สหรัฐ ต้องได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งชาติหรือธนาคารกลางในท้องถิ่นก่อน มิเช่นนั้นจะถูกยึดเงิน 4.บทลงโทษของเวียดนามในคดีอาชญากรรมหรือการฉ้อโกงหน่วยงานของรัฐมีโทษประหารชีวิต

Cambodia

Traveling Link Thailand

National capital

4) ข้อมูลประเทศกัมพูชา

ราชอาณาจักรกัมพูชา (เขมร) ปกครองแบบราชาธิปไตย ภายใต้รัฐธรรมนูญ มีพระบาทสมเด็จพระบรมนาถ นโรดม สีหมุนี มาจากการเลือกตั้งโดยราชสภาเพื่อราชบัลลังก์ เป็น ประมุขแห่งรัฐ ประมุขรัฐบาล คือ สมเด็จเจ้าอัครมหาเสนาบดี เดโช ฮุน เซน ผู้ซึ่งปัจจุบันเป็นผู้นำที่ดำรงตำแหน่งนานที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยได้ปกครองกัมพูชามาเป็น ระยะเวลากว่า 25 ปี

ภูมิประเทศ

ประเทศตั้งอยู่ในส่วนใต้ของคาบสมุทรอินโดจีนในเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ มีพื้นที่ 181,035 ตารางกิโลเมตร มี พรมแดนทิศตะวันตกติดต่อกับประเทศไทย ทิศเหนือ ติดกับประเทศไทยและลาว ทิศตะวันออกและทิศใต้ ติดกับเวียดนาม และทิศตะวันตกเฉียงใต้ติดอ่าวไทย

ประชากร

จำนวนประชากรประมาณ 14,071,001 คน

การเดินทาง

การขนส่งทางบก กรุงเทพมหานครไม่มีระบบโดยสารสาธารณะ ให้บริการ คนท้องถิ่นและชาวต่างชาติมักจะเดินทางโดย สามล้อถีบรับจ้างหรือรถจักรยานรับจ้างที่มีการต่อรองค่า จ้างก่อนการโดยสาร

การขนส่งทางอากาศ มีสนามบินในประเทศจากพนมเปญ

1.เสียมเรียบ 2.พระตะบอง 3.สตึงแตรง 4.รัตนคีรี 5.มณฑล คีรี 6.เกาะกง 7.สีหนุวิลล์

ชาติพันธุ์

ชาวเขมร 85% ชาวลาว 5% ชาวจีน 5 % ชาวเปอร 3%

ไทยเกาะกง ชาวลาว ชาวจาม ชาวจะราย ชาวระแคว์ ชาว เสตียง ชาวเมรณู ชนกลุ่มน้อยในประเทศ มีชาวเวียดนาม และชาวเขากว่า 30 เผ่า

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

1. ปราสาทนครวัด
2. ปราสาทบายน
3. ปราสาท ตาพรหม
4. ปราสาทบันทายศรี
5. ชมวิวพระอาทิตย์อัสดง ที่ภูเขาพนมบาเค็ง
6. พิพิธภัณฑ์ แห่งชาติอังกอร์
7. ทะเลสาบเขมร
8. ภูเขาพนมกุเลน
9. เมืองหลวง กรุงเทพมหานคร
10. เมืองตากอากาศ สีหนุวิลล์

ศาสนาหลัก

พุทธ

ความสัมพันธ์ ระหว่าง ไทย-กัมพูชา

เส้นทางปราสาทหิน และความเป็นมาของ วิถีแห่งนักรบ

เดินทางสู่โลกแห่ง “ ดินแดนแห่งความมหัศจรรย์ ”
ตำนานโลก ร่องรอยแห่ง อดีตที่รุ่งโรจน์ ที่มีอยู่จริง
สถานที่ทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม
ความยิ่งใหญ่ และความประณีตงดงาม
นครแห่ง เมืองอาทิตย์รุ่งสาง อาบแสงแห่งแสงแรก และ
อำลาสงสุดท้าย กับมรดกโลกอันยิ่งใหญ่
ที่รอให้มาเรียนรู้ไม่มีวันจบ อีกทั้งความเป็นมา
ของประวัติศาสตร์ นักรบมวยไทย
สายสัมพันธ์ แห่งวีรบุรุษ

ประเทศกัมพูชา

1. ชาตินักรบ ชนเผ่า

- 1 ชาวเขมร
- 2 ชาวจีน
- 3 ชาวเวียดนาม
- 4 ชาวไท
- 5 ชาวจาม
- 6 ชาวเขมรบน

2. แหล่งท่องเที่ยวทางมรดกโลก

1. ปราสาทพระวิหาร (Temple of Preah Vihear)

สถานที่นี้ตั้งอยู่บนเนินสูงซึ่งอยู่เหนือที่ราบของเขมร ปราสาทนี้สร้างขึ้นเพื่อถวายแด่พระศิวะ ตัววิหารประกอบด้วยแนวอาคารต่อเนื่องเชื่อมโดยระเบียงคด และบันไดที่มีความยาวมากกว่า 800 เมตร และย้อนเวลากลับไปถึงครั้งแรกของคริสต์ศตวรรษที่ 11 (พุทธศตวรรษที่ 16) แม้กระนั้นก็ตีประวัติศาสตร์ที่ซับซ้อน อาจสืบย้อนไปถึงคริสต์ศตวรรษที่ 9 (พุทธศตวรรษที่ 14) เมื่อสถานที่นี้ถูกค้นพบ

2. อังกอร์ หรือนครวัด (Angko)

อังกอร์เป็นโบราณสถานที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพื้นที่กว้างใหญ่กว่า 400 ตารางกิโลเมตร รวมบริเวณป่าด้วย อุทยานโบราณอังกอร์เป็นที่ตั้งของซากที่เหลือของเมืองหลวงต่าง ๆ ของอาณาจักรเขมร ตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 9-15 (พุทธศตวรรษที่ 14-20) รวมถึงนครวัดนครม ปราสาทบาเยน อังคกามด้วยการประดับประดาด้วยประติมากรรมมากมาย UNESCO ได้จัดตั้งโครงการอย่างกว้างขวาง เพื่อป้องกันสถานที่และบริเวณโดยรอบ

3. แหล่งท่องเที่ยวทะเล

1. เกาะกง

เกาะกงเป็นจังหวัดเป็นพื้นดินแต่ก็มีเกาะเล็กๆที่ชื่อว่าเกาะกงอยู่ด้วย เป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศกัมพูชา ที่มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล ตั้งอยู่บริเวณภาคตะวันตกเฉียงเหนือของราชอาณาจักรกัมพูชา ทิศเหนือติดกับจังหวัดโพธิสัตว์ (Pursat) ส่วนทิศตะวันตกติดกับจังหวัดกำปงสปี (Kampong Speu) และจังหวัดกัมปอต (Kampot) ส่วนทิศตะวันตกเฉียงใต้ติดกับ เมืองสีหนุวิลล์ และอ่าวไทย เมืองหลวงคือ กรุงเขมรรัฐมินทร์ หรือที่ส่วนใหญ่นิยมเรียกคือกรุงเกาะกง ประชากรส่วนใหญ่จะเป็นชาวเขมร 75% ที่เหลือเป็นชาวไทยเจ้าของถิ่นเดิม 25% มีคนไทยเกาะกงอยู่ถึง 30%คนไทยจะขายของร้านของชำใหญ่ที่ตัวเมืองเกาะกง

2. เกาะคิง (Koh Sdech)

เกาะคิง ตั้งอยู่ในเขต Kirsakor district ห่างจากเกาะกง 81 กิโลเมตร ตามเส้นทางจากสีหนุวิลล์เป็นชายหาดที่มีบริเวณกว้างเต็มไปด้วยสัตว์น้ำและปะการัง นานาชนิด เหมาะสำหรับการดำน้ำ สन็อกเกิ้ล เป็นทะเลน้ำใส

มีตำนานเรื่องเล่าโบราณ ที่การค้นพบเกาะแห่งนี้ว่า ราชายกเกาะได้สั่งทหารให้ออกเดินทางหา เนื่องจาก ประชาชนขาดแคลนน้ำเพื่อบริโภค และ ดำรงชีพ และก็เจอเขาหินก้อนใหญ่ติดชายฝั่งจึงได้ใช้ดาบตัดแยกหินนั้นออก และเกิดน้ำไหลทะลักออกมา จนกลายเป็นเกาะแห่งนี้ จนปัจจุบัน

4. วัฒนธรรม งานประเพณี

ประเพณีสงกรานต์ / ปีใหม่

1. เทศกาลน้ำ (Water festival) หรือ “บอน อม ตุก” (Bon Om Tuk) เป็นเทศกาลประจำปีที่ยิ่งใหญ่ของประเทศกัมพูชา โดยจะมีการเฉลิมฉลองด้วยการแข่งเรือยาว การแสดงพลุดอกไม้ไฟ และขบวนพาเหรดบริเวณทะเลสาบ “โตนเลสาบ” เทศกาลน้ำ เป็นเทศกาลประจำปีของประเทศกัมพูชา ที่จัดขึ้นทุกปีตั้งแต่วันที่ 14 ค่ำ 15 ค่ำ จนถึงแรม 1 ค่ำ เดือนพฤศจิกายน ซึ่งทางการกัมพูชาประกาศให้เป็นวันหยุด 3 วัน เทศกาลนี้คล้ายประเพณีลอยกระทงของไทย โดยประเพณีนี้ จัดขึ้นเพื่อเป็นการระลึกถึงบุญคุณ และแสดงความขอบคุณต่อแม่น้ำโขง และทะเลสาบโตนเลสาบ ที่นำความอุดมสมบูรณ์มาสู่ชาวกัมพูชา เพราะน้ำในแม่น้ำโขง เมื่อขึ้นสูง จะไหลไปที่ทะเลสาบ เนื่องจากในช่วงปลายฤดูฝน ในเดือนพฤศจิกายน น้ำในทะเลสาบลดต่ำลง ทำให้น้ำไหลกลับสู่ลำน้ำโขงอีกครั้ง ชาวกัมพูชาจะร่วมกันลอยหุ่นที่ประดับด้วยดวงไฟ ไปตามแม่น้ำโขง

ประเพณีทางสายน้ำ

1. เทศกาลน้ำ (Water festival) หรือ “บอน อม ตุก” (Bon Om Tuk) มีการแข่งเรือ เป็นการรำลึก ถึงเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์สมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ช่วงศตวรรษที่ 12 ในยุคเมืองพระนคร อาณาจักรเขมรที่กำลังรุ่งเรืองมีชัยเหนืออาณาจักรจาม ในการสู้รบทางเรือ

5. กีฬาประจำชาติ

Pradal Serey คืออะไร Pradal Serey เป็นศิลปะการป้องกันตัวของประเทศกัมพูชาซึ่งเป็นของครอบครัวของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้คิกบ็อกซิ่ง ในแง่ Pradal Serey จะคล้ายกับมวยไทยเพราะทั้งสองของพวกเขากลายในชนิดเดียวกันของศิลปะการต่อสู้ที่อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แต่ยังมีรูปแบบอื่น ๆ ในประเทศที่แตกต่างกันเช่นการดังต่อไปนี้:

Muay Thai in Thailand. มวยไทยในประเทศไทย
Tomoi in Malaysia. Tomoi ในประเทศมาเลเซีย
Lao Boxing in Laos. ลาวมวยในประเทศไทยลาว
Lethwei in Myanmar. Lethwei ในพม่า

มันอาจเป็นไปได้ว่า Pradal Serey เก่ากว่ามวยไทยเนื่องจากกัมพูชาเป็น “กรีซ” ของคาบสมุทรอินโดจีนและอีกหลายประเทศ ในวัดอังกอร์ที่มีหลักฐานของการดำรงอยู่ของมันในฐานะที่เป็นอาณาจักรเขมรเป็นส่วนใหญ่ของคาบสมุทรอินโดจีนมันเป็นตระกูลของรัฐที่มีบรรพบุรุษจากคิกบ็อกซิ่งมีคนเขมรเป็นฝ่ายกัมพูชาได้รับอิทธิพลการพัฒนาของไทยลาวพม่าและวัฒนธรรมของประเทศเวียดนาม ด้วยเหตุนี้คนจำนวนมากในปัจจุบันกัมพูชาพิจารณาว่ามันเป็น Pradal Serey ศิลปะการป้องกันตัวที่ถูกต้องของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แม้ว่ามันจะแสดงให้เห็นว่าพวกเขาสามารถแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน ในระหว่างการประชุมสุดยอด 1995 ของอาเซียน, สมาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต้องการสหประชาชาติ, กัมพูชาเสนอให้รวมกันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้คิกบ็อกซิ่งภายใต้ชื่อ Sovanna ภูมิ (Golden Land), คำที่ทำมาจากภาษาบาลี, ภาษาของบรรพบุรุษที่เป็นที่รักของที่สุดของ เซาท์อีสต์เอเชียเช่นภาษาเขมรและไทย

Cambodia

บันทึกการสำรวจ
พนมเปญ - นครวัด

ราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia)

เมืองหลวง : กรุงพนมเปญ ภาษา : ภาษาเขมร เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นอังกฤษ, ฝรั่งเศส, เวียดนามและจีน ประชากร : ประกอบด้วย ชาวเขมร 94%, จีน 4%, อื่นๆ 2% ศาสนา : พุทธ(เถรวาท) เป็นหลัก ระบบการปกครอง : ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ

ข้อควรรู้

- เมื่อเดินทางถึงท่าอากาศยานกรุงพนมเปญ โดยกรอกแบบฟอร์ม Visa on Arrival พร้อมยื่นรูปถ่ายและค่าธรรมเนียม 20 ดอลลาร์สหรัฐ
- ผู้ที่เดินทางเข้ากัมพูชา และประสงค์จะอยู่ทำธุรกิจเป็นระยะเวลาเกิน 3 เดือน ควรติดยาป้องกันโรคไทฟอยด์ และไวรัสเอชอีบี

3. ศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวของ 5 ประเทศอาเซียน

Brunei

Indonesia

Malaysia

Philippines

Singapore